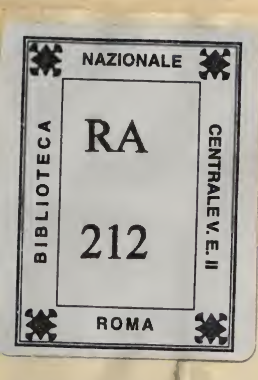
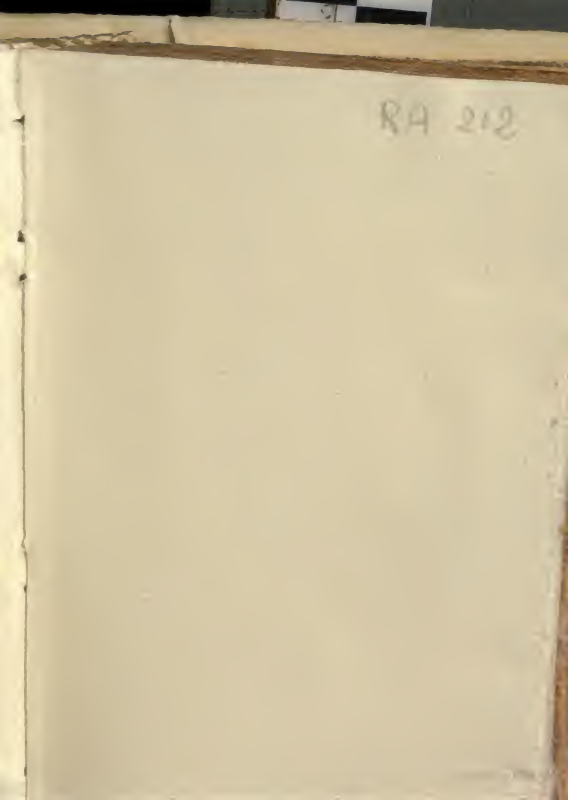

CENTRALE V. E. II

ΩΡΟΥ
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΝΕΙΛΩΟΥ

HORI APOLLINIS

[illegible]

ROMAE

[illegible]

[illegible]

ΩΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΝΕΙΛΩΟΥ

ἱερογλυφικὰ ἐκλεκτά.

HORI APOLLINIS

Selecta Hieroglyphica, ſiue acræ notæ Aegyptiorum & inſculptæ imagines.

R O M AE,

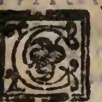
Apud Aloyſium Zannettum. 1597

Superiorum permiſſu.

IVLIVS FRANCESCHINVS

Ferentillus Bibliopola.

Studioſo Lectori S.

VM datum eſſet mihi negotium à viris doctis Hori Apollinis, ſiue (vt recentiores nonnulli ſcribunt) Horapollinis hieroglyphica typis, vt nunc loquimur, excudendi: quæ in publicis gymnaſijs adoleſcentibus proponerentur, monendus mihi viſus es Lector humaniſſime, curatum eſſe diligenter, vt ea non modo emendatiora quam antea, tum Græce tum Latinæ, prodirent: verum etiam, vt pauca quædam omitterentur, quæ pudicas aures nonnihil offendere poſſe videbantur, adoleſcentium præſertim: quorum cauſſa potiſſimum edebantur. Id ſpero nemini, qui amet verecundiam, ingratum fore. Vale.

ΕἸΣ ὯΡΟΝ ἈΠΌΛΛΩΝΑ
τετράστιχον.

Νειλιακοῦ ποθέεις τελέως μυστήρια γνῶναι
Αὐτοῦ καὶ ἱεροὺς τῶν νέε, ζωγραφίας;
Δεῦρο παρὰ τοῦ, βίβλον σπουδαίως τήνδε μετέρχου,
Ἐντεῦθεν χρησμοὺς μάνθανε θεσπεσίους.

TETRASTICHON IN ORVM
Apollinem.

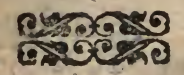
Vis Phariæ gentis, lector, ſimulacra doceri,
Vnde arcana licet plurima colligere?
Hũc lege ſcriptorẽ, dabit hic oracula mira,
Vtpote qui præfert nomen, Apollo, ſacrũ.

IN HORI COMMENDATIONEM, Ioannis Caruini ad Lectorem,

Ἑνδεκάστιχον ἑνδεκασύλλαβον.

Si te ſacra iuuant, amice lector,
Aegypti monumenta, cerne quæſo,
Horus quæ tibi nunc refert Apollo.
Nam ſacris aperit notis, docetque,
Summus quis deus orbis autor huius,
Phœbi quæve ſoror, Cypriq. diua,
Mars atrox, hominum cruore lætus,
Et diuum pia iuſſa ferre promtus,
Tellus vt medio librata mundi
Centro: proxima, pontus, ignis, aër,
Et quæcumque cauo geruntur orbe.

ΩΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ

Νειλώου*, ἱερογλυφικά, ἃ ἐξήνεγκε μὲν αὐτὸς Αἰγυπτίᾳ φωνῇ, μετέφρασε δὲ Φίλιππος εἰς τὴν Ἑλλάδα διάλεκτον. *Νειλιακοῦ.

HORI APOLLINIS NILIACI

Sacræ sculpturæ, quas ipse quidem Aegyptio sermone prodidit, Philippus vero lingua Græca donauit.

α΄. Πῶς αἰῶνα σημαίνουσι.

ΑΙΩ͂ΝΑ σημαίνοντες, ἥλιον καὶ σελήνην γράφουσι, διὰ τὸ αἰώνια

εἶναι στοιχεῖα. Αἰῶνα δ' ἑτέρως γράψαι βουλόμενοι, ὄφιν ζωγραφοῦσιν ἔχοντα τὴν οὐρὰν ὑπὸ τὸ λοιπὸν σῶμα κρυπτομένην, ὃν καλοῦσιν Αἰγύπτιοι οὐβαῖον, ὅ ἐστιν ἑλληνιστὶ βασιλίσκον. ὃν περ χρυσοῦν ποιοῦντες, θεοῖς περιτιθέασιν. αἰῶνα δὲ λέγουσιν Αἰγύπτιοι διὰ τοῦδε τοῦ ζώου δηλοῦσθαι, ἐπειδὴ τριῶν γενῶν ὄφεων καθεστώτων, τὰ μὲν λοιπὰ θνητὰ ὑπάρχει, τοῦτο δὲ μόνον ἀθάνατον, ὃ καὶ προσφυσῆσαν ἑτέρῳ παντὶ ζώῳ, δίχα καὶ τοῦ δακεῖν ἀναιρεῖ. ὅθεν ἐπειδὴ δοκεῖ ζωῆς καὶ θανάτου κυριεύειν, διὰ τοῦτο αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τῶν θεῶν ἐπιτιθέασι.

1. Quo pacto æuum significent.

Aeuum innuentes, Solem ac Lunam pingunt, quod æterna sint elementa. Quin & aliter æuum pictura exprimere volentes, serpentem pingũt, cuius cauda reliquo inuoluatur ac tegatur corpore. Hunc Aegyptij quidem lingua sua Vbæum, Græci verò Basiliscũ appellant. Eũdem

dem ex auro conflatum dijs circũponunt. Cæterum hoc animali æuũ significari propterea Aegyptij dicũt, quod cum tria sint serpentium genera, solum hoc ex omnibus immortale est, cætera mortalia: vtpote cum quoduis aliud animal solo afflatu etiam absque vllo morsu serpens hic interimat. Quocirca, quoniam vitæ necisq. potestatem habere videtur, merito sane deorum capitibus inseritur.

β. Πῶς κόσμον.

Κόσμον βυλόμενοι γράψαι, ὄφιν ζω-

γράφουσι τὴν ἑαυτοῦ ἐσθίοντα οὐρὰν, ἐστιγμένον φολίσι ποικίλαις· διὰ μὲν τῶν φολίδων αἰνιττόμενοι τοὺς ἐν τῷ κόσμῳ ἀστέρας: βαρύτατον δὲ τὸ ζῶον, καθάπερ καὶ ἡ γῆ: λειότατον δὲ, ὥσπερ ὕδωρ: καθ' ἕκαστον δὲ ἐνιαυτὸν τὸ γῆρας ἀφεὶς, ἀποδύεται. καθ' ὃ καὶ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ ἐνιαύσιος χρόνος ἐναλλαγὴν ποιούμενος, νεάζει, τὸ δὲ ὡς τροφῇ χρῆσθαι τῷ ἑαυτοῦ σώματι, σημαίνει, τὸ πάντα ὅσα ἐκ τῆς θείας προνοίας ἐν τῷ κόσμῳ γεννᾶται, ταῦτα πάλιν καὶ τὴν μείωσιν εἰς αὐτὸν λαμβάνειν.

2. Quo pacto mundum.

Mundum exprimere volentes, ſerpentem pingunt, qui ſuam ipſius caudam rodat, varijs interſtinctum ſquamis: per ſquamas quidem ſtellas quibus cœlũ mundusve diſtinctus eſt, obſcure indicantes. Cæterum hoc animal non ſecus ac terra grauiſſimum eſt, læuiſſimum autem ac maxime lubricũ, inſtar aquæ.

In-

Insuper vt serpens quotannis pelle ac senio simul exuitur: sic & annuũ spatium, quod mundi circumactu producitur, immutatione facta renouatur, ac veluti reiuuenescit. Quòd vero velut cibo, suo vtatur corpore, significat id, quæcumque Dei prouidentia in mundo gignuntur, ea rursum in eumdem resolui, & tanquam imminutionem sumere.

γ. Πῶς ἐνιαυτόν.

Ἐνιαυτὸν δὲ βουλόμενοι δηλῶσαι, ἶσιν, τουτέστι γυναῖκα, ζωγραφοῦσιν· τῷ δὲ αὐτῷ, καὶ τὴν θεὸν σημαίνουσιν. ἶσις δὲ παρ'

αὐτοῖς ἐστιν ἀστὴρ, αἰγυπτίοις καλούμενος σῶθις, ἕλλησι δὲ ἀστρομύων, ὃς καὶ δοκεῖ βασιλεύειν τῶν λοιπῶν ἀστέρων, ὅτε μὲν μείζων· ὅτε δὲ ἧττων ἀνατέλλων, καὶ ὅτε μὲν λαμπρότερος, * ὅτε δὲ οὐχ οὕτως. ἔτι δὲ καὶ διότι κατὰ τὴν τούτου τοῦ ἄστρου ἀνατολὴν, σημειούμεθα περὶ πάντων τῶν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ μελλόντων τελεῖσθαι: διόπερ οὐκ ἀλόγως τὸν ἐνιαυτὸν ἶσιν λέγουσιν. Καὶ ἑτέρως δὲ ἐνιαυτὸν γράφοντες, φοίνικα ζωγραφοῦσι διὰ τὸ δένδρον τοῦτο μόνον τῶν ἄλλων κατὰ τὴν ἀνατολὴν τῆς σελήνης, μίαν βάϊν γεννᾷν, ὡς ἐν ταῖς δώδεκα * βάϊσιν ἐνιαυτὸν ἀπαρτίζεσθαι.

ἔστι δ' ὅτε. βάϊσιν.

3. Quo modo annum.

Porro annum demonstrare volentes, Isin, hoc est mulierem pingunt: quo etiam signo deam significant. Est autem apud eos Isis sidus quod Aegyptio quidem nomine Sothis, Græco vero Astromyon dicitur, qui & inter reliqua sidera principatum videtur obtinere: vt qui

qui oriens, modo maior ſit, modo minor, interim ſplendidior, interim vero ſecus. Ad haec quoniã in huiuſce ſideris exortu, ea ſignis quibuſdam obſeruamus, quæ toto anno peragenda ſunt; propterea non temere annum Iſin appellant. Aliter quoque annum indicantes, palmam pingunt: quod arbor hæc ſola ex omnibus ad ſingulos lunæ ortus, ſingulos etiam ramos procreet, ita vt duodecim ramorum productione annus expleatur.

δ'. Πῶς μῆνα.

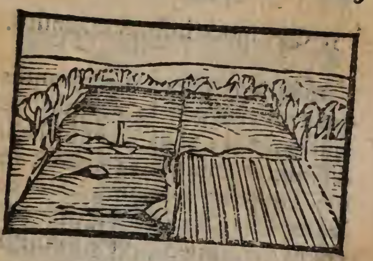
Μῆνα δὲ γράφοντες, βάϊν ζωγραφοῦσιν,

ἢ σε-

ἢ σελήνην ἐπεστραμμένην εἰς τὸ κάτω. Βαΐν μὲν, τῆς προειρημένης ἐπὶ τοῦ φοίνικος αἰτίας χάριν: σελήνην δὲ ἐπεστραμμένην εἰς τὸ κάτω, ἐπειδή φασιν, ἐν τῇ ἀνατολῇ πεντεκαίδεκα μοιρῶν ὑπάρχουσαν, πρὸς τὸ ἄνω τοῖς κέρασιν ἐσχηματίσθαι. ἐν δὲ τῇ ἀποκρούσει, τὸν ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν πληρώσασαν, εἰς τὸ κάτω τοῖς κέρασι νεύειν.

4. Quo modo menſem.

Menſem autem notantes, palmae ramum pingunt, aut Lunam deorſum inuerſam. Ramum quidem, ob cauſam iam in palma ſupra dictam: Lunam vero deorſum vergentem, quod in ortu quidem dicant eam cum quindecim eſt partium, ſurſum erectis cornibus apparere: at in ſenio, triginta diebus completis, cornua deorſum inflexa gerere.

ε΄. Πῶς τὸ ἐνιστάμενον ἔτος.

Ἔτος τὸ ἐνιστάμενον γράφοντες, τέταρτον ἀρούρας γράφουσιν. ἔστι δὲ μέτρον γῆς ἡ ἄρουρα, πηχῶν ἑκατόν. βουλόμενοί τε ἔτος εἰπεῖν, τέταρτον λέγουσιν, ἐπειδή φασι κατὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἄστρου τῆς σώθεως, μέχρι τῆς ἄλλης ἀνατολῆς, τέταρτον ἡμέρας προστίθεσθαι, ὡς εἶναι τὸ ἔτος τοῦ θεοῦ, τριακοσίων ἑξήκοντα πέντε ἡμερῶν, ὅθεν καὶ διὰ τετραετηρίδος περιττὴν ἡμέραν ἀριθμοῦσιν Αἰγύπτιοι. τὰ γὰρ τέσσαρα τέταρτα ἡμέραν ἀπαρτίζει.

Quo

5. Quo modo inſtantem annum.

Inſtantem annum ſignificantes, quartam arui partem pingunt. Eſt autem ἄρουρα, vnde Latinis aruum dicitur, terræ menſura centum complectens cubitos. Itaque annum volentes dicere, quartum dicunt, propterea quòd ab vno, vt tradunt, ſideris cui Sothis nomen fecimus, ortu ad alterum quarta ſit interiecta diei pars. Enimuero dei (Solis inquam) annus trecentis ſexaginta quinque diebus abſoluitur: Quamobrem & quarto quoque anno ſuperuacuum diem computant atque intercalant Aegyptij. Quatuor ſiquidem diei quadrantes, diem perficiunt.

* * *

ς. Τί δηλοῦσιν ἱέρακα γράφοντες.

Θεὸν βουλόμενοι σημῆναι, ἢ ὕψος, ἢ ταπείνωσιν, ἢ ὑπεροχὴν, ἢ νίκην, ἱέρακα ζωγραφοῦσι. θεὸν μὲν, διὰ τὸ πολύγονον εἶναι τὸ ζῶον, καὶ πολυχρόνιον ἔτι γε μὴν, ἐπεὶ καὶ δοκεῖ εἴδωλον ἡλίου ὑπάρχειν παρὰ πάντα τὰ πετεινὰ πρὸς τὰς αὐτοῦ ἀκτῖνας ὀξυωποῦν, ἀφ' οὗ καὶ οἱ ἰατροὶ πρὸς ἴασιν ὀφθαλμῶν τῇ ἱερακίᾳ βοτάνῃ χρῶνται. ὅθεν καὶ τὸν ἥλιον ὡς κύριον ὄντα ὁράσεως, ἔσθ' ὅτε ἱερακόμορφον ζωγραφοῦσιν. Ὕψος δὲ, ἐπεὶ τὰ μὲν ἕτερα ζῶα εἰς ὕψος πέτεσθαι προαιρού-

περιφέ- μενα, πλαγίως * φέρεται, ἀδυνατοῦσα
ρεται. κατ' εὐθὺ χωρεῖν· μόνος δὲ ἱέραξ εἰς ὕψος
κατ' εὐθὺ πέτεται. Ταπείνωσιν δέ, ἐπεὶ
τὰ ἕτερα ζῶα οὐ κατὰ κάθετον χωρεῖ πρὸς
τοῦτο, πλαγίως δὲ καταφέρεται. ἱέραξ δὲ
κατ' εὐθὺ ἐπὶ τὸ ταπεινὸν ῥέπεται.
Ὑπεροχὴν δέ, ἐπειδὴ δοκεῖ πάντων τῶν
δοκεῖ. πετεινῶν διαφέρειν. Αἷμα δέ, ἐπειδὴ* φα-
σι τοῦτο τὸ ζῶον ὕδωρ μὴ πίνειν, ἀλλὰ αἷ-
μα. Νίκην δέ, ἐπειδὴ δοκεῖ τοῦτο τὸ
ζῶον, πᾶν νικᾶν πετεινόν. ἐπειδὰν γὰρ ὑπὸ
ἰσχυροτέρου ζώου καταδυναστεύηται, τη-
νικαῦτα ἑαυτὸν ὑπτιάσας ἐν τῷ ἀέρι, ὡς
τοὺς μὲν ὄνυχας αὐτοῦ ἐν τῷ ἄνω ἐσχη-
ματίσθαι, τὰ δὲ πτερὰ καὶ τὰ ὀπίσθια εἰς
τὰ* τὸ κάτω, τὴν μάχην ποιεῖται. οὕτω γὰρ
ἀντιμαχόμενον αὐτῷ ζῶον, τὸ αὐτὸ ποιῆ-
σαι ἀδυνατοῦν, εἰς ἧτταν ἔρχεται.

6. Quid accipitrem pingentes, innuant.

Deum cum volunt ſignificare, aut ſublimitatem, aut humilitatem, aut

aut præſtantiam, aut ſanguinem,aut victoriã,accipitrem pingunt. Deum quidem tum quod fœcundum ſit ac diuturnæ vitæ hoc animal, tũ etiam quòd Solis præter cæteras volucres ſimulacrum eſſe videatur, vtpote peculiari quadam atque occulta naturæ vi,defixis in eius radios oculis intuens. Atque hinc eſt, quod medici ad ſanãda oculorum vitia, hieraceo herba vtuntur. Inde etiam fit, vt ſolem interdum,tamquam viſus auctorem ac dominum, accipitris forma pingant. Sublimitatem vero, quia cum cætera quidem animantia,quoties in ſublime tolli volunt, obliquè ferãtur, nec recta ſurſum euehi poſſint, ſolus accipiter recta in altum volat. Humilitatem porro ſeu deiectionẽ, quod eadem ratione cæteræ animantes non perpendiculi modo, ſed velut ex tranſuerſo & flexuoſe deorſum ferãtur, ſolus accipiter directo ad inferiora

viam carpat. Præſtantiam, quod cæteris auibus præſtare videatur. Sanguinem, quia animal hoc aiunt non aquam, ſed ſanguinem bibere. Victoriam demum, quod cæteras volucres vincere videatur. Cum enim robuſtioris animantis potentia ſe videt opprimi, tum ſeſe in aëre ita reſupinans, vt vngues quidem ſurſum, pennas vero ac poſteriores partes deorſum verſas habeat, cum idem auis quæ cum eo congreditur efficere nequeat, ita facile eam in fugam vertit, ac ſibi victoriã parat.

ζ. Πῶς δηλοῦσι ψυχήν.

Ἔτι γε μὴν καὶ ἀντὶ ψυχῆς ὁ ἱέραξ τάσσεται, ἐκ τῆς τοῦ ὀνόματος ἑρμηνείας. καλεῖται γὰρ παρ' Αἰγυπτίοις ὁ ἱέραξ, βαϊήθ. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα διαιρεθὲν ψυχὴν σημαίνει καὶ καρδίαν. ἔστι γὰρ. τὸ μὲν βαῒ ψυχὴ, τὸ δὲ ἢθ καρδία. ἡ δὲ καρδία κατ' Αἰγυπτίους, ψυχῆς περίβολος. ὥστε

σημαίνειν τὴν σύνθεσιν τοῦ ὀνόματος, ψυχὴν ἐγκαρδίαν. ἀφ' οὗ καὶ ὁ ἱέραξ διὰ τὸ πρὸς τὴν ψυχὴν συμπαθεῖν, ὕδωρ οὐ πίνει τὸ καθόλου, ἀλλ' αἷμα, ᾧ καὶ ἡ ψυχὴ τρέφεται.

7. Quo modo animam indicent.

Quin & pro anima ponitur accipiter, iuxta nominis interpretationem. Siquidem Aegyptijs accipiter baieth dicitur, quod nomen ſi diuiſeris, animam & cor ſonat. Bai enim anima eſt, eth cor. Cor autem ex Aegyptiorum ſententia, animæ ambitus eſt. Itaque nominis compoſitio animam cordatam notat. Quapropter accipiter ob eam quem cum anima habet naturæ conſenſum, aquam omnino non bibit, ſed ſanguinem, quo & ipſa nutritur anima.

η΄. Πῶς ἄρεα, καὶ ἀφροδίτην.

Τὸν ἄρεα καὶ τὴν ἀφροδίτην γράφοντες, δύο κορώνας ζωγραφοῦσιν, ὡς ἄνδρα καὶ γυναῖκα. ἐπεὶ τοῦτο τὸ ζῶον δύο ὠὰ γεννᾷ, ἀφ' ὧν ἄρρεν καὶ θῆλυ γεννᾶσθαι δεῖ. ἐπειδὰν δὲ γεννήσῃ, ὅπερ σπανίως γίνεται, δύο ἀρσενικὰ, ἢ δύο θηλυκὰ, τὰ ἀρσενικὰ τὰς θηλείας γαμήσαντα οὐ μίσγεται ἑτέρᾳ κορώνῃ, οὐδὲ μὴν ἡ θήλεια κορώνη* ἑτέρᾳ μέχρι θανάτου, ἀλλὰ μόνα τὰ ἀποζυγέντα διατελεῖ. διὸ καὶ μιᾷ κορώνῃ συναντήσαντες, οἰωνίζονται οἱ ἄνθρωποι, ὡς χηρεύοντι συνηντηκότες ζώῳ. τῆς δὲ τοιαύτης αὐτῶν ὁμονοίας

*ἑτέρᾳ κορώνῃ.

χάριν

μεῖν, μέχρι νῦν οἱ ἕλληνες ἐν τοῖς γά-
μοις ἐκκοεὶ. κοεὶ * κορώνῃ λέγουσι
ἀγνοοῦντες.

8. Quo modo Martem ac Venerem.

Martem & Venerem describentes, duas pingunt cornices, vt marem ac fœminam: quoniam animal hoc gemina solet oua parere, ex quibus mas & fœmina gignantur. Vbi vero, quod raro tamen accidit, vel duo mascula vel duo fœminea oua pepererit, mares fœminis connubio iuncti numquam ad alteram diuertunt cornicem, ac ne ipsa quidem fœmina, quoad viuit, ad alterum marem: sed disiuncti, soli deinceps semper degunt. Vnde & cum vni cornici occurrerint homines, augurantur præsagium sibi hoc esse viduæ vitæ, quòd scilicet animali viduam agenti vitã obuij facti fuerint. Proinde in hunc vsque diem

Græci ob tantam harum auiũ concordiam, in nuptijs ignorantes verbum illud vſurpare ſolent *ἐκκορεὶ*, nimirum *κορεὶ* cornicem appellãtes.

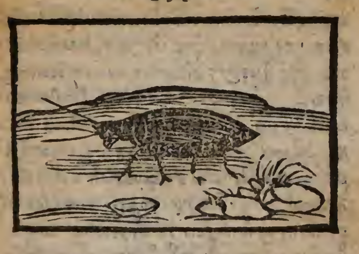
θ'. Πῶς γάμον.

Γάμον δὲ δηλοῦντες, δύο κορώνας πάλιν ζωγραφοῦσι, τοῦ λεχθέντος χάριν.

9. Quo modo nuptias.

Atque eandẽ ob cauſam nuptias innuentes, duas rurſum appingunt cornices.

Πῶς

ι. Πῶς μονογενές.

Μονογενὲς δὲ δηλοῦντες, ἢ γένεσιν, ἢ πατέρα, ἢ κόσμον, ἢ ἄνδρα, κάνθαρον ζωγραφοῦσι. μονογενὲς μὲν ὅτι αὐτογενές ἐστι τὸ ζῶον, ὑπὸ θηλείας μὴ κυοφορούμενον* μόνου γὰρ γένεσις αὐτοῦ* τοιαύτη ἐστίν. ἐπειδὰν ὁ ἄρσην βούληται παιδοποιήσασθαι βοὸς ἀφόδευμα λαβὼν, πλάσσει σφαιροειδὲς παραπλήσιον τῷ κόσμῳ σχῆμα, ὃ ἐκ τῶν ὀπισθίων μερῶν κυλίσας ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιν, αὐτὸς πρὸς ἀνατολὴν βλέπει, ἵνα ἀποδῷ τὸ τοῦ κόσμου σχῆμα. αὐτὸς γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀπηλιώτου εἰς λίβα φέρεται, ὁ δὲ τῶν ἀστέρων δρόμος

μόνη τοιαύτη δ'.

ἀπὸ λιβὸς εἰς ἀπηλιώτην. ταύτην οὖν τὴν σφαῖραν κατορύξας εἰς γῆν, καταπίθεται ἐπὶ ἡμέρας εἰκοσιοκτὼ, ἐν ὅσαις καὶ ἡ σελήνη ἡμέραις τὰ δώδεκα ζώδια κυκλεύει, ὑφ' ἣν ἀπομένον ζωογονεῖται τὸ τῶν κανθάρων γένος. τῇ ἐνάτῃ δὲ καὶ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ ἀνοίξας τὴν σφαῖραν, εἰς ὕδωρ βάλλει. ταύτην γὰρ ἡμέραν νομίζει σύνοδον εἶναι σελήνης καὶ ἡλίου, ἔτι τε καὶ γένεσιν κόσμου. ἧς ἀνοιγομένης ἐν τῷ ὕδατι, ζῶα ἐξέρχεται, τουτέστιν οἱ κάνθαροι. Γένεσιν δὲ, διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. Πατέρα δὲ, ὅτι ἐκ μόνου πατρὸς τὴν γένεσιν ἔχει ὁ κάνθαρος. Κόσμον δὲ, ἐπειδὴ κοσμοειδῆ τὴν γένεσιν ποιεῖται. Ἄνδρα δὲ, ἐπειδὴ θηλυκὸν γένος αὐτοῖς οὐ γίνεται. Εἰσὶ δὲ καὶ κανθάρων ἰδέαι τρεῖς. πρώτη μὲν αἰλουρόμορφος καὶ ἀκτινωτὴ ἥνπερ καὶ ἡλίῳ ἀνέθεσαν διὰ τὸ σύμβολον· φασὶ γὰρ τὸν ἄρρενα αἴλουρον, συμμεταβάλλειν τὰς κόρας τοῖς τοῦ ἡλίου δρόμοις. ὑπεκτείνονται μὲν γὰρ κατὰ πρωῒ πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ ἀνατολήν. στρογγυλοειδεῖς δὲ γίνονται κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ἀμαυρότεραι δὲ φαίνονται,

δύεσθαι μέλλοντος τοῦ ἡλίου· ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἡλίου πόλει ξόανον τοῦ θεοῦ αἰλουρόμορφον ὑπάρχει. ἔχει δὲ πᾶς κάνθαρος καὶ δακτύλους τριάκοντα, διὰ * τὴν τριάκοντα ἡμερῶν τοῦ μηνὸς, ἐν αἷς ὁ ἥλιος ἀνατέλλων, τὸν ἑαυτοῦ ποιεῖται δρόμον. δευτέρα δὲ γενεὰ, ἡ δίκερως καὶ ταυροειδὴς, ἥτις καὶ τῇ σελήνῃ καθιερώθη, ἀφ' οὗ καὶ τόν. * ἐν οὐρανῷ ταῦρον, ὕψωμά τῆς θεοῦ ταύτης λέγουσιν εἶναι παῖδες Αἰγυπτίων. τρίτη δὲ ἡ μονόκερως καὶ ἰδιόμορφος, ἣν Ἑρμῇ διαφέρειν ἐνόμισαν, καθὰ καὶ ἶβις τὸ ὄρνεον.

τὴν τριακονταήμερον.

οὐράνιον

10. Quo modo vnigenam.

Vnigenam autẽ significantes, aut ortum, aut patrem, aut mũdum, aut virum, Scarabæum pingũt. Ac vnigenam quidem, quod per se gignatur hoc animal, vtpote in vtero fœminæ non prius efformatum ac gestatum: eius enim solius huiuscemodi ortus est. Cum mas sobolem procreare vult, bouis fimũ nactus,

glo-

globulum eiusdem cuius mundus figuræ fingit : quem vbi ab ortu in occasum auersis pedibus volutarit, ipse rursum, vt orbi persimilem figuram edat atque exprimat, in ortum conuertitur. Ipse quidem orbis a Subsolano circumagitur in Africum. At siderum contrarius est cursus, ab Africo ad Subsolanum. Hāc itaque pilam in terra defossam recondit in dies octo & viginti. nam & totidem diebus Luna duodecim zodiaci signa perlustrat, sub qua toto illo tempore permanēs animatur scarabæorum genus. Nono autem & vicesimo die apertam pilam in aquam conijcit (eum enim diem esse putat quo & Luna cum Sole congrediatur, & mundi insuper fiat generatio) quæ dum in aqua aperitur, prodeunt animalia, hoc est scarabæi. Ortum autem, propter iam dictam caussam. Patrem, quod ex solo patre ortū habeat scarabæus. Mundum,

dum, quòd ad mundi figuram eius procreatio ac fœtus accedat. Virum denique, quod non sit in eorũ genere fœmina. Sunt porro Scarabæorum formæ tres: Prima felium specie, ac veluti radiis insignita, quam & Soli ob significationẽ quãdam dicarunt. Aiunt enim felem marem, iuxta varium solis habitum & cursum, pupillas commutare, ad ortum quidem Solis mane nonnihil extendi, sub meridiem velut rotundas fieri, Sole ad occasum vergente obtusiores obscurioresq. apparere. Quamobrem etiam quæ apud Heliopolin est Dei, Solis inquam, statua, felis speciem præsefert. Habet autem & scarabæus omnis digitos triginta, propter triginta mẽsis dies, quibus Sol oriens suum per singula zodiaci signa cursum peragit. Alterum Scarabæorum genus bicorne est, & taurina specie, quod cum & Lunæ consecratum sit, propterea

cum

cum qui inter sidera relatus est taurum huiusce deæ elationẽ esse perhibent Aegyptiorum filij. Tertium vnicorne est, & suæ peculiaris formæ, quod & Mercurio sacrum esse, vt etiam est ibis auis, existimarunt.

ια. Τί γῦπα γράφοντες δηλοῦσι.

Μητέρα δὲ γράφοντες, ἢ βλέψιν ἢ ὅριον, ἢ πρόγνωσιν, ἢ ἐνιαυτὸν, ἢ οὐρανίαν, ἢ ἐλεήμονα, ἢ ἀθηνᾶν, ἢ ἥραν, ἢ δραχμὰς δύο, γῦπα ζωγραφοῦσι. μητέρα μὲν ἐπειδὴ ἄρρεν ἐν τούτῳ τῷ γένει τῶν ζώων οὐχ ὑπάρχει. ἔστι δὲ καὶ ἄλλας* γένη γυ-

ὀρνέων γένη.

πῶν

πων, ἃ ὑπὸ ἀνέμου * συλλαμβάνει, ὧν συλλαμβάνει τὰ ᾠὰ πρὸς βρῶσιν αὐτοῦ μόνον, οὐκέτι δὲ βάνονται πρὸς ζωογονίαν ὄντα χρήσιμα. γυπῶν δὲ ἀνέμου ὑπηνέμιον ποιουμένων τὴν ὀχείαν, ἡ τῶν ᾠῶν γένεσις ζωογονεῖται. Βλέψιν δὲ, ἐπειδὴ τῶν ἄλλων ζώων ἁπάντων ὀξυωπέστερον ὁρᾷ ἡ γύψ, ἐν μὲν * ἀνατολῇ τῇ ἡλίου ὄντος, πρὸς δύσιν βλέπουσα, ἐν δύσει δὲ τοῦ θεοῦ ὑπάρχοντος, πρὸς ἀνατολήν. ἐξ ἱκανοῦ διαστήματος πορίζομένη τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῇ βρώσιμα. Ὅριον δὲ, διότι πολέμου μέλλοντος τελεῖσθαι, τὸν τόπον ὁρίζει, ἐν ᾧ μέλλει ὁ πόλεμος γίνεσθαι, πρὸ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐπ' αὐτὸν παραγινομένη. Πρόγνωσιν δὲ, διάτε τὰ προειρημένα, καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο πλείονας *σφαζομένους καὶ * ἡττωμένους βλέπει, ταμιευομένη τὴν ἑαυτῆς ἐκ τῶν πτωμάτων βορὰν, παρ' ὃ καὶ οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς, κατασκόπους ἔπεμπον σκεπτόμενοι κατὰ ποῖον τοῦ πολέμου αἱ γῦπες βλέπουσι μέρος, ἐντεῦθεν σημειούμενοι τοὺς ἡττωμένους. Ἐνιαυτὸν δὲ, διὰ τὸ ἐν τούτῳ τῷ ζώῳ μένειν διακοσίας ἑξήκοντα πέντε ἡμέρας τὸ

Pro his duob° habet tantum vetus. σφαζο-

ἔτους διαιρεῖσθαι, ἐν αἷς ὁ ἐνιαύσιος ἐκτελεῖται χρόνος. ἑκατὸν γὰρ εἴκοσιν ἡμέρας ἔγκυος μένει, καὶ τὰς ἴσας τοὺς νεοσσοὺς ἐκτρέφει. ταῖς δὲ λοιπαῖς ἑκατὸν εἰκοσιτὴν ἑαυτῆς ἐπιμέλειαν ποιεῖται, μήτε κυοφοροῦσα, μήτε τρέφουσα, παρασκευάζουσα δὲ ἑαυτὴν εἰς ἑτέραν σύλληψιν· τὰς δὲ λοιπὰς πέντε τοῦ ἔτους ἡμέρας, ὡς ἤδη προεῖπον, εἰς τὴν τοῦ ἀνέμου ὀχείαν καταναλίσκει. Ἐλεήμονα δέ, ὅπερ δοκεῖ παράπασιν ἐναντιώτατον ὑπάρχειν, ἐπεὶ τοῦτο τὸ ζῶον πάντα ἀναιρεῖ. ἠναγκάσθησαν δὲ τοῦτο γράψαι, ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἑκατὸν εἴκοσιν ἡμέραις ἐν αἷς τὰ ἑαυτοῦ ἐκτρέφει τέκνα, οὐκέτι πλεῖον οὐ πέτεται. περὶ δὲ τοὺς νεοσσοὺς καὶ τὴν τούτων τροφὴν ἀσχολεῖται, ἐν αἷς ἀπορήσασα βορᾶς ἣν παρέχηται τοῖς νηπίοις, τῆς ἑαυτῆς μηρὸν ἀνατεμοῦσα, παρέχει τοῖς τέκνοις τοῦ αἵματος μεταλαμβάνειν, ὡς μὴ ἀπορήσαντα τροφῆς ἀναιρεθῆναι. Ἀθηνᾶν δὲ καὶ ἥραν, ἐπειδὴ δοκεῖ παρ' Αἰγυπτίοις, ἀθηνᾶ μὲν τὸ ἄνω τοῦ οὐρανοῦ ἡμισφαίριον ἀπειληφέναι. τὸ δὲ κάτω, ἥραν. καὶ τὸ τῶν γυ-

*τῶν δὲ, ὡς προεῖπον, γένος θηλειῶν ἐστι γένος μόνον, δι' ἣν αἰτίαν καὶ παντὶ θηλυκῷ ζωδίῳ οἱ Αἰγύπτιοι γῦπα ὡς βασίλειον ἐπιτιθέασιν, ἀφ' οὗ καὶ πᾶσαν θεὰν, ἵνα μὴ περὶ ἑκάστης γράφων, μηκύνω τὸν λόγον * σημαίνοντες, τὴν γῦπα γράφουσιν Αἰγύπτιοι. μητέρα οὖν θέλοντες σημῆναι, γῦπα ζωγραφοῦσι. μήτηρ γάρ ἐστι θηλυκοῦ ζώου. Οὐρανίαν δὲ, οὐ γὰρ ἀρέσκει αὐτοῖς τὸν οὐρανὸν λέγειν, ἐπεὶ τούτων ἡ γένεσις ἐκεῖθέν ἐστι. Δραχμὰς δὲ δύο διότι παρ' Αἰγυπτίοις μονάς ἐστιν αἱ δύο γραμμαί. μονὰς δὲ, παντὸς ἀριθμοῦ γένεσις. εὐλόγως οὖν δύο δραχμὰς βουλόμενοι δηλῶσαι, γῦπα γράφουσιν, ἐπεὶ μήτηρ δοκεῖ καὶ γένεσις εἶναι, καθάπερ καὶ ἡ μονάς.*

11. Quid, vulturem deſcribentes, indicent.

Cæterum matrem ſignificantes, aut aſpectum, aut limitem, aut futurorum cognitionem, aut annum, aut cœlum, aut miſericordem, aut Mineruam,

neruam, aut Iunonem, aut drachmas duas, vulturem pingunt. Matrem quidem, quod in hoc animantium genere mas non ſit. Sunt porro & alia vulturum genera, quæ ex vento concipiunt quidem, ſed quorum oua ad eſum dumtaxat, non item ad fœtum ſuſcipiẽdum ac formandum ſunt accommodata. At eorum vulturum, quorũ non eſt ſubuentaneus dũtaxat & inefficax congreſſus, oua ad gignendũ tollendãq; ſobolem ſunt in primis idonea. Aſpectum autem, quod ex omnibus animantibus perſpicaciſſimi viſus ſit vultur, vt qui oriente quidem Sole in occaſum, occidente vero in ortũ proſpiciat, atque è ſatis longo interuallo quæ ſibi vſui ſint, comparet edulia. Limitem, quod cum belli conficiendi tempus inſtat, locum vbi pugna committenda ſit, ſeptem ante diebus ad eum accedens præfiniat & circumſcribat. Præſagium

vero

vero, tum ob iam dictam cauſſam, tum etiam quod ad eã exercitus partem ſeſe conuertere ſoleat, vbi maior ſit futura clades, ſibi ex cadaueribus alimentum ſeponens, ac in futurum prouide reſeruans. Ergo & priſci reges exploratores mittebant, per quos in vtram aciei partem reſpexiſſent vultures, cognôſcerent, indeq. vincendos, atque interneci-na ſtrage delendos colligerent. Annum porro, quoniã animal hoc trecentos illos ac ſexaginta quinque dies quibus completur annus, ita diſtribuit, vt centum quidem ac viginti diebus prægnans maneat, totidem pullos enutriat, reliquis vero centum ac viginti ſui curam gerat, neque vterum ferens, neque alendis addicta liberis, ſed ſeipſam duntaxat ad aliam parans conceptionem. Quinque autem illos, qui ſuperſunt anni dies, in venti, vt iam dictũ eſt, compreſſionem inſumit. Miſericor-

dem autem, quod quibuſdam alieniſſimum forſan videbitur, præſertim quum hoc animal cuncta interimat. Sed vt hoc pictura vulturis innuerent, eo impulſi ſunt, quod centum illis ac viginti diebus quibus ſuos educat, pene nunquam euolet, ſed omnem curam ac ſollicitudinẽ in illis alendis adhibeat. Quod ſi eo tempore cibus non ſuppetat, quo eos ſuſtentet, proprio execto fœmore ſugendũ eis exhibet & impertitur ſanguinem, vt ne cibi penuria atque inedia conficiantur. Mineruam ac Iunonem, quoniam videtur apud Aegyptios Minerua quidem ſuperius cœli hemiſphærium occupaſſe, Iuno vero inferius. Quin & vulturum genus, vt iam expoſui, fœminas tantum complecti-tur. Quam ob cauſſam & cuiuis fœminei ſexus animanti Aegyptij vulturem, vt in eo ſexu principem ac primarium apponunt: ex quo &

deam

deam omnem, ne sigillatim vnamquamque percurrens, prolixior sim, *significantes, vulturem pingunt Aegyptij. Insuper & matrem innuere volentes, vulturem pingunt: est enim mater fœmineæ naturæ. *οὐρανίαν* autem hoc est cœlum (neque enim placet ipsis, masculino genere *οὐρανὸν* dicere) quoniam horum omnium generatio inde est. Duas denique drachmas, quod apud Aegyptios duæ lineæ vnitas est. Vnitas vero cuiuslibet numeri ortus est atque principium. Iure igitur duas drachmas indicare volentes, vulturem pingunt, quod generationis ipse sibi auctor materq. ac principium, quemadmodum & vnitas esse videatur.

* significat fort

ἀπὸ λιβὸς εἰς ἀπηλιώτην. ταύτην οὖν τὴν σφαῖραν κατορύξας εἰς γῆν, κατατίθεται ἐπὶ ἡμέρας εἰκοσιοκτώ, ἐν ὅσαις καὶ ἡ σελήνη ἡμέραις τὰ δώδεκα ζώδια κυκλεύει, ὑφ' ἣν ἀπομένον ζωογονεῖται τὸ τῶν κανθάρων γένος. τῇ ἐνάτῃ δὲ καὶ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ ἀνοίξας τὴν σφαῖραν, εἰς ὕδωρ βάλλει. ταύτην γὰρ ἡμέραν νομίζει σύνοδον εἶναι σελήνης καὶ ἡλίου, ἔτι τε καὶ γένεσιν κόσμου. ἧς ἀνοιγομένης ἐν τῷ ὕδατι, ζῶα ἐξέρχεται, τουτέστιν οἱ κάνθαροι. Γένεσιν δὲ, διὰ τὴν προειρημένην αἰτίαν. Πατέρα δὲ, ὅτι ἐκ μόνου πατρὸς τὴν γένεσιν ἔχει ὁ κάνθαρος. Κόσμον δὲ, ἐπειδὴ κοσμοειδῆ τὴν γένεσιν ποιεῖται. Ἄνδρα δὲ, ἐπειδὴ θηλυκὸν γένος αὐτοῖς οὐ γίνεται. Εἰσὶ δὲ καὶ κανθάρων ἰδέαι τρεῖς. πρώτη μὲν αἰλουρόμορφος καὶ ἀκτινωτὴ ἥνπερ καὶ ἡλίῳ ἀνέθεσαν διὰ τὸ σύμβολον: φασὶ γὰρ τὸν ἄρρενα αἴλουρον, συμμεταβάλλειν τὰς κόρας τοῖς τοῦ ἡλίου δρόμοις. ὑπεκτείνονται μὲν γὰρ κατὰ πρωῒ πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ ἀνατολήν. στρογγυλοειδεῖς δὲ γίνονται κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ἀμαυρότεραι δὲ φαίνονται,

δύνειν

*δύσιν μέλλοντος τοῦ ἡλίου. ὅθεν καὶ τὸ ἐν ἡλιουπόλει ξόανον τοῦ θεοῦ αἰλουρόμορφον ὑπάρχει. ἔχει δὲ πᾶς κάνθαρος καὶ δακτύλους τριάκοντα, διὰ * τῶν τριάκοντα ἡμερῶν τοῦ μηνὸς, ἐν αἷς ὁ ἥλιος ἀνατέλλων, τὸν ἑαυτοῦ ποιεῖται δρόμον. δευτέρα δὲ γενεὰ, ἡ δίκερως καὶ ταυροειδὴς, ἥτις καὶ τῇ σελήνῃ καθιερώθη, ἀφ' οὗ καὶ τὸν * ἐν οὐρανῷ ταῦρον, ὕψωμα τῆς θεοῦ ταύτης λέγουσιν εἶναι παῖδες Αἰγυπτίων. τρίτη δὲ ἡ μονόκερως καὶ ἰδιόμορφος, ἣν Ἑρμῇ διαφέρειν ἐνόμισαν, καθὰ καὶ ἶβις τὸ ὄρνεον.*

τὴν τριακονταήμερον.

οὐράνιον

10. Quo modo vnigenam.

Vnigenam autẽ significantes, aut ortum, aut patrem, aut mũdum, aut virum, Scarabæum pingũt. Ac vnigenam quidem, quod per se gignatur hoc animal, vtpote in vtero fœminæ non prius efformatum ac gestatum: eius enim solius huiuscemodi ortus est. Cum mas sobolem procreare vult, bouis fimũ nactus, glo-

globulum eiusdem cuius mundus figuræ fingit : quem vbi ab ortu in occasum auersis pedibus voluta-rit, ipse rursum, vt orbi persimilem figuram edat atque exprimat, in ortum conuertitur. Ipse quidem orbis a Subsolano circumagitur in Africum. At siderum contrarius est cursus, ab Africo ad Subsolanum. Hãc itaque pilam in terra defossam recondit in dies octo & viginti, nam & totidem diebus Luna duodecim zodiaci signa perlustrat, sub qua toto illo tempore permanẽs animatur scarabæorum genus. Nono autem & vicesimo die apertam pilam in aquam conijcit (eum enim diem esse putat quo & Luna cum Sole congrediatur,& mundi insuper fiat generatio) quæ dum in aqua aperitur, prodeunt animalia, hoc est scarabæi. Ortum autem, propter iam dictam caussam. Patrem, quod ex solo patre ortũ habeat scarabæus. Mundum,

dum, quòd ad mundi figuram eius procreatio ac fœtus accedat. Virum denique, quod non ſit in eorũ genere fœmina. Sunt porro Scarabæorum formæ tres: Prima felium ſpecie, ac veluti radiis inſignita, quam & Soli ob ſignificationẽ quãdam dicarunt. Aiunt enim felem marem, iuxta varium ſolis habitum & curſum, pupillas commutare, ad ortum quidem Solis mane nonnihil extendi, ſub meridiem velut rotundas fieri, Sole ad occaſum vergente obtuſiores obſcurioresq. apparere. Quamobrem etiam quæ apud Heliopolin eſt Dei, Solis inquam, ſtatua, felis ſpeciem præſefert. Habet autem & ſcarabæus omnis digitos triginta, propter triginta mẽſis dies, quibus Sol oriens ſuum per ſingula zodiaci ſigna curſum peragit. Alterum Scarabæorum genus bicorne eſt, & taurina ſpecie; quod cum & Lunæ conſecratum ſit, propterea

cum

eum qui inter sidera relatus est taurum huiusce deæ elationē esse perhibent Aegyptiorum filij. Tertium vnicorne est, & suæ peculiaris formæ, quod & Mercurio sacrum esse, vt etiam est ibis auis, existimarunt.

ιά. Τί γῦπα γράφοντες δηλοῦσι.

Μητέρα δὲ γράφοντες, ἢ βλέψιν ἢ ὅριον, ἢ πρόγνωσιν, ἢ ἐνιαυτὸν, ἢ οὐρανίαν, ἢ ἐλεήμονα, ἢ ἀθηνᾶν, ἢ ἥραν, ἢ δραχμὰς δύο, γῦπα ζωγραφοῦσι. μητέρα μὲν ἐπειδὴ ἄρρεν ἐν τούτῳ τῷ γένει τῶν ζώων οὐχ ὑπάρχει. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα * γένη γυ-

ὄρνεων γένη.

πάντας ἃ ὑπὸ ἀνέμου* συλλαμβάνει, ὧν συλλαμ-
τὰ ᾠὰ πρὸς βρῶσιν αὐτοῦ μόνον, ἔστι δὲ βανόντων
πρὸς ζωογονίαν ἐστὶ χρήσιμα. γυπῶν δὲ αὐτῶν.
ὑπηνέμιον πιευμένων τὴν ὀχείαν, ἡ τῶν
ᾠῶν γένεσις ζωογονεῖται. Βλέπειν δὲ,
ἐπειδὴ τῶν ἄλλων ζώων ἁπάντων ὀξυω-
πέστερον ὁρᾷ ἡ γύψ, ἐν μὲν* ἀνατολῇ τοῦ τῇ
ἡλίου ὄντος, πρὸς δύσιν βλέπουσα, ἐν δύσει
δὲ τοῦ θεοῦ ὑπάρχοντος, πρὸς ἀνατολήν.
ἐξ ἱκανοῦ διαστήματος πορίζομένη τὰ
πρὸς χρῆσιν αὐτῇ βρώσιμα. Ὅριον δὲ,
διότι πολέμου μέλλοντος τελεῖσθαι, τὸν
τόπον ὁρίζει, ἐν ᾧ μέλλει ὁ πόλεμος γίνε-
σθαι, πρὸ ἡμερῶν ἑπτὰ ἐπ' αὐτὸν παρα-
γινομένη. Πρόγνωσιν δὲ, διά τε τὰ προ-
ειρημένα, καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο πλείονας
σφαζομένους καὶ ἡττωμένους βλέπει, τεκ- Pro his
μαιρομένη τὴν ἑαυτῆς ἐκ τῶν πτωμάτων duob⁹
βορὰν, παρ' ὃ καὶ οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς, habet
κατασκόπους ἔπεμπον σκεπτόμενοι κατὰ tantum
ποῖον τοῦ πολέμου αἱ γῦπες βλέπουσι μέ- vetus.
ρος, ἐντεῦθεν σημειούμενοι τοὺς ἡττωμέ- σφαζο-
νους. Ἐνιαυτὸν δὲ διὰ τὸ ἐν τούτῳ τῷ ζώῳ μένη
τριακοσίας ἑξήκοντα πέντε ἡμέρας τοῦ

ἔτους διαιρεῖται, ἐν αἷς ὁ ἐνιαύσιος ἐκτελεῖται χρόνος. ἑκατὸν γὰρ εἴκοσιν ἡμέρας ἔγκυος μένει, καὶ τὰς ἴσας τοὺς νεοσσοὺς ἐκτρέφει. ταῖς δὲ λειπούσαις ἑκατὸν εἴκοσι τὴν ἑαυτῆς ἐπιμέλειαν ποιεῖται, μήτε κυοφοροῦσα, μήτε τρέφουσα, παρασκευάζουσα δὲ ἑαυτὴν εἰς ἑτέραν σύλληψιν: τὰς δὲ λοιπὰς πέντε τοῦ ἔτους ἡμέρας, ὡς ἤδη προεῖπον, εἰς τὴν τοῦ ἀνέμου ὀχείαν καταναλίσκει. Ἐλεήμονα δὲ, ὅπερ δοκεῖ παρά τισιν ἐναντιώτατον ὑπάρχειν, ἐπεὶ τοῦτο τὸ ζῷον πάντα ἀναιρεῖ. ἠναγκάσθησαν δὲ τοῦτο γράψαι, ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἑκατὸν εἴκοσιν ἡμέραις ἐν αἷς τὰ ἑαυτοῦ ἐκτρέφει τέκνα, ὅτι πλεῖον οὐ πέτεται. περὶ δὲ τοὺς νεοσσοὺς καὶ τὴν τούτων τροφὴν ἀσχολεῖται, ἐν αἷς ἀπορήσασα τροφῆς ἣν παρέχηται τοῖς νηπίοις, τῆς ἑαυτῆς μηρὸν ἀνατεμοῦσα, παρέχει τοῖς τέκνοις τοῦ αἵματος μεταλαμβάνειν, ὡς μὴ ἀπορήσαντα τροφῆς ἀναιρεθῆναι. Ἀθηνᾶν δὲ καὶ ἥραν, ἐπειδὴ δοκεῖ παρ' Αἰγυπτίοις, ἀθηνᾶ μὲν τὸ ἄνω τοῦ οὐρανοῦ ἡμισφαίριον ἀπειληφέναι. τὸ δὲ κάτω, ἥρα. καὶ τὸ τῆς γυ-

πὸς

πῶν δὲ, ὡς προεῖπον, γένος θηλειῶν ἐστι γένος μόνον, δι' ἣν αἰτίαν καὶ παντὶ θηλυκῷ ζωδίῳ οἱ Αἰγύπτιοι γῦπα ὡς βασίλειον ἐπιτιθέασιν, ἀφ' οὗ καὶ πᾶσαν θεὰν, ἵνα μὴ περὶ ἑκάστης γράφων, μηκύνω τὸν λόγον * σημαίνοντες, τὴν γῦπα γράφουσιν Αἰγύπτιοι. μητέρα οὖν θέλοντες σημῆναι, γῦπα ζωγραφοῦσι. μήτηρ γάρ ἐστι θηλυκοῦ ζώου. Οὐρανίαν δὲ, οὐ γὰρ ἀρέσκει αὐτοῖς τὸν οὐρανὸν λέγειν, ἐπειδὴ τούτων ἡ γένεσις ἐκεῖθέν ἐστι. Δραχμὰς δὲ δύο διότι παρ' Αἰγυπτίοις μονάς ἐστιν αἱ δύο γραμμαί. μονὰς δὲ, παντὸς ἀριθμοῦ γένεσις. εὐλόγως οὖν δύο δραχμὰς βουλόμενοι δηλῶσαι, γῦπα γράφουσιν, ἐπεὶ μήτηρ δοκεῖ καὶ γένεσις εἶναι, καθάπερ καὶ ἡ μονάς.

11. Quid, vulturem deſcribentes, indicent.

Cæterum matrem ſignificantes, aut aſpectum, aut limitem, aut futurorum cognitionem, aut annum, aut cœlum, aut miſericordem, aut Mineruam,

neruam, aut Iunonem, aut drachmas duas, vulturem pingunt. Matrem quidem, quod in hoc animantium genere mas non ſit. Sunt porro & alia vulturum genera, quæ ex vento concipiunt quidem, ſed quorum oua ad eſum dumtaxat, non item ad fœtum ſuſcipiẽdum ac formandum ſunt accommodata. At eorum vulturum, quorũ non eſt ſubuentaneus dũtaxat & inefficax congreſſus, oua ad gignendũ tollendãq; ſobolem ſunt in primis idonea. Aſpectum autem, quod ex omnibus animantibus perſpicaciſſimi viſus ſit vultur, vt qui oriente quidem Sole in occaſum, occidente vero in ortũ proſpiciat, atque è ſatis longo interuallo quæ ſibi vſui ſint, comparet edulia. Limitem, quod cum belli conficiendi tempus inſtat, locum vbi pugna committenda ſit, ſeptem ante diebus ad eum accedens præfiniat & circumſcribat. Præſagium

vero, tum ob iam dictam caussam, tum etiam quod ad eã exercitus partem sese conuertere soleat, vbi maior sit futura clades, sibi ex cadaueribus alimentum seponens, ac in futurum prouide reseruans. Ergo & prisci reges exploratores mittebant, per quos in vtram aciei partem respexissent vultures, cognoscerent, indeq. vincendos, atque interneciua strage delendos colligerent. Annum porro, quoniã animal hoc trecentos illos ac sexaginta quinque dies quibus completur annus, ita distribuit, vt centum quidem ac viginti diebus prægnans maneat, totidem pullos enutriat, reliquis vero centum ac viginti sui curam gerat, neque vterum ferens, neque alendis addicta liberis, sed seipsam duntaxat ad aliam parans conceptionem. Quinque autem illos, qui supersunt anni dies, in venti, vt iam dictũ est, compressionem insumit. Misericor-

dem autem, quod quibuſdam alieniſſimum forſan videbitur, præſertim quum hoc animal cuncta interimat. Sed vt hoc pictura vulturis innuerent, eo impulſi ſunt, quod centum illis ac viginti diebus quibus ſuos educat, pene nunquam euolet, ſed omnem curam ac ſollicitudinẽ in illis alendis adhibeat. Quod ſi eo tempore cibus non ſuppetat, quo eos ſuſtentet, proprio execto fœmore ſugendũ eis exhibet & impertitur ſanguinem, vt ne cibi penuria atque inedia conficiantur. Mineruam ac Iunonem, quoniam videtur apud Aegyptios Minerua quidem ſuperius cœli hemiſphærium occupaſſe, Iuno vero inferius. Quin & vulturum genus, vt iam expoſui, fœminas tantum complecti-tur. Quam ob cauſſam & cuiuis fœminei ſexus animanti Aegyptij vulturem, vt in eo ſexu principem ac primarium apponunt: ex quo &
deam

deam omnem, ne sigillatim vnamquamque percurrens, prolixior sim, * significantes, vulturem pingunt Aegyptij. Insuper & matrem innuere volentes, vulturem pingunt: est enim mater fœmineæ naturæ. οὐρανίαν autem hoc est cœlum (neque enim placet ipsis, masculino genere οὐρανὸν dicere) quoniam horum omnium generatio inde est. Duas denique drachmas, quod apud Aegyptios duæ lineæ vnitas est. Vnitas vero cuiuslibet numeri ortus est atque principium. Iure igitur duas drachmas indicare volentes, vulturem pingunt, quod generationis ipse sibi auctor materq. ac principium, quemadmodum & vnitas esse videatur.

* significat fort

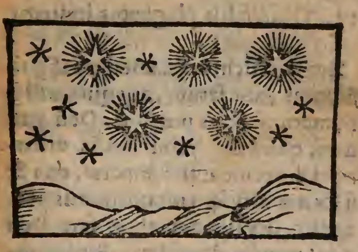
ιβ. Πῶς ἥφαιστον γράφουσι.

Ἥφαιστον δὲ γράφοντες, κάνθαρον καὶ γῦπα ζωγραφοῦσιν. ἀθηνᾶν δὲ, γῦπα καὶ κάνθαρον. δοκεῖ γὰρ αὐτοῖς ὁ κόσμος συνεστάναι, ἔκτε ἀρσενικοῦ καὶ θηλυκοῦ. ἐπὶ δὲ τῆς ἀθηνᾶς τὴν γῦπα γράφουσιν. οὗτοι γὰρ μόνοι θεῶν παρ' αὐτοῖς ἀρσενοθήλεις ὑπάρχουσι.

12. Quo modo Vulcanum notent.

At Vulcanum indicantes ſcarabæum & vulturem pingunt. Mineruam vero vulturem & ſcarabæum. Ipſis

Ipſis enim videtur mundus ex mare ac fœmina conſtare. Vulturem autem Mineruæ appingunt, quod hi ſoli ex dijs apud ipſos mares ſint ſimul ac fœminæ.

ιγ. Τί ἀστέρα γράφοντες δηλοῦσι.

Θεὸν δὲ ἐγκόσμιον σημαίνοντες, ἢ εἱμαρμένην, ἢ τὸν πέντε ἀριθμὸν, ἀστέρα ζωγραφοῦσι. θεὸν μὲν, ἐπειδὴ πρόνοια θεοῦ, τὴν νίκην προστάσσει, ᾗ τῶν ἀστέρων καὶ τοῦ παντὸς κόσμου κίνησις ἐκτελεῖται· δοκεῖ γὰρ αὐτοῖς δίχα θεοῦ, μηδὲν ὅλως συνεστάναι. εἱμαρμένην δὲ, ἐπεὶ καὶ αὕτη ἐξ ἀστρικῆς οἰκονομίας συνίστα-

ται. τὸν δὲ πέντε ἀριθμὸν, ἐπειδὴ πλήθους ὄντος ἐν οὐρανῷ, πέντε μόνοι ἐξ αὐτῶν κινούμενοι τὴν τοῦ κόσμου οἰκονομίαν ἐκτελοῦσι.

13. Quid ſidus pingentes, innuant.

Deum pulchre ornamentum ſignificantes, aut fatum, aut quinarium numerum, ſidus pingunt. Deū quidem, quod Dei prouidentia victoriam decernit atque imperat, qua & ſiderum orbiſq. vniuerſi motus peragitur. Exiſtimant enim ſine Deo nihil prorſus conſiſtere. Fatum autem, quod id quoque ex ſiderū curſu ac diſpenſatione conſtituatur. Quinarium vero numerum, quoniam cum quamplurima atque adeo innumera ſint in cœlo ſidera, ſola ex his quinque, motu ſuo orbis pulcherrimam efficiunt diſtributionem ac moderamen.

ιδʹ. Τί κυνοκέφαλον γράφοντες δηλοῦσι.

Σελήνην δὲ γράφοντες, ἢ οἰκουμένην, ἢ γράμματα, ἢ ἱερέα, ἢ ὀργὴν, ἢ κολυμβὸν, κυνοκέφαλον ζωγραφοῦσι. Σελήνην μὲν, ἐπειδὴ τὸ ζῶον τοῦτο συμπάθειάν τινα πρὸς τὴν τοῦ θεοῦ συνόδον ἐκτήσατο, ὅταν γὰρ ἐν τῷ μέρει τῆς ὥρας ἡ σελήνη συνοδεύουσα ἡλίῳ ἀφώτιστος γένηται, τότε ὁ μὲν ἄρσην κυνοκέφαλος οὐ βλέπει, οὐδὲ ἐσθίει. ἄχθεται δὲ εἰς τὴν γῆν νενευκὼς, καθάπερ πενθῶν τὴν τῆς σελήνης ἁρπαγήν. ἡ δὲ θήλεια μετὰ τοῦ μὴ ὁρᾷν, καὶ ταυτὰ τῷ ἄρρενι πάσχει,

διὸ καὶ μέχρι τοῦ νῦν ἐν τοῖς ἱεροῖς τρέφονται κυνοκέφαλοι, ὅπως ἐξ αὐτῶν γινώσκηται τὸ ἡλίου καὶ σελήνης μέρος τῆς συνόδου. οἰκουμένην δὲ ἐπειδὴ ἑβδομήκοντα δύο χώρας τὰς ἀρχαίας φασὶ τῆς οἰκουμένης εἶναι. τούτους δὲ τρεφομένους ἐν τοῖς ἱεροῖς καὶ ἐπιμελείας τυγχάνοντας, οὐ, καθάπερ τὰ λοιπὰ ζῶα ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τελευτᾷ. οὕτω καὶ τούτους; ἀλλὰ μέρος αὐτῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν νεκρούμενον, ὑπὸ τῶν ἱερέων θάπτεσθαι, τοῦ λοιποῦ σώματος ἐν τῷ κατὰ φύσιν ὄντος. ἕως δ' ἂν αἱ ἑβδομήκοντα καὶ δύο πληρωθῶσιν ἡμέραι, τότε ὅλως ἀποθνήσκει. Γράμματα δὲ, ἐπειδὴ ἐστι συγγένεια κυνοκεφάλων * Αἰγυπτίοις ἐπισταμένων γράμματα. παρ' ὃ εἰς ἱερὸν ἐπειδὰν πρῶτα κομισθῇ κυνοκέφαλος, δέλτον αὐτῷ παρατίθησιν ὁ ἱερεὺς, καὶ σχοινίον, καὶ μέλαν, πειράζων εἰ ἐκ τῆς ἐπισταμένης ἐστὶ συγγενείας γράμματα, καὶ εἰ γράφει. ἔτι δὲ καὶ τὸ ζῶον, ἐπὶ ἑρμῆ ἀνενεμήθη τῷ πάντων μετέχοντι γραμμάτων. Ἱερέα δὲ, ὅτι φύσει ὁ κυνοκέφαλος ἰχθῦν οὐκ ἐσθίει, ἀλλ' οὐδὲ * ἰχθυώμενον

Αἰγύπτια

Ἰχθυώμενον

* ἄρτον, καθάπερ καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκτός. γεν- ἀργοὶ
νᾶται * δὲ περιτετμημένος, ἣν καὶ οἱ ἱε- τι
ρεῖς ἐπιτηδεύουσι περιτομήν. ὀργὴν δέ,
ἐπείπερ τὸ ζῶον τοῦτο παρὰ τὰ ἄλλα θυ-
μικώτατόν τε καὶ ὀργίλον ὑπάρχει. κό-
λυμβον δέ, διότι τὰ μὲν ἄλλα ζῶα κο-
λύμβῳ χρώμενα, ῥυπαρὰ * φαίνονται· φαίνεται
μόνον δὲ τοῦτο εἰς ὃν τόπον προαιρεῖται
προελθεῖν κολυμβᾷ, κατὰ μηδὲν τῷ
ῥύπῳ παραφερόμενον.

14. Quid Cynocephalum pingentes demonstrent.

Lunam demonstrantes, aut terrarum orbem, aut litteras, aut sacrificum, aut iram, aut nationem, Cynocephalum pingunt. Lunam quidem, propterea quod animal hoc consensum quendam cum Dei congressu, ex quo & affici soleat, habet. Vbi enim aliquanto tempore Luna cum Sole congrediens, expers luminis opacaq. permanet, tum mas-

qui-

quidem cynocephalus nec quoquã intuetur, nec vescitur: sed demisso in terram vultu indignabundus, velut Lunæ raptũ deplorans, mœret. Fœmina vero, præterquam quod nusquã oculos contorquet, insuper & eodem quo mas afficitur modo. Ideoque ad hæc vsque tempora in templis, cynocephali nutriuntur, vt ex ipsis coniunctionis Solis & Lunæ, tempus cognosci possit. Terrarum autem orbem, quoniam septuaginta duas inquiunt iam olim orbis habitati regiones fuisse: hos porro, si diligenter in tẽplis nutriãtur & curentur, non sicut cætera animalia vno die emoriuntur, sic & ipsos emori: sed ipsorum partem quandam singulis diebus emorientem ac tabescentem a sacerdotibus humari, reliquo interim corpore in sua natura persistente, idq. per septuaginta duos dies: quibus expletis, tunc prorsus interit. Litteras, quia

eſt [apud Aegyptios] natio quædam & genus cynocephalorum, qui litteras norũt. Quapropter vbi primum in ſacram ædem ductus fuerit cynocephalus, tabellam ei ſacerdos apponit, vna cum ſcirpeo ſtilo atque atramento, nimirum vt periculum faciat, ſit ne ex eo cynocephalorum genere, qui litterarũ gnari ſunt; & an litteras pingat. pingit itaque in ea tabella litteras. Præterea hoc animal Mercurio dicatum eſt, qui litterarum omnium particeps eſt. Sacrificum vero, quod natura cynocephalus ab eſu piſcis atque adeo panis qui ex piſce ſit confectus abhorret, ſicut & externi ſacerdotes. Adde quod circumciſus gignitur, quam quidem circumciſionem ſummo curant ac peragunt ſtudio ſacerdotes. Iram, quia hoc præter cætera animantia maxime iracundum eſt, & ad indignationem procliue. Natatio-

nem

nem porro, quoniam cætera quidem animantia frequenti natatione ſordes ac ſqualorem contrahunt; ſolum hoc ad eum quem inſtituit locum nando peruenit, nec tamen vllis a natiuo colore transfertur, aut ſordibus inquinatur.

ιζ. Πῶς γράφουσι σελήνης ἀνατολήν.

Σελήνης δὲ ἀνατολὴν γράφειν βουλόμενοι, πάλιν κυνοκέφαλον ζωγραφοῦσι, * πρόσωπῳ τοιῷδε, ἑστῶτα καὶ τὰς χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐπαίροντα, βασίλειόν τε ἐπὶ τῆς

σχήματι (margin note at *)

κεφα-

κεφαλῆς ἔχοντα. τοῦτο γράφουσι τὸ σχῆμα ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς, ὁ κυνοκέφαλος ποιεῖται ὡς εἰπεῖν προσδεχόμενος τῇ θεῷ, ἐπειδὴ ἀμφότεροι φωτὸς μετειλήφασι.

15. Quomodo Lunæ exortum indicent.

Lunam autem orientem indicare volentes, rursum cynocephalũ hoc habitu pingunt; stantem, manusq. in cœlum tollentem, ac regium insigne capite gestantem. Hac autem figura, ad Lunæ ortum demonstrandum, depingunt cynocephalum, quod hoc habitu videatur cynocephalus deæ gratulari; quod ambo, Sol inquam ac Luna, luminis participes sint.

δύο ιϛʹ. Πῶς ἰσημερίας δύο.

Ἰσημερίας * δὲ πάλιν σημαίνοντες, κυνοκέφαλον καθήμενον ζωγραφοῦσι ζῷον. ἐν ταῖς δυσὶ γὰρ ἰσημερίαις τοῦ ἐνιαυτοῦ, δω-
Deest i δεκάκις τῆς ἡμέρας καθ᾽ ἑκάστην * ὥραν
veteri οὐρεῖ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ταῖς δυσὶ νυξὶ ποιεῖ.
ὥραν διόπερ οὐκ ἀλόγως ἐν τοῖς ὑδρολογίοις αὐτῶν Αἰγύπτιοι κυνοκέφαλον καθήμενον γλύφουσιν, ἐκ δὲ τοῦ μορίου αὐτοῦ ὕδωρ ἐπιρρέον ποιοῦσιν. ἐπεὶ ὥσπερ προεῖπον τὰς τῆς ἰσημερίας δώδεκα σημαίνει ὥρας. ἵνα
ὕδωρ δὲ μὴ εὐρύτερον τὸ * ὕδωρ * κατα-
μομᾶ σκευάσματα * ὑπάρχει, δι᾽ οὗ τὸ ὕδωρ
ὑπάρχῃ εἰς τὸ ὡρολόγιον ἀποκείνεται, μηδὲ πά-

λιν

λιν στενότερον· ἀμφοτέρων γὰρ χρεία. τὸ μὲν γὰρ ἀραιότερον, ταχέως ἐκφέρον τὸ ὕδωρ, οὐχ ὑγιῶς τὴν ἀναμέτρησιν τῆς ὥρας ἀποτελεῖ. τὸ δὲ στενότερον, κατ' ὀλίγον καὶ βραδέως ἀπολύον τὸν κρουνὸν, ἕως τῆς οὐρᾶς ῥίζαν διείραντες, πρὸς τὸ ταύτης πάχος, σίδηρον κατασκευάζουσι, πρὸς τὴν προκειμένην χρείαν. τοῦτο δὲ αὐτοῖς ἀρέσκει ποιεῖν, οὐκ ἄνευ λόγου πινὸς [ὡς] καὶ οὐδὲ ὅτι τῶν ἄλλων, καὶ ὅτι ἐν ταῖς ἰσημερίαις, μόνος τῶν ἄλλων ζώων δωδεκάκις τῆς ἡμέρας κράζει καθ' ἑκάστην ὥραν.

16. Quo modo æquinoctia duo.

Rursum æquinoctia significantes, idem animal, cynocephalum sedentem pingunt. Duobus enim anni æquinoctijs, duodecies in die per singulas nimirum horas vrinam reddit, idemq. & noctu facit. Vnde non immerito suis hydrologijs Aegyptij cynocephalum sedentem insculpũt. è cuius membro aqua defluat: idq.

pro-

propterea quod duodecim, vt iam dixi, in quas æquinoctij tēpore dies ac noctes ex æquo diuiduntur, horas significat. Cæterum ne foramen illud acutè artificioseq. constructū, per quod in horologium aqua profluit & excernitur, aut latius sit, aut rursum arctius (vtrumque enim magni refert. siquidem latius, cum magna celeritate aquam profundat, non recte horæ modum ac dimensionem perficit: angustius autē paulatim ac lentius quam par sit, aquæ ductum laxat) remedium hoc excogitarunt, vt quicquid pilorum est, ad caudam vsque abradentes, pro huius crassitudine ferream quādam fistulam in vsum iam dictum fabricentur. Hoc autem ipsis visum est non absque ratione quadam, sicut nec in cæteris facere: & quod etiā solus ex omnibus animantibus, æquinoctio duodecies in die per singulas horas adlatrat.

Πῶς

ιζ. Πῶς θυμὸν δηλοῦσι.

Θυμὸν δὲ βουλόμενοι δηλῶσαι, λέοντα ζωγραφοῦσι. κεφαλὴν γὰρ ἔχει μεγάλην τὸ ζῶον, καὶ τὰς μὲν κόρας πυρώδεις, τὸ δὲ πρόσωπον, στρογγύλον, καὶ περὶ αὐτὸ ἀκτινοειδεῖς τρίχας, κατὰ μίμησιν ἡλίου. ὅθεν καὶ ὑπὸ τὸν θρόνον τοῦ ὥρου, λέοντας ὑποτιθέασι, δεικνύντες τὸ πρὸς τὸν θεὸν τοῦ ζώου σύμβολον. ἥλιος δὲ ὁ ὧρος ἀπὸ * τῶν ὡρῶν κρατεῖν. τῷ

17. Quomodo animum siue iram innuant.

Animum autem siue iram volen- tes

tes signare, Leonem pingunt. Caput enim magnum habet hoc animal, & pupillas quidem ignitas, faciem vero rotundam, & circumquaque radiorũ more sparsos pilos instar Solis. Quare & sub solio hori, hoc est Solis, leones supponunt, huius animalis cum Deo, similitudinem maximam monstrantes. Dicitur autem apud eos Sol Horus, eo quod horis p[illegible].

ιή. Πῶς ἀλκὴν γράφουσιν.

Ἀλκὴν δὲ γράφοντες, λέοντος τὰ ἔμπροσθεν ζωγραφοῦσι, διὰ τὸ εὐσθενέ-

στερα

περ. αὐτῷ ὑπάρχειν ταῦτα τὰ μέλη τοῦ σώματος.

18. Quo modo robur notent.

Robur notantes, Leonis anteriora membra pingunt, quòd hæc ei ex toto corpore robustissima sint.

ιθ'. Πῶς ἐγρηγορότα γράφουσιν.

* Ἐγρηγορότα δὲ γράφοντες, ἢ καὶ φύλακα, λέοντος γράφουσι κεφαλὴν, ἐπειδὴ ὁ λέων ἐν τῷ ἐγρηγορέναι, μέμυκε τοὺς ὀφθαλμοὺς, κοιμώμενος δὲ ἀνεῳγότας τούτους ἔχει· ὅπερ ἐστὶ τοῦ φυλάσσειν σημεῖον. γρηγορόντα

μένον. διόπερ καὶ συμβολικῶς τοῖς κλεί-θροις τῶν ἱερῶν λέοντας ὡς φύλακας παρειλήφασι.

19. Quo modo vigilantem commonſtrent.

Vigilantem autem ſedulumq; hominem, aut etiam cuſtodem oſtendentes, Leonis caput pingunt, quoniam Leo vigilans oculos claudit, eoſdem cum dormit apertos habet, quod quidem cuſtodiæ atque excubiarum ſignum eſt. Quocirca non
abſque ſignificatione templo-
rum clauſtris, leones qui
cuſtodum loco
ſint, appin-
xerunt.

Πῶς

κ΄. Πῶς φοβερόν.

Φοβερὸν δὲ σημαίνοντες, τῷ αὐτῷ χρῶνται σημείῳ. ἐπειδὴ ἀλκιμώτατον ὑπάρχον τοῦτο τὸ ζῶον, πάντας εἰς φόβον τοὺς ὁρῶντας φέρει.

20. Quo modo terribilem ac formidandum.

Eodem quoque, vt formidabilem notent, ſigno vtuntur. quia cum viribus maxime polleat animal hoc, omnibus qui eum inſpexerint, metum iniicit.

κα΄. Πῶς νείλου ἀνάβασιν.

Νείλου δὲ ἀνάβασιν σημαίνοντες, ὃν καλοῦσιν Αἰγύπτιοι νοῦν, ἑρμηνευθὲν δὲ σημαίνει νέον: ποτὲ μὲν λέοντα γράφουσι, ποτὲ δὲ τρεῖς ὑδρίας μεγάλας: ποτὲ δὲ οὐρανὸν καὶ γῆν, ὕδωρ ἀναβλύζουσαν. λέοντα μὲν, ἐπειδὴ ὁ ἥλιος εἰς* λέοντα γενόμενος πλείονα τὴν ἀνάβασιν τοῦ* νείλου ποιεῖται. ὥστε* ἐμμένοντος τοῦ ἡλίου τῷ ζωδίῳ, τὸ διμοιρον τοῦ νέου ὕδατος πλημμυρεῖ πολλάκις. ὅθεν καὶ τὰς χολέδρας, καὶ τοὺς εἰσαγωγεῖς τῶν ἱερῶν κρηνῶν, λεοντομόρφους κατεσκεύασαν οἱ* τῶν ἱερατικῶν ἔργων προεστάται ἀφ' οὗ καὶ μέ-

λέοντι m.s. vbi præpositio ἐν deest.
ποιῆσαι
τοῦ θεοῦ.
ἐμμένον
ἀρχαῖοι

χρι

χει νεῶ κατ᾽ ἀρχὴν πλεονασμοῦ ὑγρότη-τος. *

Τρία δὲ ὑδρία, ἢ οὐρανὸν καὶ γλῶσσαν ὕδωρ βλύζουσαν, τὸ μὲν ὑδρεῖον ὁμοιοῦντες καρδίᾳ * γλῶσσαν ἐχούσῃ. καρδία μὲν ἐπειδὴ παρ᾽ αὐτοῖς τὸ ἡγεμονικόν ἐστι τοῦ σώματος αὕτη, καθάπερ ὁ Νεῖλος τὸν * Αἰγυπτίας ἡγεμὼν καθέστηκε. γλῶσσαν δὲ, ὅτι διὰ παντὸς ἐν ὑγρῷ ὑπάρχουσαν ταύτην, καὶ γενέτειραν τοῦ βίου καλοῦσι. τρία δὲ ὑδρεῖα, καὶ οὔτε πλείονα, οὔτε ἥττονα, ἐπειδὴ ἡ τῆς ἀναβάσεως ἐργασία κατ᾽ αὐτοὺς τριμερὴς ὑπάρχει. ἓν μὲν ὑπὲρ τῆς γῆς * Αἰγυπτίας τάξαντες, ἐπειδή ἐστι καθ᾽ αὑτὴν ὕδατος γεννητική. ἕτερον δὲ, ὑπὲρ τοῦ ὠκεανοῦ. καὶ γὰρ ἀπὸ τούτου ὕδωρ παραγίνεται εἰς Αἴγυπτον ἐν τῷ τῆς ἀναβάσεως καιρῷ. τρίτον δὲ ὑπὲρ τῶν ὄμβρων, οἳ γίνονται κατὰ τὰ νότια τῆς Αἰθιοπίας μέρη, κατὰ τὸν τῆς ἀναβάσεως τοῦ νείλου καιρόν. ὅτι δὲ γεννᾷ ἡ Αἴγυπτος τὸ ὕδωρ, δυνατόν ἐστιν ἐντεῦθεν μαθεῖν. ἐν γὰρ τῷ λοιπῷ κλίματι τοῦ κόσμου, αἱ τῶν ποταμῶν ἀναβάσεις ἐν τῷ χειμῶνι ἀποτελοῦν-

ἴσ. λείπει τῷ αὐτῷ σημείῳ χῶρον.

καρδίαν γλῶσσαν Αἰγύπτου

Αἰγύπτου

ται, ὑπὸ τῶν συνεχῶν ὄμβρων τοῦ τοιούτου συμβαίνοντος, μόνη δὲ ἡ Αἰγυπτίων γῆ, ἐπεὶ μέση τῆς οἰκουμένης ὑπάρχει, καθάπερ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἡ λεγομένη κόρη, θέρους ἄγει τὴν τοῦ νείλου ἑαυτῇ ἀνάβασιν.

21. Quo modo Nili aſcenſum & exundationem.

Nili inſuper inundationem ſignificantes, quem Aegyptio nomine Nun (quod ſi interpreteris, nouum ſonat) appellant, modo Leonē pingunt, modo tres magnas hydrias, modo vero cœlum ac terram aquæ copiam ſcaturientem. Leonem quidem, quod cum Sol Leonem ſubit, ampliorem Nili facit inundationē. Quādiu enim Sol in hoc ſigno perſiſtit, ſæpenumero in duplum ipſius Nili aqua excreſcit. Quare & tubos canaleſq. ſacrorum fontium, * ſolent ij qui ſacris præſunt operibus, Leonis figura fabricari. Quapropter

* ſoliti ſunt ij qui olim ſacris præerant.

in hodiernum vſque diem, dum pro ingenti inundatione preces effundunt, Leonis ſigno yti ſolent. Tres autem hydrias, aut cœlũ & terram quæ aquæ copiam ſcaturiat,* nilum perſimilem facientes cordi lingua prædito. Cordi quidem, quoniam princeps hæc & potiſſima apud ipſos habetur totius corporis pars, ſicut & Nilus totius Aegypti dux eſt ac princeps. Linguæ autem, quod cum hæc perpetuo in humido eſſe gaudeat, inſuper & ipſam genitricẽ cauſamq. rerũ ſtatus appellant. Tres porro hydrias, & nec plures, nec pauciores pingunt, quod triplex ex eorũ ſententia ſit inundationis cauſſa effectrix. Vnam quidem Aegyptiæ terræ aſcribunt, quæ ex ſeſe aquam producit. Alteram Oceano, ex quo inundationis tempore aqua in Aegyptum exæſtuat. Tertiã imbribus, qui per id tempus quo intumeſcit nilus, ad auſtrinas Aethiopiæ partes

* pingũt; hydriã ſimilẽ facientes.

tes contingunt. Quod autem Aegyptus ex ſeſe aquam gignat; inde facile eſt deprehendere, quod cum in cæteris orbis tractibus hyeme ſoleant exūdare flumina, idq. propter imbres copioſos & aſſiduos, ſola Aegyptiorum regio, quoniam totius orbis velut vmbilicus eſt ac media, non ſecus atque in oculo pupilla, æſtate ſibi inundationes Nili procreat.

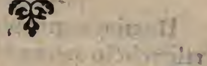
κβ. Πῶς Αἴγυπτον γράφουσιν.

Αἴγυπτον δὲ γράφοντες, θυμιατήριον καιόμενον ζωγραφοῦσι, καὶ ἐπάνω καρδίαν.

δίαν, δηλοῦντες ὅτι ὡς ἡ τοῦ ζηλοτύπου καρδία, διὰ παντὸς πυροῦται, οὕτω ἡ Αἴγυπτος ἐκ τῆς θερμότητος, διὰ παντὸς ζωογονεῖ τὰ ἐν αὐτῇ ἢ παρ' αὐτῇ ὑπάρχοντα.

22. Quomodo Aegyptum designent.

Aegyptum autem designantes, conflagrantem acerram pingunt, & superne cor, illud innuentes, quemadmodum zelotypi cor in perpetuo æstu ac flamma est, sic Aegyptum quia immodice calet, continenter quæ in se sunt, animare ac procreare.

κϛ. Πῶς ἄνθρωπον μὴ ἀποδημήσαντα τῆς πατρίδος.

Ἄνθρωπον τῆς πατρίδος μὴ ἀποδημήσαντα σημαίνοντες, ὀνοκέφαλον ζωγραφοῦσιν, ἐπειδὴ οὔτε ἀκούει τινὸς ἱστορίας, οὔτε τῶν ἐπὶ ξένης γινομένων αἰσθάνεται.

23. Quomodo hominem qui è patria peregre nunquam profectus sit.

Hominem qui nunquam solo natali relicto peregrinatus fuerit, significantes, Onocephalum pingunt, quia nec vllam audit historiã, neque nouit quæ apud exteras gẽtes fiunt.

Πῶς

κδʹ. Πῶς φυλακτήειον.

Φυλακτήειον δὲ γράφειν βελόμενοι, δύο κεφαλὰς ἀνθρώπων ζωγραφῦσι, τὴν μὲν τῦ ἄρσενος, ἔσω βλέπυσαν, τὴν δὲ θηλυκὴν ἔξω. ὕτω γὰρ, φασιν, ὐδὲν τῶν δαιμονίων ἐφάψεται. ἐπειδὴ καὶ χωρὶς γραμμάτων, ταῖς δυσὶ κεφαλαῖς ἑαυτὺς φυλακτηειάζυσι.

24. Quomodo tutelam ac præſidium.

Præſidium autem ac remedium innuere volentes, duo pingunt hominum capita, vnum maris intro aſpi-

aſpiciens, alterum fœminæ foras. Ita enim nullum dæmonem inuadere poſſe aſſerunt. Sic enim & ſine litteris, duobus inquam capitibus ſeſe ab omni diſcrimine & inſidijs tuentur.

κέ. Πῶς ἄνθρωπον ἄπλαστον γρά-φουσιν.

Ἄπλαστον δὲ ἄνθρωπον γράφοντες, βάτραχον ζωγραφοῦσιν. ἐπειδὴ τούτου ἡ γένεσις ἐκ τῆς τοῦ ποταμοῦ ἰλύος ἀποτελεῖται. ὅθεν καὶ ἔσθ' ὅτε ὁρᾶται, τῷ μὲν ἑτέρῳ μέρει αὐτοῦ βατράχῳ, τῷ δὲ λοιπῷ γεώδει τινὶ ἐμφερὴς, ὡς καὶ * ἐκλιπόντι τῷ ποταμῷ * συνεκλιπεῖν.

ἐκλεί-ποντι. συνε-κλείπειν

Quo

25. Quo modo imperfectum adhuc hominem, rudemq. atque informem fœtum demonſtrent.

Hominem necdum omnibus in vtero membris efformatum notantes, ranam pingunt, quod hæc cum ex limo fluminis procreetur, interdum altera quidem ſui parte rana, altera terreſtre quippiam videatur: adeo vt deficiente flumine, ipſa quoque deficiat.

κϛ΄. Πῶς ἄνοιξιν.

Ἄνοιξιν δὲ θέλοντες δηλῶσαι, κα-

ζῶον

γωὸν ζωγραφῶσι, διὰ τὸ πάντοτε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνεῳγότας ἔχειν τοῦτο τὸ ζῶον.

26. Quo modo apertum ac patens quippiam.

Patulum autem quippiam significare volentes, leporem pingunt, quod semper apertos habeat oculos hoc animalis genus.

κζ΄. Πῶς τὸ λέγειν.

Τὸ λέγειν δὲ γράφοντες, γλῶσσαν ζωγραφοῦσι, καὶ ὕφαιμον ὀφθαλμόν· τὰ

μὲν

μὲν πρωτεῖα τῆς λαλιᾶς τῇ γλώσσῃ
μερίζοντες, τὰ δευτερεῖα δὲ ταύτης τοῖς
ὀφθαλμοῖς. οὕτω γὰρ οἱ * τε λόγοι τελείως γὰ
τῆς ψυχῆς καθεστήκασι, πρὸς τὰ κινήμα-
τα αὐτῆς συμμεταβάλλοντες, εἴπερ καὶ
ἑτέρα λαλιὰ παρ' Αἰγυπτίοις ὀνομάζε-
ται. ἑτέρως δὲ τὸ λέγειν σημαίνοντες,
γλῶσσαν καὶ χεῖρα ὑποκάτω γράφουσι, τῇ
μὲν γλώσσῃ τὰ πρωτεῖα τοῦ λόγου φέρειν
δεδωκότες, τῇ δὲ χειρὶ, ὡς τὰ τῆς γλώσ- ἀναλυ-
σης βουλήματα * ἀνυούσῃ, τὰ δεύτερα. ούσης

27. Quo modo ſermonem.

Sermonē porro deſignantes, linguam pingunt, & ſubcruentum oculum: primas quidem ſermonis partes linguæ, ſecundas vero oculis tribuentes. Sic etenim perfecte conſiſtunt ipſius animi ſermones, cum ad eius motus ſenſaq. accommodantur ac variantur: præſertim quum apud Aegyptios animus, alter ſermo nominetur. Quin & aliter ſer-

monem innuentes, linguã ſubtuſq. manum pingunt: linguæ quidem primas in loquendo adſcribentes, manui vero, vt quæ linguæ placita exequatur, ſecundas parteis.

κη. Πῶς ἀφωνίαν.

Ἀφωνίαν δὲ γράφοντες, ἀριθμὸν ͵α χίλια ΑϚΕ. γράφουσιν, ὃς διετοῦς δι-χρόνου ἀριθμὸς ἐκ τριακοσίων ἑξήκοντα πέντε ἡμερῶν τοῦ ἔτους ὑπάρχοντος, ἐφ' ὃν χρόνον μὴ λαλῆσαν τὸ παιδίον, σημαίνεται ὡς παρεμποδισμένον τῇ γλώσσῃ.

28. Quomodo silentium.

At silentium significantes, numerum. M. LXXXXV. pingunt, qui triennij numerus est, si ex trecentis sexaginta quinque diebus annus constituatur: intra quod tempus nisi loquatur puellus, indicatur eum lingua præpeditum.

κθ'. Πῶς φωνὴν μακρόθεν.

Φωνὴν δὲ μακρόθεν βουλόμενοι δηλῶσαι, ὃ καλεῖται παρ' Αἰγυπτίοις ουαιὲ, ἀέρος φωνὴν γράφουσι, τουτέστι βροντὴν, ἧς οὐδὲν καταφθέγγεται μεῖζον, ἢ δυναμικώτερον.

29. Quo modo vocem remotam.

Vocem remotam volentes significare, quod Aegyptijs væè dicitur, ſonitum pingunt aeris, hoc eſt tonitru, quo nihil quicquam maius aut vehementius reſonat.

λʹ. Πῶς ἀρχαιογονίαν.

Ἀρχαιογονίαν δὲ γράφοντες πάπυρον ζωγραφοῦσι δεσμὴν, διὰ τούτου δηλοῦντες τὰς πρώτας τροφάς· τροφῶν γὰρ οὐκ ἄν τις ἄροι, ἢ γένης ἀρχήν.

30. Quomodo antiquam originem.

Antiquam originem notantes, papyri fasciculum pingunt; hoc primam indicantes educationem, cuius sicut & geniturae non facile quis initium inuenerit.

λά. Πῶς γεῦσιν.

Γεῦσιν δὲ δηλοῦντες, ἀρχὴν στόματος ζωγραφοῦσιν. ἐπειδὴ πᾶσα γεῦσις μέχρι ταύτης σώζεται. γεῦσιν δὲ λέγω τελείαν. γεῦσιν δὲ μὴ τελείαν δηλοῦντες, γλῶσσαν ἐπὶ ὀδόντων ζωγραφοῦσιν, ἐπειδὴ πᾶσα γεῦσις τούτοις τελεῖται.

31. Quo modo gustum.

Gustum innuentes, oris initium pingunt. Omnis enim gustus eo vsque retinetur. Gustum autem perfectum intelligo. Nam ad innuendum gustum imperfectum linguam admotam dentibus pingunt: his enim omnis absoluitur gustus.

μϛ΄. Πῶς ψυχὴν ἐνταῦθα πολὺν χρόνον διατρίβουσαν.

ἄλ Ψυχὴν* ἐνταῦθα πολὺν χρόνον διατρίβουσαν βουλόμενοι γράψαι, ἢ πλημμύ-

ραν

ραν, φοίνικα τὸ ὄρνεον ζωγραφοῦσι. ψυχὴν μὲν, ἐπειδὴ πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πολυχρονιώτατον ὑπάρχει τοῦτο τὸ ζῷον. πλημμύραν δὲ, ἐπειδὴ ἡλίου ἐστὶν ὁ φοῖνιξ σύμβολον, οὗ μηδέν ἐστι πλεῖον κατὰ τὸν κόσμον. πάντων γὰρ ἐπιβαίνει καὶ * πάντας ἐξερευνᾷ ὁ ἥλιος. ἔνθεν οὗτος πολὺς ὀνομασθήσεται. πάντα

32. Quo modo animam longo hic tempore agentem.

Animam quæ diutiſſimè in hac vita moram traxerit, aut etiã inundationem commonſtrare volentes, Phœnicem auẽ pingunt. Animam quidem, quòd omnium quæ toto orbe ſunt animantium, hoc maxime diuturnæ vitæ eſt. Inundationem vero, quod velut ſignum Solis ſit phœnix, quo nihil in orbe maius, cum omnia ſubeat, omnes ſcrutetur & diſquirat. Atque adeo πολὺς hoc eſt multus vocitari ſolet.

λγʹ. Πῶς τὸν χρονίως ἀπὸ ξένης ἐπιδημοῦντα

Καὶ τὸν χρονίως ἢ ἀπὸ ξένης ἐπιδημοῦντα δηλοῦντες, πάλιν φοίνικα τὸ ὄρνεον ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ εἰς Αἴγυπτον ἐπὰν ὁ χρόνος τοῦ μοιριδίου αὐτὸν καταλαμβάνειν μέλλῃ, διὰ πεντακοσίων ἐτῶν παραγίνεται, καὶ ἀποδοὺς ἐὰν φθάσῃ ἐν τοῖς τῆς * Αἰγυπτίας τὸ χρεὼν, κηδεύεται μυστικῶς, καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν ζώων Αἰγύπτιοι τελοῦσι, ταῦτα καὶ τῷ φοίνικι ὑπάρχειν ὀφείλει· λέγεται γὰρ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἡλίῳ χαίρειν ὑπ' Αἰγυπτίων. διὸ καὶ τὸν νεῖλον αὐτοῖς πλημ-

* Αἰγύπτου

πλημμυρεῖν, ὑπὸ τῆς θερμότητος τούτου τοῦ θεοῦ, περὶ οὗ μικρὸν ἔμπροσθεν ὁ λόγος ἀποδοθήσεται* παρ᾽ ἡμῶν. ἴσ. ἀπεδόθη

33. Quo modo eum qui ſero tandem è regione peregrina ad ſuos redeat.

Quin & eum innuentes qui longo tempore peregrinatus tandem in ſolũ natale remeet, rurſum phœnicem auem pingunt. Hæc enim in Aegyptum, cum tempus mortis inſtat, quingenteſimo demum anno regreditur: vbi ſi naturæ debitum perſoluerit, magna ſolennitate ac ritu funeratur. Quæcumque enim in cæteris ſacris animatibus religioſe obſeruant Aegyptij, ea & phœnici tribui debent, fertur ſiquidem Sole magis apud Aegyptios gaudere, quam apud cæteras gentes. ideoq. Nilum ipſis ex huius Dei calore inundare, cuius rei paulo ante a nobis ratio reddita eſt.

λδ'. Πῶς καρδίαν γράφουσι.

Καρδίαν βουλόμενοι γράφειν, ἶβιν ζωγραφοῦσι. τὸ γὰρ ζῶον, ἑρμῇ ὠκείωται πάσης καρδίας καὶ λογισμοῦ δεσπότῃ, * ἐπεὶ
ἐπειδὴ ἡ καὶ ἡ ἶβις αὐτὸ καθ' αὐτὸ τῇ καρδίᾳ ἐστὶν
ἀμερὴς * ἐμφερής. περὶ οὗ λόγος ἐστὶ πλεῖστος παρ' Αἰγυπτίοις φερόμενος.

34. Quomodo cor pingunt.

Cor volentes indicare, Ibin pingunt, quod quidem animal Mercurio attributum ac dicatum est, cordis omnisq. rationis præsidi & mode-

moderator. Nam & Ibis per se ipsa magna ex parte cordi adsimilis est, de qua re plurimi apud Aegyptios agitantur sermones.

λέ. Πῶς παιδείαν.

Παιδείαν δὲ γράφοντες, οὐρανὸν δρόσον βάλλοντα ζωγραφοῦσι, δηλοῦντες, ὅτι ὥσπερ δρόσος πίπτουσα, εἰς πάντα τὰ φυτὰ χωρεῖ, καὶ τὰ μὲν φύσιν ἔχοντα ἁπαλύνεσθαι, ἁπαλύνει, τὰ δὲ σκληρὰ μένοντα ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως ἀδυνατεῖ τὸ αὐτὸ τοῖς ἑτέροις ἐκτελεῖν: οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ἡ μὲν παιδεία κοινὴ καθέστηκεν, ἣν περ ὁ μὲν εὐφυὴς ὡς δρό-

ρον ἁρπάζει, ὁ δὲ ἀφυὴς ἀδυνατεῖ τοῦτο δρᾶσαι.

35. Quo modo eruditionem ac doctrinam.

Doctrinam autem indicantes, cœlum pingunt rorē fundens, innuentes quod quemadmodum ros decidens, in omnes quidem plantas diffunditur, at eas duntaxat mollit, quæ eius naturæ sunt vt molliri possint, cæteras vero quæ suapte natura duræ sunt, non item: sic & doctrina cōmuniter ad omnes pertingit homines, quam quisquis felici natus est ingenio, vt rorem arripit, qui vero ingenij facultate destituitur, idem efficere non valet.

λϛʹ. Πῶς Αἰγύπτια γράμματα.

Αἰγύπτια δὲ γράμματα δηλοῦντες, ἢ ἱερογραμματέα, ἢ πέρας, μέλαν καὶ κόσκινον, καὶ σχοινίον ζωγραφοῦσιν. Αἰγύπτια μὲν γράμματα, διὰ τὸ τούτοις πάντα τὰ παρ᾽ Αἰγυπτίοις γραφόμενα ἐκτελεῖσθαι. σχοίνῳ γὰρ γράφουσι, καὶ οὐκ ἄλλῳ τινί. κόσκινον δὲ, ἐπειδὴ τὸ κόσκινον πρῶτον ὑπάρχον σκεῦος ἀρτοποιΐας, ἐκ σχοίνου γίνεται. δηλοῦσιν οὖν ὅτι πᾶς ὁ ἔχων τὴν τροφὴν, μαθήσεται τὰ γράμματα, ὁ δὲ μὴ ἔχων, ἑτέρᾳ τέχνῃ χρήσεται. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ παιδεία παρ᾽ αὐ-

τοῖς σβῶ καλεῖται, ὅπερ ἐστὶν ἑρμηνευθὲν, πλήρης βοφή. ἱερογραμματέα δὲ, ἐπειδὴ ζωὴν καὶ θάνατον οὗτος διακρίνει. ἔστι δὲ παρὰ τοῖς ἱερογραμματεῦσι βίβλος ἱερὰ καλουμένη ἀμβρὴς, δι' ἧς κρίνουσι τὸν κατακλιθέντα ἄρρωστον πότερον ζώσιμός ἐστιν, ἢ οὔ, τοῦτο ἐκ τῆς κατακλίσεως τοῦ ἀῤῥώστου σημειούμενοι. πέρας δὲ, ἐπειδὴ

* 8 * μαθὼν γράμματα εἰς ὅρμον ζωῆς ἀΐδιον ἐλήλυθεν, οὐκέτι πλανώμενος τοῖς τοῦ βίου κακοῖς.

36. Quo modo Aegyptias litteras.

Cæterum Aegyptias litteras, aut sacrum scribam, aut finem innuentes, atramentum, cribrũ & iuncum pingunt. Aegyptias quidem literas, quod his omnis apud eos scriptura compleatur. Iunco enim, non alia re vlla scribunt. Cribrum vero appingunt, quoniam hoc cum primum sit panis conficiendi instrumen-

mentum, ex iunco fit. Innuunt itaque, cuicumque victus suppetit, eum litterarum studiis animum adiuncturũ: cui vero non suppetit, alijs operam daturum artibus. Quocirca & apud eos eruditio Sbo vocatur, quod nomen si interpreteris, plenũ alimentum sonat. Sacrum autẽ scribam, quoniam hic vitam mortemq. dignoscit. Nam est apud sacros scribas liber, sacram ambrem appellant, cuius ope iudicium de ægroto decumbente ferunt, sit vitalis, necne; id ex ægri decubitu signis quibusdam perspicientes. Finem denique, quoniam qui litteras didicit, ad trãquillum vitæ portum peruenit, non iam vitæ incommodis oberrans aut fluctuans.

λζ'. Πῶς ἱερογραμματέα.

Ἱερογραμματέα δὲ πάλιν, ἢ προφήτην, ἢ ἐνταφιαστὴν, ἢ σπλῆνα, ἢ ὄσφρησιν, ἢ γέλωτα, ἢ πταρμὸν, ἢ ἀρχὴν, ἢ δικαστὴν βουλόμενοι γράφειν, κύνα ζωγραφοῦσιν. Ἱερογραμματέα μὲν, ἐπειδήπερ τὸν βουλόμενον ἱερογραμματέα τέλειον γίνεσθαι, χρὴ πολλὰ μελετᾶν, ὑλακτεῖν τε συνεχῶς, καὶ ἀπηγριῶσθαι, μηδενὶ χαριζόμενον, ὥσπερ οἱ κύνες.

Προφήτην δὲ, ἐπειδὴ ὁ κύων ἀτενίζει παρὰ τὰ ἄλλα τῶν ζώων εἰς τὰ τῶν θεῶν εἴδωλα καθάπερ προφήτης. Ἐνταφιαστὴν δὲ τῶν ἱερῶν, ἐπειδὴ καὶ οὗτος γυμνὰ καὶ ἀνα-

[illegible]

[illegible]

31. Quo modo gustum.

Gustum innuentes, oris initium pingunt. Omnis enim gustus eo vsque retinetur. Gustum autem perfectum intelligo. Nam ad innuendum gustum imperfectum linguam admotam dentibus pingunt: his enim omnis absoluitur gustus.

μϛ'. Πῶς ψυχὴν ἐνταῦθα πολὺν χρόνον διατρίβουσαν.

Ψυχὴν* ἐνταῦθα πολὺν χρόνον διατρίβουσαν βουλόμενοι γράψαι, ἢ πλημμύραν

ραν, φοίνικα τὸ ὄρνεον ζωγραφοῦσι. ψυχὴν μὲν, ἐπειδὴ πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ πολυχρονιώτατον ὑπάρχει τοῦτο τὸ ζῶον. πλημμύραν δὲ, ἐπειδὴ ἡλίου ἐστὶν ὁ φοῖνιξ σύμβολον, οὗ μηδέν ἐστι πλεῖον κατὰ τὸν κόσμον. πάντων γὰρ ἐπιβαίνει καὶ* πάντας ἐξερευνᾷ ὁ ἥλιος. εἰθ' οὕτω πολὺς ὀνομασθήσεται. *πάντα

32. Quo modo animam longo hic tempore agentem.

Animam quæ diutiſſimè in hac vita moram traxerit, aut etiā inundationem commonſtrare volentes, Phœnicem auē pingunt. Animam quidem, quòd omnium quæ toto orbe ſunt animantium, hoc maxime diuturnæ vitæ eſt. Inundationem vero, quod velut ſignum Solis ſit phœnix, quo nihil in orbe maius, cum omnia ſubeat, omnes ſcrutetur & diſquirat. Atque adeo πολὺς hoc eſt multus vocitari ſolet.

λγ΄. Πῶς τὸν χρονίως ἀπὸ ξένης ἐπιδημοῦντα.

Καὶ τὸν χρονίως ἢ ἀπὸ ξένης ἐπιδημοῦντα δηλοῦντες, πάλιν φοίνικα τὸ ὄρνεον ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ εἰς Αἴγυπτον ἐπὰν ὁ χρόνος τοῦ μοιριδίου αὐτὸν καταλαμβάνειν μέλλῃ, διὰ πεντακοσίων ἐτῶν παραγίνεται, καὶ ἀποδὺς ἐὰν φθάσῃ ἐν τοῖς τῆς * Αἰγυπτίας τὸ χρεὼν, κηδεύεται μυστικῶς, καὶ ὅσα ἐπὶ τῶν ἄλλων ἱερῶν ζώων Αἰγύπτιοι τελοῦσι, ταῦτα καὶ τῷ φοίνικι ὑπάρχειν ὀφείλει· λέγεται γὰρ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἡλίῳ χαίρειν τῶν Αἰγυπτίων. διὸ καὶ τὸν νεῖλον αὐτοῖς

*Αἰγύπτου

πλημμυρεῖν, ὑπὸ τῆς θερμότητος τούτου τοῦ θεοῦ, περὶ οὗ μικρὸν ἔμπροσθεν ὁ λόγος ἀποδοθήσεται* παρ' ἡμῶν. *ἴσ. ἀπεδόθη

33. Quo modo eum qui ſero tandem e regione peregrina ad ſuos redeat.

Quin & eum innuentes qui longo tempore peregrinatus tandem in ſolū natale remeet, rurſum phœnicem auem pingunt. Hæc enim in Aegyptum, cum tempus mortis inſtat, quingenteſimo demum anno regreditur: vbi ſi naturæ debitum perſoluerit, magna ſolennitate ac ritu funeratur. Quæcumque enim in cæteris ſacris animatibus religioſe obſeruant Aegyptij, ea & phœnici tribui debent, fertur ſiquidem Sole magis apud Aegyptios gaudere, quam apud cæteras gentes, ideoq. Nilum ipſis ex huius Dei calore inundare, cuius rei paulo ante a nobis ratio reddita eſt.

λδ΄. Πῶς καρδίαν γράφουσι.

Καρδίαν βουλόμενοι γράφειν, ἶβιν ζω-
γραφοῦσι. τὸ γὰρ ζῶον, ἑρμῇ ᾠκείωται, πα-
σης καρδίας καὶ λογισμοῦ δεσπότῃ, *ἐπεὶ
ἐπεὶ δὲ ἡ καὶ ἡ ἶβις αὐτὸ καθ᾽ αὐτὸ τῇ καρδίᾳ ἐστὶν
ἀμερὴς *ἐμφερής. περὶ οὗ λόγος ἐστὶ πλεῖστος παρ᾽
Αἰγυπτίοις φερόμενος.

34. Quomodo cor pingunt.

Cor volentes indicare, Ibin pingunt, quod quidem animal Mercurio attributum ac dicatum est, cordis omnisq. rationis præsidi & mode-

moderator. Nam & Ibis per se ipsa magna ex parte cordi adsimilis est, de qua re plurimi apud Aegyptios agitantur sermones.

λε'. Πῶς παιδείαν.

Παιδείαν δὲ γράφοντες, οὐρανὸν δρόσον βάλλοντα ζωγραφοῦσι, δηλοῦντες, ὅτι ὥσπερ δρόσος πίπτουσα, εἰς πάντα τὰ φυτὰ χωρεῖ, καὶ τὰ μὲν φύσιν ἔχοντα ἁπαλύνεσθαι, ἁπαλύνει, τὰ δὲ σκληρὰ μένοντα ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως ἀδυνατεῖ τὸ αὐτὸ τοῖς ἑτέροις ἐκτελεῖν: οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων, ἡ μὲν παιδεία κοινῶς καθέστηκεν, ἣν πᾶς ὁ μὲν εὐφυὴς ὡς δρό-

σον ἁρπάζει, ὁ δὲ ἀφυὴς ἀδυνατεῖ τοῦτο δρᾶσαι.

35. Quo modo eruditionem ac doctrinam.

Doctrinam autem indicantes, cœlum pingunt rorē fundens, innuentes quod quemadmodum ros decidens, in omnes quidem plantas diffunditur, at eas duntaxat mollit, quæ eius naturæ sunt vt molliri poſsint, cæteras vero quæ ſuapte natura duræ ſunt, non item: ſic & doctrina cômuniter ad omnes pertingit homines, quam quiſquis felici natus eſt ingenio, vt rorem arripit, qui vero ingenij facultate deſtituitur, idem efficere non valet.

λϛʹ. Πῶς Αἰγύπτια γράμματα.

Αἰγύπτια δὲ γράμματα δηλοῦντες, ἢ ἱερογραμματέα, ἢ πέρας, μέλαν καὶ κόσκινον, καὶ σχοινίον ζωγραφοῦσιν. Αἰγύπτια μὲν γράμματα, διὰ τὸ τούτοις πάντα τὰ παρ' Αἰγυπτίοις γραφόμενα ἐκτελεῖσθαι. σχοίνῳ γὰρ γράφουσι, καὶ οὐκ ἄλλῳ τινί. κόσκινον δὲ, ἐπειδὴ τὸ κόσκινον πρῶτον ὑπάρχον σκεῦος ἀρτοποιίας, ἐκ σχοίνου γίνεται. δηλοῦσιν οὖν ὅτι πᾶς ὁ ἔχων τὴν τροφὴν, μαθήσεται τὰ γράμματα, ὁ δὲ μὴ ἔχων, ἑτέρᾳ τέχνῃ χρήσεται. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παιδεία παρ' αὐ-

τοῖς σβῶ καλεῖται, ὅπερ ἐστὶν ἑρμηνευθὲν, πλήρης βοφή· ἱερογραμματέα δὲ, ἐπειδὴ ζωὴν καὶ θάνατον οὗτος διακρίνει. ἔστι δὲ παρὰ τοῖς ἱερογραμματεῦσι βίβλος ἱερὰ καλουμένη ἀμβρής, δι' ἧς κρίνουσι τὸν κατακλιθέντα ἄρρωστον πότερον ζώσιμός ἐστιν, ἢ οὔ, τοῦτο ἐκ τῆς κατακλίσεως τοῦ ἀρρώστου σημειούμενοι. πέρας δὲ, ἐπειδὴ
28 * μαθὼν γράμματα εἰς ὅρμον ζωῆς εὔδιον ἐλήλυθεν, οὐκέτι πλανώμενος τοῖς τοῦ βίου κακοῖς.

36. Quo modo Aegyptias litteras.

Cæterum Aegyptias litteras, aut sacrum scribam, aut finem innuentes, atramentum, cribrũ & iuncum pingunt. Aegyptias quidem literas, quod his omnis apud eos scriptura compleatur. Iunco enim, non alia re vlla scribunt. Cribrum vero appingunt, quoniam hoc cum primum sit panis conficiendi instrumen-

mentum, ex iunco fit. Innuunt itaque, cuicumque victus suppetit, eum litterarum studiis animum adiuncturũ: cui vero non suppetit, alijs operam daturum artibus. Quocirca & apud eos eruditio Sbo vocatur, quod nomen si interpreteris, plenũ alimentum sonat. Sacrum autẽ scribam, quoniam hic vitam mortemq. dignoscit. Nam est apud sacros scribas liber, sacram ambrem appellant, cuius ope iudicium de ægroto decumbente ferunt, sit vitalis, necne; id ex ægri decubitu signis quibusdam perspicientes. Finem denique, quoniam qui litteras didicit, ad trãquillum vitæ portum peruenit, non iam vitæ incommodis oberrans aut fluctuans.

λζ'. Πῶς ἱερογραμματέα.

Ἱερογραμματέα δὲ πάλιν, ἢ προφήτην, ἢ ἐνταφιαστὴν, ἢ σπλῆνα, ἢ ὄσφρησιν, ἢ γέλωτα, ἢ πταρμὸν, ἢ ἀρχὴν, ἢ δικαστὴν βουλόμενοι γράφειν, κύνα ζωγραφοῦσιν. Ἱερογραμματέα μὲν, ἐπειδήπερ τὸν βουλόμενον ἱερογραμματέα τέλειον γίνεσθαι, χρὴ πολλὰ μελετᾶν, ὑλακτεῖν τε συνεχῶς, καὶ ἀπηγριῶσθαι, μηδενὶ χαριζόμενον, ὥσπερ οἱ κύνες.

Προφήτην δὲ, ἐπειδὴ ὁ κύων ἀτενίζει παρὰ τὰ ἄλλα τῶν ζώων εἰς τὰ τῶν θεῶν εἴδωλα καθάπερ προφήτης. Ἐνταφιαστὴν δὲ τῶν ἱερῶν, ἐπειδὴ καὶ οὗτος γυμνὰ καὶ ἀνα-

παρθή-
, ἢ ὅσ-
ἀρχὴν
σα ζω-
, ἐστὶ
ματεία
μελετᾶν
ἰδειῶν·
μῶσς.
ἀτενίζει
τῶν θεῶν
ἐντυφία-
γυμνὰ καὶ
ἀνα-

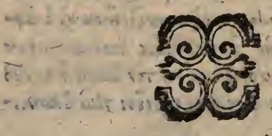

λη'. Τίνι τρόπῳ δηλοῦσιν ἀρχὴν ἢ δικαστήν.

Ἀρχὴν δὲ, ἢ δικαστὴν ἐπὰν γράφωσι προστιθέασι τῷ κυνὶ καὶ βασιλικὴν στολὴν παρακειμένην σχῆμα γυμνόν. διότι ὥσπερ ὁ κύων, καθάπερ προεῖπον, εἰς τὰ τῶν θεῶν εἴδωλα ὀξυωπεῖ, οὕτω καὶ ὁ ἄρχων δικαστὴς ὢν, ἐν τοῖς παλαιοτέροις χρόνοις γυμνὸν ἐθεώρει τὸν βασιλέα. διὸ καὶ ἐπὶ τούτου προσπεριποιοῦσι τὴν βασιλικὴν στολήν.

38. Quonam modo magiſtratum innuant, aut iudicem.

Magiſtratum vero aut iudicem cum deſignant, appingunt cani & regiam veſtem, nudæ figuræ appoſitam, propterea quod vt canis, quemadmodum ſupra dixi, in deorum ſimulacra acutiſsimis intuetur oculis: ſic & magiſtratus, qui & iudex erat, vetuſtioribus temporibus nudum regem ſpectabat. Ac propterea regiam cani prætextam adijciunt.

λθ΄. Πῶς σημαίνουσι παστοφόρον.

Παστοφόρον δὲ σημαίνοντες, φύλακα οἰκίας ζωγραφοῦσι, διὰ τὸ ὑπὸ τούτου φυλάττεσθαι τὸ ἱερόν.

39. Quomodo ſignificent eum qui ſacrum pallinm geſtat.

Significantes eum qui ſacrum geſtat pallium, domus cuſtodem pingunt, quod ab eo templum cuſtodiatur.

μ΄. Πῶς ἐμφαίνουσιν ὡροσκόπον.

Ὡροσκόπον δὲ δηλοῦντες, ἄνθρωπον τὰς ὥρας ἐσθίοντα ζωγραφοῦσιν, οὐχ ὅτι τὰς ὥρας ἐσθίει ὁ ἄνθρωπος. οὐ γὰρ δυνατόν. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ αἱ τροφαὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀπὸ τῶν ὡρῶν πορίζονται.

40. Quomodo natalitium ſydus, ſiue eum qui horarum rationem obſeruat, exprimunt.

Natalitium ſydus horarum inſpectorem demonſtrantes, hominem pingunt horis veſcentem, non quod horas

horas homo comedat(id enim haud quaquam fieri poteſt) ſed quod hominibus cibi ſtatis horis parentur & apponantur.

μά. Πῶς δηλοῦσιν ἁγνείαν.

Ἁγνείαν δὲ γράφοντες, πῦρ καὶ ὕδωρ ζωγραφοῦσιν, ἐπεὶ διὰ τούτων τῶν στοιχείων πᾶς καθαρμὸς ἐκτελεῖται.

41. Quo modo pudicitiam innuant.

Puritatem notantes, ignem & aquam pingunt, quod his elementis omnis luſtratio fiat atque expiatio.

μβ. Πῶς αἰνίττονται ἀθέμιτον, ἢ καὶ μῦσος.

Ἀθέμιτον δὲ δηλοῦντες ἢ καὶ μῦσος, ἰχθὺν ζωγραφοῦσι, διὰ τὸ τὴν * τούτων βρῶσιν μισεῖσθαι καὶ * μεμιᾶσθαι ἐν τοῖς ἱεροῖς. κενοποιὸν γὰρ ἰχθὺς πᾶς, καὶ ἀλληλοφάγον.

τούτου. μεμιάνθαι.

42. Quemadmodum latenter rem nefandam atque abominandam indicent.

Nefarium autem innuentes, aut etiam abominationem, piscem pingunt

gunt, quod horum esum qui in sacris versantur horreant atque execrentur. Est enim eius naturæ piscis omnis, vt quæ offenderit exhauriat, inq. suum ipse genus sæuiat.

μϛ. Πῶς γράφουσι στόμα.

Στόμα δὲ γράφοντες, ὄφιν ζωγραφοῦσιν, ἐπειδὴ ὁ ὄφις οὐδενὶ ἑτέρῳ τῶν μελῶν ἰσχύει εἰ μὴ τῷ στόματι μόνον.

43. Quo modo os pingunt.

Os significantes, serpentem pingunt, quoniam serpens nullo alio membro valet, nisi ore.

μδ΄. Πῶς ἀνδρεῖον μετὰ σωφροσύνης.

Ἀνδρεῖον δὲ μετὰ σωφροσύνης δηλοῦντες, ταῦρον * ὑγιᾶ φύσιν ἔχοντα ζωγραφοῦσι.*

ὑγιῆ.

44. Quo modo fortem ſimul & temperantem.

Fortitudinem cum temperantia coniunctam innuentes, taurum integra corporis conſtitutione præditum pingunt.*

με΄. Πῶς ἀκοήν.

Ἀκοὴν δὲ γράφοντες, ταύρου ὠτίον ζωγραφοῦσιν. ἀκούει γὰρ ὁ ταῦρος ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος.

45. Quo modo auditum.

Auditum demonstrantes, tauri auriculam pingunt. Audit enim vel ex longissimo interuallo taurus.

μϛ΄. Πῶς δηλοῦσιν ἀκαθαρσίαν.

ὄρτυγα Ἀκαθαρσίαν δὲ γράφοντες, *ὄρτυγα ζωγραφοῦσιν, ἐπειδὴ ἐπ᾽ ἀνατολὴν ἐρχομένης τῆς σελήνης, ἀτενίζων εἰς τὴν θεὸν, κραυγὴν ποιεῖται, οὐκ εὐλογῶν αὐτὴν, οὐδὲ εὐφημῶν. σημεῖον δὲ τούτου ἐναυγέστατον, τοῖς γὰρ ἐμπροσθίοις αὐτῆς σκέλεσιν ἀνορύσσων τὴν γῆν, ζωγραφεῖ ἑαυτῆς τὰς κόρας, ὥσπερεὶ ἀγανακτῶν, καὶ μὴ βουλόμενος ἰδεῖν τὴν τῆς θεοῦ ἀνατολήν. τὰ δ᾽ αὐτὰ ποιεῖ καὶ ἐπὶ τοῦ ἡλίου θείου ἀπὸ ἀνατολῆς, διόπερ οἱ ἀρχαῖοι βασιλεῖς, τοῦ ὡροσκόπου σημαίνοντος

τος αὐτοῖς τὴν ἀνατολὴν ἐπιχαρίζαν-τες τούτῳ τῷ ζώῳ, διὰ μέσου αὐτοῦ ὥσ-τινων γνωμόνων, τὴν τῆς ἀνατολῆς ἀ-κρίβειαν ἐγνώριζον. διὸ καὶ οἱ ἱερεῖς τοῦτο μόνον τῶν πλωτῶν * ἀσφάγιστον ἐσθίουσιν. ἴσ. ἀσφάγιστον ἐπειδὴ ἀντιδικίαν τινὰ πρὸς τὴν θεὸν ἔχον φαίνεται. καὶ γὰρ κατὰ τὴν * ἐρημίαν, ἐρήμου οὗ * ἂν λάβηται ὑδραγωγοῦ τόπου τινὸς, ἐὰν τοῖς χείλεσιν ἀναταράσσει. καὶ μιγνὺς τῷ ὕδατι τὴν ὕλην, τοῖς δὲ ποσὶν εἰς αὐτὸ ἐπιπέμπει κόνιν, πρὸς τὸ μηδενὶ ἑτέρῳ ζώῳ τοῦτο πότιμον ὑπάρξαι, οὕτω πονηρὸς καὶ ἀπεχθὴς ἡ τοῦ * ὄρυγος ἐνομίσθη φύσις. ὄρτυγος οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο καθῆκον ἐργάζεται, τῆς θεοῦ αὐτῆς πάντα γεννώσης καὶ αὐξανούσης, ὅσα κατὰ τὸν κόσμον ἐστὶ χρήσιμα.

46. Quo modo innuunt immunditiam.

Porro impurum scelestumq. notantes animum * coturnicem pingunt: quoniam ad ortum accedente orygē

Luna, intentis in deam oculis prospiciens, vociferatur, non ei bene dicens, nec fausta acclamatione gratulatione ve prosequens. Cuius rei argumentũ est apertissimum, quod anterioribus cruribus terram effodiens suas ipsius pupillas humi velut pingens defigit, quasi indignabunda, inuitaq. deæ ortum aspiciẽs. Idem quoque in exortu dei, Solis inquam, efficit. Quapropter antiqui reges, cum sibi ortum nunciaret horarum obseruator, huic insidentes animali per medium ipsum velut Gnomones quosdam, ortus rationem ac tempus accurate certoq. cognoscebant: Quare & sacerdotes vnam hanc inter volucres * non signatam cõmedũt, quod simultatem quandam cum dea exercere videatur. Etenim quemcumque in desertn locum aquis scatentem nactus fuerit, post aquam biberit, labris turbat, lutumq. aquæ commiscet

sort. ab sque iugulatione.

scet

μή. Πῶς ἰταμότητα.

Ἰταμότητα δὲ δηλοῦντες, μυῖαν ζωγραφοῦσιν, ὅτι συνεχῶς ἐκβαλλομένη, οὐδὲν ἧττον παραγίνεται.

48. Quo modo impudentiam.

Impudentiam notantes, muſcam pingunt, quod hæc etſi crebrius abacta, nihilo minus accedat.

μθʹ. Πῶς γνῶσιν ζωγραφοῦσι.

Γνῶσιν δὲ γράφοντες, μύρμηκα ζωγραφοῦσιν. ὃ γὰρ ἂν ἀσφαλῶς κρύψῃ ἄνθρωπος, οὗτος γινώσκει. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ ὅτι παρὰ τὰ ἕτερα τῶν ζώων εἰς χειμῶνα ποριζόμενος ἑαυτῷ τροφὰς, οὐ διαμαρτάνει τοῦ τόπου, ἀλλ᾽ ἄπταιστος εἰς αὐτὸν παραγίνεται.

49. Quomodo cognitionem pingunt.

Cognitionem pingentes, formicam pingunt. Si quid enim homo tuto

tuto occultarit, hæc cognoscit. Neque hoc solum nomine, sed & quod præter cætera animantia sibi in hyemem cibos congerens, non aberrat a loco vbi condidit, sed absque vllo errore ad ipsum peruenit.

ν'. Πῶς υἱὸν ζωγραφοῦσιν.

Υἱὸν δὲ βουλόμενοι γράψαι, χηναλώπεκα ζωγραφοῦσι. τοῦτο γὰρ τὸ ζῶον φιλοτεκνότατον ὑπάρχει. κἂν γὰρ διώκηταί ποτε εἰς τὸ συλληφθῆναι σὺν τοῖς τέκνοις, ὅ, τε πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ αὐθαιρέτως διδόασιν ἑαυτοὺς τοῖς κυνηγοῖς, ὅπως τὰ τέκνα διασωθῇ. διόπερ αἰ-

πίαν τοῖς Αἰγυπτίοις ἔδοξε σεβάζειν τὸ ζῶον.

50. Quo modo filium pingunt.

Filium volentes ſignificare, vulpanſerem pingunt. Hoc enim animal maxime amans eſt liberorum. Si quando enim ipſum venator ſimul cum paruulis perſequatur; & pater & mater vltro ſe venatoribus dedunt, vt ſeruentur paruuli. Quam ob cauſam Aegyptijs placuit hoc animal colere.

να. Πῶς ἄνοιαν.

Πελεκάνα δὲ γράφοντες, ἄνοιαν τε ἤδη

καὶ

καὶ ἄφρονα σημαίνουσιν ἐπειδὴ δυνάμενος
ἐν τοῖς ὑψηλοτέροις καταπίθεσθαι τὰ
ἑαυτοῦ ὠὰ, ὥσπερ καὶ τὰ λοιπὰ τῶν πετει-
νῶν, τοῦτο οὐ ποιεῖ. ἀλλὰ γὰρ καὶ ἀνορύξας
γῆν, ἐκεῖ καταπίθεται τὰ γεννώμενα.
ὅπερ ἐπιγνόντες ἄνθρωποι, τῷ τόπῳ
βοὸς ἀφόδευμα ξηρὸν περιτιθέασιν, ᾧ
καὶ πῦρ * ὑποβάλλουσι. θεασάμενος δὲ ὁ ἐπιμ-
πελεκὰς τὸν καπνὸν, τοῖς ἰδίοις πτεροῖς βάλλουσι
βουλόμενος ἀποσβέσαι τὸ πῦρ, ἐκ τῶν ἐναν-
τίων κατὰ τὴν κίνησιν ἐξάπτει αὐτό. ὑφ'
οὗ κατακαιόμενα τὰ ἑαυτοῦ πτερὰ, εὐ-
συλληπτότερος τοῖς κυνηγοῖς γίνεται, δι'
ἣν αἰτίαν οὐκ ἐνόμισαν τοὺς ἱερέας ἐσθίειν
αὐτὸν, ἐπειδὴ ἁπαξαπλῶς ὑπὲρ τεκ-
νων ποιεῖται τὸν ἀγῶνα. Αἰγυπτίων δὲ οἱ
* πολλοὶ ἐσθίουσι, λέγοντες ὅτι μὴ κατὰ νοῦν λοιπὸν
τὴν μάχην, ὥσπερ οἱ χηναλώπεκες,
ἀλλὰ κατ' * ἄνοιαν ὁ πελεκὰν ποιεῖται. ἄνοιαν

51. Quomodo amentem.

Pelicanum autē pingentes, amentem simul ac imprudentem signifi-

cant. Cum enim cæterarum volucrum more possit in locis editioribus oua reponere, id non facit: quin potius defossa terra, illic pullos collocat. Quod vbi deprehenderint homines, locum illum arido bouis stercore circumlinunt, cui & ignem subijciunt. Pelicanus autem conspecto fumo, dum pennis suis ignem vult extinguere, contra potius earum agitatione accendit. Quo cum conflagrent eius alæ, facile ab aucupibus capitur. Quam ob caussam non consentaneum existimarunt eo vesci sacerdotes, cum omnino pro liberis in discrimen sese conijciat. Vulgus tamen Aegyptiorum eo vescitur, vt qui eum dicat non iudicio ac prudentia quadam, vt vulpanseres, sed * beneuolentia quadam certamen hoc suscipere.

amẽtia

νβ´. Πῶς εὐχαριστίαν δηλοῦσι.

Εὐχαριστίαν * γράφοντες, κουκουφὰν δὲ ζωγραφοῦσι, διότι τοῦτο μόνον τῶν ἀλόγων ζώων ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν γονέων ἐκτραφῇ, γηράσασιν αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ἀνταποδίδωσι χάριν. ἐν ᾧ γὰρ ὑπ' αὐτῶν ἐξετράφη τόπῳ, νεοσσίαν αὐτοῖς ποιήσας τίλλει αὐτῶν τὰ πτερά, τροφάς τε χορηγεῖ, μέχρις οὗ πτεροφυήσαντες οἱ γονεῖς, βοηθεῖν ἑαυτοῖς δυνηθῶσιν. ὅθεν καὶ τῶν θείων σκήπτρων κουκουφὰ προτίμησίς ἐστι.

52. Quomodo gratum indicant animum.

Gratum indicantes animũ, Cucupham pingunt, propterea quod solum hoc ex mutis animantibus, posteaquam ab ipsis educatum fuerit, ijsdem senio confectis parem refert gratiam. Quo enim loco ab ipsis enutrita est, eodem nidum ipsis extruit, pennis eorum euulsis, cibumque subministrat, donec renatis plumis, parentes sibi ipsi opem ferre queant. Quare & diuinorum sceptrorum cucupha insigne atque ornamentum apud eos esse solet.

νς'. Πῶς ἄδικον καὶ ἀχάριστον.

Ἄδικον δὲ καὶ ἀχάριστον, ἱπποτάμου ὄνυχας δύο, κάτω βλέποντας γράφουσιν. οὗτος γὰρ ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος, πειράζει τὸν πατέρα, πότερόν ποτε ἰσχύει μαχόμενος πρὸς αὐτόν. καὶ ἐὰν μὲν ὁ πατὴρ ἐκχωρήσῃ, τόπον αὐτῷ μερίσας, οὗτος πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα * ἐπίγαμον ἥκει, καὶ ἐᾷ τοῦτον ζῆν, εἰ δὲ μὴ ἐπιτρέψειεν αὐτῷ ποιήσασθαι πρὸς τὴν μητέρα γάμον, ἀναιρεῖ αὐτόν, ἀνδρειότερος καὶ ἀκμαιότερος ὑπάρχων. εἰς δὲ τὸ κατώτατον μέρος

* ἐπὶ γάμον.

ὄνυ-

ὄνυχας δύο ἵππου ποταμοῦ, ὅπως οἱ ἄνθρωποι τοῦτο ὁρῶντες καὶ τὴν περὶ αὐτοῦ λόγον ἐπιγινώσκοντες, προθυμότεροι εἰς εὐεργεσίαν ὑπάρχωσι.

53. Quomodo iniuſtum & ingratum.

Iniuſtum vero atque ingratum, geminos equi fluuiatilis vngues deorſum vergentes pingunt. Hic enim cum ad ætatis florem peruenerit, cum patre pugnans periculum facit, an præpolleat. Et ſi quidem pater ceſſerit, locum ei aſſignans, ipſe cum ſua ipſius matre connubium contrahit, & eum ſinit viuere. Quod ſi non ſinat pater eum matri iungi; ipſum cum fortior ſit ac robuſtior, interimit. Cæterum ideo geminos eius vngues deorſum maxime inflexos pingunt; vt qui hoc vident homines, huiusq. cauſam intelligunt, ad beneficentiam procliuiores ſint.

νδ'. Πῶς ἀχάριστον πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ εὐεργέτας.

Ἀχάριστον καὶ μάχιμον τοῖς ἑαυτοῦ εὐεργέταις σημαίνοντες περιστερὰν ζωγραφοῦσιν. ὁ γὰρ ἄρσην ἰσχυρότερος γενόμενος διώκει τὸν ἑαυτοῦ πατέρα ἀπὸ τῆς μητρὸς, καὶ οὕτως αὐτῇ πρὸς γάμον μίσγεται. καθαρὸν δὲ τοῦτο τὸ ζῶον ὑπάρχειν δοκεῖ. ἐπειδὴ οὔσης λοιμώδους καταστάσεως, καὶ παντὸς ἐμψύχου τε καὶ ἀψύχου νοσωδῶς διατιθεμένου, τοὺς ἐσθίοντας, τοῦτο μόνον, οὐ μεταλαμβάνει τῆς τοιαύτης κακίας. διόπερ κατ' ἐκεῖνον

τὸν καιρὸν, οὐδὲν ἕτερον τῷ βασιλεῖ ἐν τροφῆς μέρει παρατίθεται, εἰ μὴ μόνον περιστερά. τὸ δὲ αὐτὸ τοῖς ἐν ἁγνείαις οὖσι, διὰ τὸ ὑπηρετεῖσθαι τοῖς θεοῖς. ἱστορεῖται δὲ, ὅτι οὐ χολὴν ἔχει τοῦτο τὸ ζῶον.

54. Quo modo ingratum in bene de se meritos.

Ingratum atque infestum ijs a quibus beneficio affectus est significantes, columbam pingunt. Mas enim vbi robustior euaserit, ex consortio matris patrem expellit, itaque ei connubio iungitur. Purum autem hoc animal esse videtur. Siquidem cum aeris constitutio pestilens est, omniaq. tum animata tum inanima, ea afficiuntur; quotquot hoc vno vescuntur animali, ab hac lue seruantur immunes. Ideoq. eo tempore Regi in cibo sumendo nihil aliud præter columbas apponitur, idemq. ijs qui quod dijs ministrent

ſtrent, puri caſtiq. permanent. Traditur & hoc animal felle carere.

νέ. Πῶς τὸ ἀδυνάτον γενέσθαι.

Ἀδυνάτον δὲ γενέσθαι σημαίνοντες, πόδας ἀνθρώπου ἐν ὕδατι περιπατοῦντας ζωγραφοῦσιν. ἢ καὶ ἄλλως βουλόμενοι τὸ αὐτὸ σημαίνειν, ἀκέφαλον ἄνθρωπον περιπατοῦντα ζωγραφοῦσιν. ἀδυνάτα δὲ ἀμφότερα ὑπάρχοντα, ἀλόγως εἰς τοῦτο παρειλήφασι.

55. Quo modo id quod fieri non poteſt.

Quod fieri nequeat, pedes hominis in aqua obambulantes pingunt. Atque aliter idem ſignificare volentes, hominem abſque capite gradientem pingunt: quorum vtrumque cum ex eorum numero ſit quæ fieri non poſſunt; merito, ad hoc innuendum ſumpta ſunt.

νϛʹ. Πῶς βασιλέα κάκιστον.

Βασιλέα δὲ κάκιστον δηλοῦντες, ὄφιν ζω-

ζωγραφοῦσι κοσμοειδῶς ἐσχηματισμένον, οὗ τὴν οὐρὰν ἐν τῷ στόματι ποιοῦσι. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ βασιλέως ἐν μέσῳ τῷ εἱλίγματι γράφουσιν, αἰνιττόμενοι γράφειν τὸν βασιλέα τοῦ κόσμου κρατεῖν. τὸ δὲ ὄνομα τοῦ ὄφεως παρ᾽ Αἰγυπτίοις ἐστὶ μεισί.

56. Quo modo regem pessimum.

Regem autem pessimum significantes, anguem pingunt in orbis figuram, cuius caudam ori admouent, nomen vero regis in media reuolutione scribunt, obscure innuentes se regem pingere orbi imperitantem. Porro angui apud Aegyptios nomen est Meisi.

νζ΄. Πῶς βασιλέα φύλακα.

Ἑτέρως δὲ βασιλέα φύλακα δηλοῦντες, τὸν μὲν ὄφιν ἐγρηγορότα ζωγραφοῦσιν. ἀντὶ δὲ τοῦ ὀνόματος τοῦ βασιλέως, φύλακα ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ ὁ φύλαξ ἐστὶ τοῦ παντὸς κόσμου καὶ ἑκάστοτε τὸν βασιλέα ἐπεγρήγορον εἶναι.

57. Quo modo regem custodem.

Aliter quoque regem custodem signantes, anguem quidem vigilantem pingunt, sed pro regis nomine custo-

custodem adnectunt. Hic enim totius orbis custos est. Itaque regem assidue vigilantem esse oportere.

νή. Πῶς μηνύουσι κοσμοκράτορα.

Πάλιν δὲ τὸν βασιλέα κοσμοκράτορα νομίζοντες καὶ μηνύοντες, ἀυτὸν μὲν ὄφιν ζωγραφοῦσιν. ἐν μέσῳ δὲ ἀυτοῦ, οἶκον μέγαν δεικνύουσιν ἐυλόγως. ὁ γὰρ βασίλειος οἶκος παρ' ἀυτοῦ. * ἐν τῷ κόσμῳ.

58. Quomodo mundi notent dominum.

Rursus regem orbis moderato-

rem exiſtimantes, & indicantes, ipſum quidem anguem pingunt, ſed in eius medio magnam domum effingunt ac repræſentant: nec ſane abſque ratione. regia enim domus quæ ab eo regitur * in mundo eſt.

νθʹ. Πῶς λαὸν πειθήνιον βασιλεῖ.

Λαὸν πρὸς βασιλέα πειθήνιον δηλοῦντες, μέλισσαν ζωγραφοῦσι. καὶ γὰρ μόνον τῶν ἄλλων ζώων, βασιλέα ἔχει, ᾧ τὸ λοιπὸν τῶν μελισσῶν ἕπεται πλῆθος, καθὸ καὶ οἱ ἄνθρωποι πείθονται βασιλεῖ. αἰνίττονται δὲ ἐκ τοῦ τοῦ μέλιτος *

λείπει ἴσ. γλυκύτητος, καὶ.

ἐκ

ἐκ τῆς τοῦ κέντρου τοῦ ζώου δυνάμεως * χρηστὸν ἅμα καὶ δυνατὸν εἶναι πρὸς * διοίκησιν.

59. Quomodo populum regi morigerum.

Populum regiis iussis obsequentem innuentes, apem pingunt. Solæ enim hæ ex omni animantiũ genere regem habent, quem reliqua apum multitudo sequatur, cuique non secus ac vulgus regi, obtemperet. Innuunt autem obscure, tum ex mellis insigni vtilitate, tum ex vi quam in aculeo habet hoc animal, vtilem simul ac potentem esse ad res gerendas regem.

λείπει ἴσ. ὅτι χρὴ τὸν βασιλέα.

λείπει ἴσ. πρὸς πράξεις, καὶ.

ξ'. Πῶς βασιλέα μέρους κόσμου κρατοῦντα.

Βασιλέα δὲ οὐ τοῦ παντὸς κόσμου κρατοῦντα, μέρους δὲ βουλόμενοι σημῆναι, ἡμίτομον ὄφιν ζωγραφοῦσι, δηλοῦντες τὸν μὲν βασιλέα διὰ τοῦ ζώου, ἡμίτομον δὲ, ὅτι οὐ τοῦ παντὸς κόσμου.

60. Quomodo regem parti orbis imperantem.

Regem autem non toti terrarum orbi, ſed parti duntaxat imperantem

tem volentes significare, anguem dimidiatum pingunt: regē quidem per ipsum animal, non toti vero orbi imperantem, ex eo quod dimidiatus sit, designantes.

ξα'. Πῶς παντοκράτορα.

Παντοκράτορα δὲ ἐκ τῆς τοῦ ζώου τελειότητος σημαίνουσι, πάλιν τὸν ὁλόκληρον ὄφιν ζωγραφοῦντες, οὕτω παρ' αὐτοῖς τοῦ παντὸς κόσμου τὸ διῆκόν ἐστι πνεῦμα.

61. Quomodo late rerum potientem.

Omnium autem moderatorem

ex eiusdem animalis perfectione significant, rursum integrum pingentes anguem. Sic & apud eos spiritus est, qui per vniuersum orbem permeat.

ξϚ. Πῶς γναφέα.

Γναφέα δὲ δηλοῦντες, δύο πόδας ἀνθρώπου ἐν ὕδατι ζωγραφοῦσι. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῆς τοῦ ἔργου ὁμοιότητος δηλοῦσι.

62. Quo modo fullonem.

Fullonem indicantes, geminos hominis pedes in aqua pingunt: id quod

quod ex Mercurij similitudine indicant.

ξγ΄. Πῶς μῆνα.

Μῆνα δὲ γράφοντες, σελήνης σχῆμα, καθὸ καὶ πρόκειται, ἔχον εἴκοσι καὶ ὀκτὼ ἡμέρας ἰσημερινὰς μόνας, ἐξ εἰκοσιτεσσάρων ὡρῶν τῆς ἡμέρας ὑπαρχούσης, ζωγραφοῦσι, καθ' ἃς καὶ ἀνατέλλει· τὰς δὲ λοιπὰς δύο, ἐν δύσει ἐστί.

63. Quo modo mensem.

Mensem autem exprimentes, Lunæ figuram eodem qui supra expositus est, habitu pingunt, comple-

ctentem octo & viginti dies æquinoctiales duntaxat, die ex viginti quatuor horis constituto, quibus & exoritur in nostro apparens hemisphærio: reliquis vero duobus *in* occasu est.

ξδʹ. Πῶς ἅρπαγα, ἢ πολύγονον, ἢ μαινόμενον.

Ἅρπαγα δὲ, ἢ πολύγονον, ἢ μαινόμενον βουλόμενοι σημῆναι, κροκόδειλον ζωγραφοῦσι, διὰ τὸ πολύγονον, καὶ πολύτεκνον ὑπάρχειν καὶ μαινόμενον. ἐπὰν γὰρ ἁρπάσαι τι βουλόμενος ἀποτύχῃ, θυμωθεὶς καθ᾽ αὑτοῦ μαίνεται.

64. Quomodo rapacem, fœcundum, aut furentem.

Cæterum rapacem, ſœcundum, aut inſanum volentes innuere, crocodilum pingunt, quod fœcundum maxime ſit hoc animal, multoſq. liberos procreet, inſuper & crebro in furorem agatur. Vbi enim ab expetita præda exciderit, indignabundus in ſe ipſe furit.

ξέ. Πῶς ἀνατολήν.

Ἀνατολὴν δ' λέγοντες, δύο ὀφθαλμοὺς κροκοδείλου ζωγραφοῦσιν, ἐπειδή-

περ παντὸς σώματος ζώου οἱ ὀφθαλμοὶ ἐκ τοῦ βυθοῦ ἀναφαίνονται.

65. Quo modo ortum.

Ortum ostendentes, geminos crocodili oculos pingunt, quoniam oculi huic animali velut ex profundo emergunt.

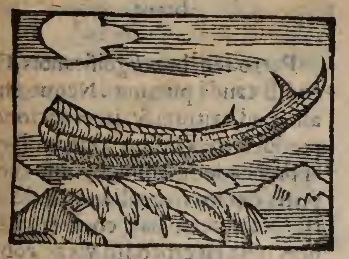

ξς'. Πῶς δύσιν.

Δύσιν δὲ λέγοντες, κροκόδειλον κεκυφότα ζωγραφοῦσιν. αὐτότοκον γὰρ καὶ κατωφερὲς τὸ ζῶον.

66. Quomodo occaſum.

At occaſum ſignantes, Crocodilum inflexum ac cernuum pingunt. Ad partum enim facile, & maxime procliue eſt hoc animal.

ξζ΄. Πῶς σκιάζουσι σκότος.

Σκότος δὲ λέγοντες, κροκοδείλου οὐρὰν ζωγραφοῦσιν, ἐπειδὴ οὐκ ἄλλως εἰς ἀφανισμὸν καὶ ἀπώλειαν φέρει ὁ κροκόδειλος οὗ ἐὰν λάβηται ζώου, εἰ μὴ τῇ οὐρᾷ τῇ ἑαυτοῦ διαπληκτίσας ἄτονον παρασκευάσει. ἐν τούτῳ γὰρ τῷ μέρει ἡ τοῦ κροκοδεί-

κοδείλου ἰσχὺς καὶ ἀνδρεία ὑπάρχει. ἱκανῶν δὲ καὶ ἄλλων ὑπαρχόντων σημείων, τῇ τῶν κροκοδείλων φύσει, αὐτάρκη τὰ δόξαντα ἐν τῷ πρώτῳ συγγράμματι εἰπεῖν.

67. Quomodo tenebras adumbrent.

Porro tenebras significantes, Crocodili caudã pingunt. Neque enim aliter ad exitium & internecionem perducit crocodilus quodcumque apprehenderit animal, nisi cauda prius cæsum, inualidum reddiderit. Nanque in hac corporis parte præcipua est crocodili vis ac robur. Cæterum cum quamplurima alia in crocodilorum natura signa comperiantur, haec quæ in primum librum conferre visum est, nunc satis erunt.

ΩΡΟΥ ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ
ΝΕΙΛΩΟΥ, τῆς τῶν παρ' Αἰγυπτίοις
ἱερογλυφικῶν γραμμάτων
ἑρμηνείας βιβλίον
δεύτερον.

Ἰδὲ δὴ τῆς δευτέρας πραγματείας,
Δ περὶ τῶν λοιπῶν τὸν λόγον ὑγιᾶ σοι παραστήσομαι, ἃ δὲ καὶ ἐξ ἄλλων ἀντιγράφων οὐκ ἔχοντα τὴν ἐξήγησιν, ἀναγκαίως ὑπέταξα.

ORI APOLLINIS NILIACI, de Sacrarum apud Aegyptios insculptarum litterarum interpretatione,

Liber Secundus.

Secundo autem volumine reliquorum tibi veram idoneamq. in medium afferam rationem: quæ & cum ex aliis exemplaribus nequaquam sint exposita, necessario subiungenda censui.

α. Τί ἀστέρα γράφοντες δηλοῦσιν.

Ἀστὴρ παρ' Αἰγυπτίοις γραφόμενος, ποτὲ μὲν θεὸν σημαίνει, ποτὲ δὲ νύκτα, ποτὲ δὲ χρόνον, ποτὲ δὲ ψυχὴν ἀνθρώπου ἄρρενος.

1. Quid stellam pingentes innuant.

Depicta Aegyptiis stella nunc deum significat, nunc noctem, nunc vero tempus, interdum etiam hominis masculi animam.

β'. Τί ἀετοῦ νεοσσόν.

* Καὶ ἀετοῦ νεοσσὸν, ἀῤῥενογόνον καὶ
* κυκλοειδὲς σημαίνει.*

2. Quid aquilæ pullum.

Et aquilæ pullus maſculum, & orbiculatum quippiam indicat.

γ' Τί

ἴσ. συνησμένους. συνησμένοι.

γʹ. Τί δύο πόδας* συνηγμένους καὶ βεβηκότας.

Δύο πόδες* συνηγμένοι καὶ βεβηκότες, δρόμον ἡλίου τὸν ἐν ταῖς χειμεριναῖς τροπαῖς σημαίνουσι.

3. Quid geminos pedes iunctos ac ſtantes.

Gemini pedes ſimul compacti ac firmati, Solis curſum cum in ſolſtitio eſt hyberno ſiue in bruma ſignificant.

δʹ. Τί

δʹ. Τί ἀνθρώπου καρδίαν φάρυγγος ἠρτημένην.

Ἀνθρώπου καρδία φάρυγγος ἠρτημένη, ἀγαθοῦ ἀνθρώπου στόμα σημαίνει.

3. Quid hominis cor faucibus appenſum.

Hominis cor faucibus appenſum, boni viri os deſignat.

ε. Πῶς πολέμου στόμα.

Πολέμου στόμα δηλοῦσιν, ἀνθρώπου χεῖρες ζωγραφούμεναι, ἡ μὲν ὅπλον κρατοῦσα, ἡ δὲ τόξον.

5. Quomodo belli aciem, ac frontem exercitus ad prælium instructi.

Belli aciem indicant, hominis depictæ manus, altera ſcutum, altera vero arcum tenens.

ϛʹ. Τί

ς'. Τί δάκτυλον.

Ἀνθρώπου στόμαχον δηλοῖ δάκτυλος.

6. Quid digitum.

Hominis ſtomachum demonſtrat digitus.

ζ. Πῶς νόσον δηλοῦσιν.

Ἄνθη δὲ ἀνεμώνης, νόσον ἀνθρώπου σημαίνει.

7. Quomodò morbum significent.

Flores autem anemones, morbum hominis significant.

ή. Πῶς ὀσφὺν ἀνθρώπου.

Ὀσφὺν, ἢ στάσιν ἀνθρώπου βουλόμενοι ζωγραφεῖν, τὸ νωτιαῖον ὀστοῦν γράφομεν.

8. Quomodo lumbum hominis.

Lumbum aut ſtatum conſtitutionemq. hominis volentes notare, os ſpinæ dorſi pingimus.

θ΄. Πῶς διαμονὴν, καὶ ἀσφάλειαν σημαίνουσιν.

Ὄρτυγος ὀστέον ζωγραφούμενον, διαμονὴν καὶ ἀσφάλειαν σημαίνει, διότι δυσπαθές ἐστι τὸ τοῦ ζώου ὀστέον.

9. Quomodo permanens aliquid & tutum ſignificent.

Coturnicis os pictum, ſtabile ac tutum quippiam indicat, quod difficile huius animalis os afficiatur ac patiatur quicquam.

ι. Πῶς ὁμόνοιαν.

Ἄνθρωποι δύο ἀξιούμενοι, ὁμόνοιαν δηλοῦσι.

10. Quo modo concordiam.

Duo homines magiſtratus ornati inſignibus concordiam innuunt.

ιά. Πῶς ὄχλον.

Ἄνθρωπος καθωπλισμένος, καὶ τοξεύων, ὄχλον σημαίνει.

9. Quomodo turbam ac tumultum.

Armatus homo ſagittaſq. iaculans, tumultum ſignificat.

ιβ΄. Πῶς ἀναμέτρησιν.

Ἀνθρώπου δάκτυλος, ἀναμέτρησιν σημαίνει.

12. Quo modo dimensionem.

Hominis digitus, dimensionem notat.

ιγ'. Πῶς γυναῖκα ἔγγυον.

Γυναῖκα ἔγγυον βουλόμενοι δηλῶσαι, ἡλίου κύκλον σὺν ἀστέρι μετὰ ἡλίου * δίσκου, δίχα τετμημένου σημαίνει.

13. Quomodo deſponſatam mulierem.

Deſponſatam mulierem volentes oſtendere, ſolis circulum, ſimul cum ſtella & ipſo diſco ſolis bipartito pingunt.

ιδ΄. Πῶς ἄνεμον.

Τὴν ἀνατολὴν ἱέραξ ἐπὶ μετεώρου θέων, ἀνέμους σημαίνει. ἔτι καὶ ἄλλως, ἱέραξ διατεταμένος τὰς πτέρυγας ἐν ἴσ. ἔχων ἀέρι, ὅιον πτέρυγας* ἔχων, ἄνεμον ση τα τὴν. μαίνει.

14. Quo modo ventum.

Accipiter ortum verſus in ſublime tendens, ventos oſtendit. Item & aliter: Accipiter expanſas in aere alas habens, ventum, qui alas quaſdam habere videtur, ſignificat.

ιέ. Πῶς πῦρ.

Καπνὸς εἰς οὐρανὸν ἀναβαίνων, πῦρ δηλοῖ.

25. Quomodo ignem.

Fumus in cœlum aſcendens, ignem indicat.

ις΄. Πῶς ἔργον.

Τὸ * ἄῤῥενος κέρας γεγραφόμενον, ἔργον σημαίνει. λείπει βοός.

16. Quo modo opus.

Masculi [bouis] cornu pictum, opus notat.

ιϛʹ. Πῶς ποινήν.

λείπει βοὸς Τὸ δὲ θηλείας * κέρας ζωγραφούμενον ποινὴν σημαίνει.

17. Quomodo pœnam.

At fœminæ cornu depictum, pœnam ostendit.

ιή. Πῶς ἀνοσιότητα.

Προτομὴ σὺν μαχαίρᾳ γεγραμμένη ὁσιότητα δηλοῖ.

18. Quo modo impietatem.

Imago vmbilico tenus cum gladio depicta impietatem innuit.

ιθ'. Πῶς ὥραν.

Ἵππος ποτάμιος γραφόμενος, ὥραν δηλοῖ.

19. Quo modo horam.

Hippopotamus depictus horam significat.

κ΄. Πῶς πολυχρόνιον.

Ἔλαφος κατ᾽ ἐνιαυτὸν βλαστάνει [τὰ] κέρατα. ζωγραφουμένη δὲ πολυχρόνιον σημαίνει.

20. Quomodo longæuum ac diuturnum.

Ceruo quotannis cornua renaſcuntur. Is depictus longiſſimam vitam ſignificat.

κά. Πῶς ἀποστροφήν.

Λύκος, ἢ κύων ἀπεστραμμένος, ἀποστροφὴν δηλοῖ.

21. Quo modo auersionem.

Lupus aut canis auersus, auersionem monstrat.

κϐ´ Πῶς μέλλον ἔργον.

Ἀκουὴ ζωγραφομένη, μέλλον ἔργον σημαίνει.

22. Quo modo futurum opus.
Auris picta futurum opus significat.

κϛʹ. Πῶς φονέα, ἢ αἷμα.

Κροκοδείλε σφὴγξ ἀεροπετὴς, ἤτοι αἷμα κροκοδείλε βλαπτικὸν, ἢ φόνον σημαίνει.

23. Quomodo percussorem aut sanguinem.

Crocodili vespa per aerem volans, aut crocodili noxium sanguinem, aut cædem designat.

κζʹ.

κδ΄ Πῶς θάνατον.

Νυκτικόραξ, θάνατον σημαίνει. ἄφνω γὰρ ἐπέρχεται τοῖς νεοσσοῖς κατὰ τὰς νύκτας, ὡς ὁ θάνατος ἄφνω ἐπέρχεται.

24. Quo modo mortem.

Nycticorax mortem significat: quemadmodum enim hic de repente pullos noctu, sic & mors homines necopinato inuadit atque opprimit.

κέ. Πῶς παλαιότατον.

Λόγοι καὶ φύλλα, ἢ βιβλίον ἐσφραγισμένον, παλαιότατον δηλοῖ.

25. Quo modo vetustissimum.

Sermones & folia, aut signatus liber, vetustissimum indicant.

κϛʹ. Πῶς πολιορκίαν.

Κλίμαξ πολιορκίαν διὰ τὸ ἀνώμαλον.

26. Quo modo obsidionem.

Scala obsidionem, quod inæqualis sit atque accliuis.

κζʹ. Πῶς ἄπειρον, ἢ μοῦσαν, ἢ μοῖραν.

Γράμματα ἑπτὰ ἐν δυσὶ δακτύλοις περιεχόμενα, μοῦσαν, ἢ ἄπειρον ἢ μοῖραν σημαίνει.

27. Quomodo inexpertum, musam, aut fatum.

Litteræ ſeptem duobus incluſæ digitis, muſam, inexpertum, aut fatum ſignificant.

κη'. Τί σημαίνει γραμμὴ, ἐπικεκαμμένη ἑτέρᾳ.

Γραμμὴ ὀρθὴ μιᾷ, ἅμα γραμμῇ ἐπικεκαμμένῃ, δέκα γραμμὰς ἐπιπέδας σημαίνουσι.

28: Quid linea ſignificet ſuper alteram inflexa.

Recta linea ſimul cum altera ſuperne inflexa, decem planas lineas indicant.

κθ΄. Τί δηλοῦσι χελιδόνα γράφοντες.

Τὴν ὁλοχερῆ σημαίνειν βουλόμενοι κτῆσιν γονικὴν καταλειφθεῖσαν τοῖς υἱέσι, χελιδόνα ζωγραφοῦσιν. ἐκείνη γὰρ κυλίει ἑαυτὴν εἰς πηλὸν, καὶ κτίζει τοῖς νεοττοῖς φωλεὸν, μέλλουσα τεθνάναι.

29. Quid innuunt, hirundinem pingentes.

Omnes parentum opes filijs relictas volentes innuere, hirundinem pingunt. Illa enim iam morti

proxima, luto ſeipſam volutat, & pullis latebras comparat.

λʹ. Τί μέλαιναν περιστερὰν.

Γυναῖκα χήραν ἐπιμείνασαν ἄχρι θανάτου θέλοντες σημῆναι, περιστερὰν μέλαιναν ζωγραφοῦσιν· αὕτη γὰρ οὐ συμμίγνυται ἑτέρῳ ἀνδρὶ, ἕως οὗ χηρεύῃ.

30. Quid nigram columbam.

Mulierem viduam, quæ ad mortem vſque in eo permanſerit vitæ ſtatu, volentes ſignificare, nigram pin-

pingunt colūbam. Hæc enim quandiu vidua est, alteri viro non iungitur.

λα΄. Τί ἰχνεύμονα.

Ἄνθρωπον ἀσθενῆ, καὶ μὴ δυνηθέντα ἑαυτῷ βοηθῆσαι δι' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἄλλων ἐπικουρείας, θέλοντες δηλῶσαι, ἰχνεύμονα ζωγραφοῦσιν. ἐκείνη γὰρ ὅταν ἴδῃ ὄφιν, οὐ πρότερον ἐπιτίθεται αὐτῷ, ἀλλὰ βοῇ τοὺς ἄλλους ἐπικαλουμένη, τότε ἐναντιοῦται τῷ ὄφει.

31. Quid ichneumonem.

Hominem inualidum, & qui sibi per

per se ipse opem ferre nequeat, sed aliorum se tueatur auxilio, volentes monstrare, ichneumonem pingunt. Hic enim conspecto serpente non protinus in eum irruit, sed vocatis prius clamore aliis, tum demum ei resistit.

λβʹ. Τί δηλοῦσιν ὀρίγανον ἱερογλυφοῦντες.

Λεῖψιν μυρμήκων βουλόμενοι σημῆναι, ὀρίγανον ἱερογλυφοῦσιν. αὕτη γὰρ ποιεῖ λείπειν τοὺς μύρμηκας, ἀποτιθεμένη ἐν τόπῳ ὁπόθεν ἐξέρχονται.

32. Quid notent, origanum in ſacris inſculpentes.

Formicarum abſentiam ac diſceſſum volentes ſignificare, origanum inter ſacras ſculpturas pingunt. Hoc ſiquidem eo in loco conditũ, vnde formicæ prodeunt, eas fugat.

λϛʹ. Τί σκορπίον, καὶ κροκόδειλον.

Ἄνθρωπον ἐχθρὸν ἑτέρῳ ἴσῳ ἐναντιούμενον σημῆναι θέλοντες, σκορπίον καὶ κροκό-

κροκόδιλον ζωγραφοῦσιν. ἑκάτερος γὰρ ἑκάτερον ἀναιρεῖ. εἰ δὲ ἐναντίον καὶ ἀναιρετικὸν τοῦ ἑτέρου σημαίνουσι, κροκόδιλον ζωγραφοῦσιν, ἢ σκορπίον. ἀλλ' εἰ μὲν ὀξέως ἀναιροῦντα, κροκόδειλον ζωγραφοῦσιν· εἰ δὲ βραδέως ἀναιροῦντα, σκορπίον, διὰ τὸ δυσκίνητον.

33. Quid ſcorpium & crocodilum.

Inimicum cum pari congredientem inimico, indicare volentes, ſcorpium & crocodilum pingunt: vterque enim alteri mutuum affert exitium. Quod ſi celeriter interimentem innuant; crocodilum pingunt: ſin tarde; ſcorpium, ob eius difficilem tardumq. motum.

κϛ΄. Πῶς φονέα, ἢ αἷμα.

Κροκοδείλου σφὴξ ἀεροπετὴς, ἤτοι αἷμα κροκοδείλου βλαπτικὸν, ἢ φόνον σημαίνει.

23. Quomodo percuſſorem aut ſanguinem.

Crocodili veſpa per aerem volans, aut crocodili noxium ſanguinem, aut cædem deſignat.

κδʹ Πῶς θάνατον.

Νυκτικόραξ, θάνατον σημαίνει. ἄφνω γὰρ ἐπέρχεται τοῖς νεοττοῖς κατὰ τὰς νύκτας, ὡς ὁ θάνατος ἄφνω ἐπέρχεται.

24. Quo modo mortem.

Nycticorax mortem ſignificat: quemadmodum enim hic de repente pullos noctu, ſic & mors homines nec opinato inuadit atque opprimit.

λέ. Πῶς παλαιότατον.

Λόγοι καὶ φύλλα, ἢ βιβλίον ἐσφραγισμένον, παλαιότατον δηλοῖ.

25. Quo modo vetuſtiſſimum.

Sermones & folia, aut ſignatus liber, vetuſtiſſimum indicant.

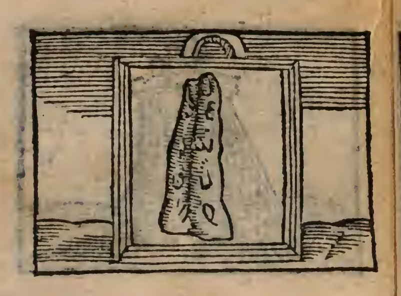

κϛʹ. Πῶς πολιορκίαν.

Κλίμαξ πολιορκίαν διὰ τὸ ἀνώμαλον.

26. Quo modo obſidionem.

Scala obſidionem, quod inæqualis ſit atque accliuis.

κζ'. Πῶς ἄπειρον, ἢ μοῦσαν, ἢ μοῖραν.

Γράμματα ἑπτὰ ἐν δυσὶ δακτύλοις περιεχόμενα, μοῦσαν, ἢ ἄπειρον ἢ μοῖραν σημαίνει.

27. Quomodo inexpertum, musam, aut fatum.

Litteræ ſeptem duobus incluſæ digitis, muſam, inexpertum, aut fatum ſignificant.

κη΄. Τί σημαίνει γραμμὴ, ἐπικεκαμμένη ἑτέρᾳ.

Γραμμὴ ὀρθὴ μία, ἅμα γραμμῇ ἐπικεκαμμένῃ, δέκα γραμμὰς ἐπιπέδας σημαίνουσι.

28. Quid linea ſignificet ſuper alteram inflexa.

Recta linea ſimul cum altera ſuperne inflexa, decem planas lineas indicant.

κθ'. Τί δηλοῦσι χελιδόνα γράφοντες.

Τὴν ὁλοχερῆ σημαίνειν βουλόμενοι κτῆσιν γονικὴν καταλειφθεῖσαν τοῖς υἱέσι, χελιδόνα ζωγραφοῦσιν. ἐκείνη γὰρ κυλίει ἑαυτὴν εἰς πηλὸν, καὶ κτίζει τοῖς νεοττοῖς φωλεὸν, μέλλουσα τεθνάναι.

29. Quid innuunt, hirundinem pingentes.

Omnes parentum opes filijs relictas volentes innuere, hirundinem pingunt. Illa enim iam morti

proxima, luto ſeipſam volutat, & pullis latebras comparat.

λʹ. Τί μέλαιναν περιστερὰν.

Γυναῖκα θῆραν ἐπιμείνασαν ἄχρι θανάτου θέλοντες σημῆναι, περιστερὰν μέλαιναν ζωγραφοῦσιν· αὕτη γὰρ οὐ συμμίγνυται ἑτέρῳ ἀνδρὶ, ἕως οὗ χηρεύσῃ.

30. Quid nigram columbam.

Mulierem viduam, quæ ad mortem vſque in eo permanſerit vitæ ſtatu, volentes ſignificare, nigram pin-

pingunt colũbam. Hæc enim quandiu vidua eſt, alteri viro non iungitur.

λά. Τί ἰχνεύμονα.

Ἄνθρωπον ἀσθενῆ, καὶ μὴ δυνηθέντα ἑαυτῷ βοηθῆσαι δι' ἑαυτοῦ, ἀλλὰ διὰ τῆς ἄλλων ἐπικουρίας, θέλοντες δηλῶσαι, ἰχνεύμονα ζωγραφοῦσιν. ἐκείνη γὰρ ὅταν ἴδῃ ὄφιν, οὐ πρότερον ἐπιτίθεται αὐτῷ, ἀλλὰ βοῇ τοὺς ἄλλους ἐπικαλουμένη, τότε ἐναντιοῦται τῷ ὄφει.

31. Quid ichneumonem.

Hominem inualidum, & qui ſibi per

per ſe ipſe opem ferre nequeat, ſed aliorum ſe tueatur auxilio, volentes monſtrare, ichneumonem pingunt. Hic enim conſpecto ſerpente non protinus in eum irruit, ſed vocatis prius clamore aliis, tum demum ei reſiſtit.

λβ΄. Τί δηλοῦσιν ὀρίγανον ἱερογλυφοῦντες.

Λεῖψιν μυρμήκων βουλόμενοι σημῆναι, ὀρίγανον ἱερογλυφοῦσιν. αὕτη γὰρ ποιεῖ λείπειν τοὺς μύρμηκας, ἀποτιθεμένη ἐν τόπῳ ὁπόθεν ἐξέρχονται.

32. Quid notent, origanum in ſacris inſculpentes.

Formicarum abſentiam ac diſceſſum volentes ſignificare, origanum inter ſacras ſculpturas pingunt. Hoc ſiquidem eo in loco conditũ, vnde formicæ prodeunt, eas fugat.

λϛ΄. Τί σκορπίον, καὶ κροκόδειλον.

Ἄνθρωπον ἐχθρὸν ἑτέρῳ ἴσῳ ἐναντιούμενον σημῆναι θέλοντες, σκορπίον καὶ κροκό-

κροκόδειλον ζωγραφοῦσιν. ἑκάτερος γὰρ ἑκάτερον ἀναιρεῖ. εἰ δὲ ἐναντίον καὶ ἀναιρετικὸν τοῦ ἑτέρου σημαίνουσι, κροκόδειλον ζωγραφοῦσιν, ἢ σκορπίον. ἀλλ' εἰ μὲν ὀξέως ἀναιροῦντα, κροκόδειλον ζωγραφοῦσιν εἰ δὲ βραδέως ἀναιροῦντα, σκορπίον, διὰ τὸ δυσκίνητον.

33. Quid ſcorpium & crocodilum.

Inimicum cum pari congredientem inimico, indicare volentes, ſcorpium & crocodilum pingunt: vterque enim alteri mutuum affert exitium. Quod ſi celeriter interimentem innuant; crocodilum pingunt: ſin tarde; ſcorpium, ob eius difficilem tardumq. motum.

λδ'. Τί γαλῆν.

Γυναῖκα ἀνδρὸς ἔργα πράττουσαν βουλόμενοι σημῆναι, γαλῆν ζωγραφοῦσιν.

34. Quid muſtelam.

Vbi mulierem quæ viri præſtet opera, volunt exprimere, muſtelam pingunt.

λέ. Τί χοῖρον.

Ὅτε θέλονται ἄνθρωπον ἐξώλη σημῆναι, χοῖρον ζωγραφοῦσι, διὰ τὸ τὴν φύσιν τοῦ χοίρου τοιαύτην εἶναι.

35. Quid porcum.

Volentes perniciosum & pestiferũ hominem monstrare, porcum pingunt: quod eiusmodi sit porci natura.

λς΄. Πῶς θυμὸν ἄμετρον.

Εἰ δὲ θυμὸν ἄμετρον, ὥστε καὶ ἐκ τούτου πυρέττειν τὸν θυμούμενον, λέοντα γράφουσιν, ἐκστοιχίζοντα τοὺς ἰδίους σκύμνους, καὶ λέοντα μὲν, διὰ τὸν θυμόν· τοὺς σκύμνους δὲ ἐκστοιχιζομένους, ἐπειδὴ τὰ ὀστᾶ τῶν σκύμνων κοπτόμενα πῦρ ἐκβάλλει.

36. Quomodo immodicam iram.

Quod si immoderatam iracundiã, ex qua qui ea est commotus, febrim con-

contraxerit, Leonem pingunt proprios catulos cauda flagellantem. Leonem quidem ob iracundiam, catulos vero cauda cæſos, quod catulorum oſſa ſi inter ſe collidantur, ignem emittunt.

λζ΄. Πῶς γέροντα μουσικόν.

Γέροντα μουσικὸν βουλόμενοι σημῆναι, κύκνον ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ ἥδυτατον μέλος ᾄδει γηράσκων.

37. Quo modo ſenem Muſicum.

Senem muſicum volentes com-

monstrare, cygnum pingunt: quod hic senescẽs suauissimum edat concentum.

λή. Τί δηλοῦσι κάνθαρον τυφλὸν γράφοντες.

Ἄνδρα ὑπὸ ἡλιακῆς ἀκτῖνος πυρέξαντα καὶ ἐντεῦθεν ἀποθανόντα βουλόμενοι σημῆναι, κάνθαρον τυφλὸν γράφουσιν: οὗτος γὰρ ὑπὸ τοῦ ἡλίου τυφλούμενος ἀποθνήσκει.

38. Quid significent, cæcum scarabæum pingentes.

Hominem qui ex solaribus radiis contracta febri perierit, notantes, cæcum pingunt Scarabæum, vt qui splendore solis excæcatus intereat.

λθ΄. Τί δηλοῦσιν ἡμίονον γράφοντες.

Γυναῖκα στεῖραν βουλόμενοι σημῆναι, ἡμίονον γράφουσιν. αὕτη γὰρ φύσει στεῖρά ἐστι.

39. Quid mulam.

Sterilem volentes indicare mulierem, mulam pingunt. Hæc enim natura sterilis est.

μ΄. Πῶς δηλοῦσι γυναῖκα γεννήσασαν θήλεα βρέφη.

Γυναῖκα γεννήσασαν θήλεα βρέφη πρώτως, βουλόμενοι σημῆναι, ταῦρον ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ νεύοντα ζωγραφοῦσιν. εἰ δὲ ἄῤῥενα, πάλιν ταῦρον ἐπὶ τὰ δεξιὰ νεύοντα ζωγραφοῦσιν.

40. Quo modo mulierem quæ infantes feminas pepererit.

Mulierem fœminas primum infantes enixam significantes, taurum sinistrorsum spectantem pingunt. Mares vero, rursus taurum dextrorsum.

μά. Πῶς δηλοῦσι σφῆκας.

Σφῆκας βουλόμενοι σημῆναι, νεκρὸν ἵππον ζωγραφοῦσιν. ἐκ γὰρ αὐτοῦ ἀποθανόντος πολλοὶ γίνονται σφῆκες.

41. Quo modo vespas.

Vespas designantes, cadauer equi pingunt. Ex eo enim multæ procreantur vespæ.

μβ. Πῶς δηλοῦσι γυναῖκα ἐκτιτρώσκουσαν.

Γυναῖκα ἐκτιτρώσκουσαν βουλόμενοι σημῆναι, ἵππον πατοῦσαν λύκον ζωγραφοῦσιν. οὐ μόνον γὰρ πατοῦσα τὸν λύκον ἐκτιτρώσκει ἡ ἵππος, ἀλλὰ καὶ τὸ ἴχνος ἑαυ

πατήση τ8 λύκ8, παραχρῆμα ἐκτιτρώσκει.

42. Quo modo mulierem abortientem.

Abortientem mulierem signantes, equam quæ lupum conculcet, pingunt. Non solum enim si lupum calcarit, abortum facit equa, sed & si lupi calcarit vestigium, abortit protinus.

μϛ΄. Πῶς ἄνθρωπον ἰαβδ'οντα ἑαυτὸν ἀπὸ χήνσμ8.

Ἄνθρωπον ἀπὸ χήνσμ8 ἰαβδ'οντα

ἑαυτὸν βουλόμενοι σημῆναι, φάσσαν κρατοῦσαν φύλλον δάφνης ζωγραφοῦσιν. ἐκείνη γὰρ ὅτε ἀῤῥωστεῖ, φύλλον ἐπιτίθησι δάφνης εἰς τὴν νοσσιὰν ἑαυτῆς, καὶ ὑγιαίνει.

43. Quo modo hominem, qui ſeſe reſponſo ab oraculo accepto ſanarit.

Hominem, qui ſe ipſe ex oraculo priſtinæ ſanitati reſtituerit, volentes innuere, palumbum pingunt lauri folium tenentẽ. Hic enim vbi morbo laborat, lauri folium in nidum ſuum inferens, conualeſcit.

μδʹ. Πῶς κώνωπας πολλούς.

Κώνωπας πολλοὺς ἐπιφοιτῶντας βουλόμενοι ζωγραφῆσαι, σκώληκας γράφουσιν. ἐκ τούτων γὰρ γεννῶνται οἱ κώνωπες.

44. Quo modo culicum copiam.

Excreſcentem & aduentantem culicum copiam exprimere cupientes, vermes pingunt. Siquidem ex his gignuntur culices.

μέ. Πῶς ἄνδρα μὴ ἔχοντα χολὴν, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δεχόμενον.

Ἄνδρα μὴ ἔχοντα χολὴν αὐτοφυῶς, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δεχόμενον γράφοντες, περιστερὰν ζωγραφοῦσιν ἔχουσαν τὰ ὀπίσθια ὀρθά. ἐν ἐκείνοις γὰρ τὴν χολὴν ἔχει.

45. Quomodo hominem qui cum ex se biliosus non sit, ab altero tamen bile commoueatur.

Hominem qui suapte natura bile careat, sed eam ab altero suscipiat, no-

notantes, columbam pingunt dorſo erecto: illic enim bilem habet.

μϛʹ. Πῶς ἄνθρωπον ἀσφαλῶς οἰκοῦντα πόλιν.

Ἄνθρωπον ἀσφαλῶς οἰκοῦντα πόλιν σημῆναι, βουλόμενοι, ἀετὸν λίθον βαστάζοντα ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ ἀπὸ θαλάττης, ἢ ἀπὸ γῆς λίθον ἐπαίρει, καὶ τίθησιν εἰς τὴν ἰδίαν νεοσσιὰν, διὰ τὸ ἀσφαλῶς μένειν.

46. Quo modo hominem qui tuto vrbem incolat.

Vt hominem ſignificent, qui tuto vrbem

vrbem habitat, aquilam pingunt, quæ lapidem geſtet. Hæc enim e mari vel terra ſublatum lapidem in ſuum infert nidum, quo tutior ſit ac firmior.

μζ'. Πῶς ἄνθρωπον ἀσθενῶς ἔχοντα, καὶ ὑφ' ἑτέρου καταδιωκόμενον.

Ἄνθρωπον ἀσθενῶς ἔχοντα καὶ καταδιωκόμενον ὑπὸ ἰσχυροτέρου, βουλόμενοι σημῆναι, ὠτίδα καὶ ἵππον ζωγραφοῦσιν, αὕτη γὰρ ἵπταται, ὅταν ἴδῃ ἵππον.

47. Quo modo inferiorem debilioremq. hominem, quem alius persequatur.

Debiliorem hominem, quem validior ac potentior insectetur, volentes designare, otidem & equum pingunt. Hæc enim equo conspecto protinus auolat.

μη΄. Πῶς ἄνθρωπον δηλοῦσι προσφεύγοντα τῷ ἰδίῳ πάτρωνι καὶ μὴ βοηθούμενον.

Ἄνθρωπον προσφεύγοντα τῷ ἰδίῳ

πάτρωνι καὶ μὴ βοηθούμενον, θέλοντες δηλῶσαι, στρουθὸν καὶ γλαῦκα ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ θηρευόμενος, πρὸς τὴν γλαῦκα τρέχει καὶ πρὸς αὐτῇ ὢν πιέζεται.

48. Quo modo eum qui ad proprium patronum confugiens, nullum tamen ab eo sentit auxilium.

Hominem qui ad proprium patronum confugiat, nec eius subleuetur auxilio, monstrare cupientes, passerem & noctuam pingunt. Hic enim dum aucupum venatione petitur, ad noctuam accurrit, a qua mox opprimitur.

μθʹ. Πῶς ἄνθρωπον δηλοῦσιν ἀσθενῆ καὶ προπετευόμενον.

Ἄνθρωπον ἀσθενῆ καὶ προπετευόμενον βουλόμενοι σημῆναι νυκτερίδα ζωγραφοῦσιν. ἐκείνη γὰρ μὴ ἔχουσα πτερὰ, ἵπταται.

49. Quomodo hominem qui cum viribus non valeat, temere tamen aliquid suscipit, ac audacius se gerit.

Imbecillum hominem lasciuientem tamen & audacius aliquid mo-

lientem, cum monſtrare voluerint, veſpertilionem pingunt. Hæc enim etſi alas non habet, volare tamen conatur.

ι'. Πῶς γυναῖκα θηλάζουσαν, καὶ καλῶς ἀναβρέφουσαν.

Γυναῖκα θηλάζουσαν, καὶ καλῶς ἀναβρέφουσαν βουλόμενοι ζωγραφῆσαι, νυκτερίδα ζωγραφοῦσιν, αὕτη γὰρ μόνη τῶν ἄλλων πτηνῶν, ὀδόντας καὶ μασθοὺς ἔχει.

50. Quo modo lactantem mulierem, optimeq. nutrientem.

Mulierem lactantem ac bene nutrientem vbi pictura exprimere volebant, turturem pingebant. Sola enim inter omnes volucres, hæc dentes ac mammas habet.

να. Πῶς ἄνθρωπον κηλούμενον ὀρχήσει.

Ἄνθρωπον δι᾽ ὀρχήσεως καὶ αὐλητικῆς κηλούμενον βουλόμενοι σημῆναι, τρυγόνα ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ ὑπὸ αὐλοῦ καὶ ὀρχήσεως ἁλίσκεται.

51. Quo modo hominem qui tripudio capiatur ac demulceatur.

Hominem saltatione tibiarumq. cantu gaudentem notantes, turturem pingunt. Hæc siquidem tibia ac saltatione capitur.

νβ΄. Πῶς ἄνθρωπον μουσικόν.

Ἄνθρωπον δὲ μουσικὸν, καὶ τελετὴν βουλόμενοι σημῆναι, τέττιγα ζωγραφοῦσιν·

ὅτος

οὗτος γὰρ διὰ τοῦ στόματος οὐ λαλεῖ, ἀλλὰ διὰ τῆς ῥάχεως φθεγγόμενος, καλὸν μέλος ἀείδει.

52. Quo modo ſacris initiatum hominem.

Rebus ſacris ceremonijſq. addictum ſignificantes, circadam pingunt. Hæc enim non ore,ſed dorſo reſonans, pulcherrimum edit dulciſſimumq. concentum.

νϛ΄. Πῶς βασιλέα ἰδιάζοντα, καὶ μὴ ἐλεοῦντα τοῖς πταίσμασι.

Βασιλέα ἰδιάζοντα, καὶ μὴ ἐλεοῦντα

ἐν τοῖς πλάσμασι βουλόμενοι σημῆναι, ἀετὸν ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ ἐν τοῖς ἐρήμοις τόποις ἔχει τὴν* νοσσιὰν, καὶ *ὑψηλότερον πάντων τῶν πετεινῶν ἵπταται.

νεοσσιὰν

ὑψηλότερος.

53. Quomodo seorsum agentem regem, nec subiectorum lapsibus veniam dantem.

Regem qui solitudine gaudeat, quiq. errata non condonet, si velint significare, aquilam pingunt. Hæc enim desertis in locis nidum sibi construit, subliminiusq. ceteris volucribus volat.

νδ'. Πῶς ἀποκατάστασιν πολυχρόνιον.

Ἀποκατάστασιν δὲ πολυχρόνιον βουλόμενοι σημῆναι, φοίνικα τὸ ὄρνεον ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ ὅτε γεννᾶται, ἀποκατάστασις γίνεται πραγμάτων. γεννᾶται δὲ τοιούτῳ τρόπῳ· ὅταν μέλλῃ τελευτᾶν ὁ φοῖνιξ, ῥήσσει ἑαυτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ὀπὴν ἐκ τοῦ ῥήγματος λαμβάνει, καὶ ἐκ τοῦ ἰχῶρος τοῦ καταρρέοντος [διὰ τῆς ὀπῆς] ἄλλος γεννᾶται. οὗτός τε ἅμα * τῇ πτεροφυήσει, σὺν τῷ πατρὶ πορεύεται εἰς τὴν ἡλίου πόλιν τὴν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ παραγενό- τῷ πτεροφυῆσαι.

μενος ἐκεῖ ἅμα τῇ ἡλίου ἀνατολῇ, ἐκεῖσε τελευτᾷ. καὶ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς, ὁ νεοσσὸς πάλιν ἐπὶ τὴν ἰδίαν πατρίδα ἀπέρχεται. οἱ δὲ ἱερεῖς τῆς Αἰγύπτου, τοῦτον τὸν ἀποθανόντα φοίνικα θάπτουσι.

54. Quo modo diuturnam rerum instaurationem.

Instaurationem autem diuturnam, & quæ post multa fiat sæcula, volentes indicare, phœnicem auem pingunt. Hic enim dum nascitur, rerum vicissitudo fit & innouatio. Gignitur autem hunc in modum: Iam iam moriturus phœnix in terram sese summo impetu proijcit, vnde & vulnus accipit. Ex sanie veró [vulneris] defluente alius gignitur, qui simul ac pennæ ei natæ sunt, cum patre Heliopolin, quæ in Aegypto est, proficiscitur: quo cũ peruenerit, pater illic, simul ac Sol ortus est, moritur: post cuius mor-

tem pullus in ſuam redit patriam. At phœnicem hunc vita functum, Aegyptij ſacerdotes ſepulturæ mandant.

νε΄. Πῶς φιλοπάτορα.

Φιλοπάτορα βουλόμενοι σημῆναι ἄνθρωπον, πελαργὸν ζωγραφοῦσιν. ὑπὸ γὰρ τῶν γεννησάντων ἐκτραφεὶς, οὐ χωρίζεται τῶν ἰδίων πατέρων, ἀλλὰ παραμένει αὐτοῖς ἄχρις ἐσχάτου γήρως, θεραπείαν αὐτοῖς ἀπονέμων.

55. Quo modo patris amantem.

Patris ſtudioſum hominem inuen-

nuentes, ciconiam pingunt. Hæc enim a parentibus enutrita numquam ab ipſis ſeiungitur, ſed ad extremum vſque ſenium vna permanet, pietaté ipſis obſeruantiamq. rependens.

15. Πῶς τέκνα δηλοῦσιν ἐπιβουλεύοντα ταῖς μητράσιν.

Τέκνα ἐπιβουλεύοντα ταῖς μητράσι σημῆναι βουλόμενοι, ἔχιδναν ζωγραφοῦσιν.
ἴσ. λεί- αὕτη γὰρ ἐν τῇ * ὀ τίκτεται, ἀλλ'
πει ὠ- ἐκβιβρώσκουσα τὴν γαστέρα τῆς μητρὸς
δίνῃ. ἐκπορεύεται.

56. Quo modo liberos matribus insidiantes.

Liberos matri insidiantes vt demonstrent, viperam pingunt. Nam hæc non iuxta cæterorum animantium naturam in lucem editur, sed exeso diruptoq. matris ꝓdit vtero.

νζʹ. Πῶς ἄνθρωπον δηλοῦσιν ὑπὸ κατηγορίας λοιδορηθέντα καὶ ἀσθενήσαντα.

Ἄνθρωπον ὑπὸ κατηγορίας λοιδορηθέντα καὶ * ἀσθενήσαντα ἐντεῦθεν βου- λόμε: νοσήσαντα

λόμε:

λόμενοι σημῆναι, βασιλίσκον ζωγραφοῦσιν· ἐκεῖνος γὰρ τοὺς πλησιάζοντας τῷ ἑαυτοῦ φυσήματι φονεύει.

57. Quomodo hominē qui ab accusatore conuicijs affectus, morbum inde contraxerit.

Hominem qui ex accusatione conuicijs affectus in ægritudinem inciderit, significare cupientes, basiliscum pingunt. Hic enim propius accedentes afflatu suo perimit.

νη. Πῶς ἄνθρωπον ὑπὸ πυρὸς καιόμενον.

Ἄνθρωπον ὑπὸ πυρὸς καιόμενον βουλόμε-

λόμενοι σημῆναι, σαλαμάνδραν ζωγρα-φοῦσιν. αὕτη γὰρ ἑκατέρᾳ τῇ κεφαλῇ ἀναι-ρεῖ.

58. Quo modo hominem qui igne vratur.

Hominem qui igne comburatur dum significant, Salamandram pingunt. Hæc enim vtroque capite interimit.

νθ. Πῶς ἄνθρωπον τυφλόν.

Ἄνθρωπον τυφλὸν βουλόμενοι σημῆναι, ἀσπάλακα ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ ὀφθαλμοὺς οὐκ ἔχει, οὔτε ὁρᾷ.

59. Quomodo cæcum hominem.

Cæcum ſignificãtes, talpam pingunt, qui neque oculos habet, neque omnino videt.

ξ΄. Πῶς ἀπρόϊτον ἄνθρωπον.

Ἄνθρωπον ἀπρόϊτον βουλόμενοι σημῆναι, μύρμηκα καὶ πτερὰ νυκτερίδος ζωγραφοῦσι, διότι τιθεμένων τῶν πτερῶν εἰς τὴν νοσσιὰν τῶν μυρμήκων, οὐ προέρχεται αὐτῶν τις.

60. Quo modo hominem qui domi ſeſe continet.

Hominem qui domo non exeat ſignificantes, formicam ſimulq. pennas veſpertilionis pingunt. Huius enim pennis ad formicarum nidos admotis, nulla ex ipſis egreditur.

ξα. Πῶς ἄνθρωπον διὰ τῆς οἰκείας ἐξωλείας βλαπτόμενον.

Ἄνθρωπον διὰ τῆς ἰδίας ἐξωλείας βλαπτόμενον σημῆναι βουλόμενοι, κάστορα ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ καταδιωκόμε

κόμενος, εἰς τὴν ἄγραν τοὺς ἰδίους διδύμους ἀποσπῶν ῥίπτει.

61. Quo modo hominem qui sibi ipse damni ac perniciei autor sit.

Eum qui proprio & a se illato damno lædatur, volentes signare, castorem pingunt. Hic enim cum se venatione peti videt, proprios testes euulsos in prædam obijcit.

ξϛ. Πῶς ἄνθρωπον κληρονομηθέντα ὑπὸ μεμισημένου τέκνου.

Ἄνθρωπον κληρονομηθέντα ὑπὸ μεμισ-

μισουμένου τέκνου βουλόμενοι σημῆναι, πίθηκον ἔχοντα ὀπίσω ἕτερον μικρὸν πίθηκον ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ γεννᾷ δύο πιθήκους. καὶ τὸν μὲν ἕνα αὐτῶν φιλεῖ λίαν, τὸν δὲ ἕτερον μϊσεῖ. ὃν δὲ φιλεῖ, ἔμπροσθεν βαστάζων φονεύει. ὃν δὲ μισεῖ, ὄπισθεν ἔχει, καὶ ἐκεῖνον ἐκτρέφει.

62. Quomodo hominem qui sibi inuiso filio hæreditatem reliquerit.

Hominem cuius bonis inuisus filius successerit, innuentes, simium pingunt, retroq. paruum alterum. Is enim cum geminos pariat, ex his alterum supra modum diligit, alterum odit. Quem autem diligit, ante se assidue gestans, suffocat. At quem odit, retro habet, ac deinceps educat.

ξϛ΄. Πῶς ἄνθρωπον τὰ ἴδια ἐλαττώματα κρύπτοντα.

Ἄνθρωπον τὰ ἴδια ἐλαττώματα κρύπτοντα βουλόμενοι σημῆναι, πίθηκον οὐροῦντα ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ οὐρῶν κρύπτει τὸν ἴδιον οὗρον.

63. Quomodo hominem lapsus suos tegentem.

Cum notare eum volunt qui delicta aut errata sua occultet simium meientem pingunt. Hic enim meiens vrinam occulit.

ξζ.

ξδ'. Πῶς τινὰ κατὰ τὸ μᾶλλον ἀκούοντα.

Τινὰ δὲ κατὰ τὸ μᾶλλον ἀκούοντα θέλοντες σημῆναι, αἶγα ζωγραφοῦσιν· αὕτη γὰρ ἀναπνεῖ διὰ τῶν ῥωθώνων, καὶ τῶν ὤτων.

64. Quomodo eum qui auditu magis valeat.

Eum qui acutius audiat volentes innuere, capram pingunt, quæ & naribus, & auribus respirat atque audit.

ξέ. Πῶς ἄστατον.

Τινὰ δὲ ἄστατον καὶ μὴ μένοντα ἐν ταυτῷ, ἀλλ' ὁτὲ μὲν ἰσχυρὸν καὶ θρασὺν, ὁτὲ δὲ ἀσθενῆ καὶ δειλὸν βουλόμενοι σημῆναι, ὕαιναν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ ὁτὲ μὲν ἄῤῥην γίνεται, ὁτὲ δὲ θήλεια.

65. Quo modo instabilem.

Instabilem quempiam, neque in eodem per sistentem statu, sed modo robustum & audacem, modo

vero

vero imbecillum ac timidum volentes designare, hyænam pingunt. Hæc enim nonnunquam mas est, nonnunquam femina.

ξς'. Πῶς ἄνθρωπον ὑπὸ ἐλαττόνων ἡττώμενον.

Ἄνθρωπον δὲ ἡττώμενον ὑπὸ [τῶν] ἐλαττόνων βουλόμενοι σημῆναι, δύο δέρματα ζωγραφοῦσιν, ὧν τὸ μὲν ὑαίνης ἐστὶ, τὸ δὲ ἄλλο παρδάλεως. ἐὰν γὰρ ὁμοῦ τεθῇ τὰ δύο ταῦτα δέρματα, τὸ μὲν τῆς παρδάλεως ἀποβάλλει τὰς τρίχας, τὸ δὲ ἄλλο οὔ.

66. Quomodo eum qui ab inferioribus victus sit.

Eum qui inferiori & inualidiori cesserit, cum innuere volunt, geminas pelles pingunt; hyænæ vnā, alteram pardi. Hæ enim si simul iungantur; pardi quidem pellis pilos abijcit, altera non item.

ξζ΄. Πῶς ἄνθρωπον τοῦ ἰδίου ἐχθροῦ περιγενόμενον, ἢ νικώμενον.

Ἄνθρωπον τοῦ ἰδίου ἐχθροῦ περιγινόμε-

νον δηλοῦντες, ὕαιναν ἐπὶ τὰ δεξιὰ στρεφομένην ζωγραφοῦσιν. ἐὰν δὲ νικώμενον, ἀνάπαλιν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ στρεφομένην ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ διωκομένη ἐὰν ἐπὶ τὰ δεξιὰ στραφῇ, ἀναιρεῖ τὸν διώκοντα. ἐὰν δὲ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ, ἀναιρεῖται ὑπὸ τοῦ διώκοντος.

67. Quomodo hominem inimico superiorem, vel inferiorem.

Eum qui inimico ſuperior euaſerit, monſtrantes, hyænam ad dextram verſam pingunt: rurſus eandem ſiniſtrorſum, victum indicãtes. Hæc enim cum ab aduerſario inuaditur, ſi ad dexteram deflexerit, inſequentem interimit: ſi ad ſiniſtram, ab eodem perimitur.

ξη. Πῶς ἄνθρωπον παρελθόντα τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ συμφορὰς ἀφόβως.

Ἄνθρωπον παρελθόντα τὰς ἐπενεχθείσας αὐτῷ συμφορὰς ἀφόβως ἄχρι θανάτου βουλόμενοι δηλῶσαι, δέρμα ὑαίνης ζωγραφοῦσιν. ἐὰν γὰρ τις τὸ δέρμα τοῦτο περιβάλληται, καὶ παρέλθῃ διά τινων ἐχθρῶν, οὐ μὴ ἀδικηθήσεται ὑπό τινος, ἀλλὰ παρέρχεται ἀφόβως.

68. Quomodo eum qui intrepide oblatas sibi pertulerit calamitates.

Eum qui ad extremum vsque vitæ spiritum omnes in quas incidit calamitates æquo & constanti superarit animo, si velint monstrare, pellem pingunt hyænæ. Hac enim succinctus quis, etsi per medios hostes feratur, intrepidus illæsusq. præteribit.

ξθ'. Πῶς ἄνθρωπον διανθέντα τοῖς ἰδίοις ἐχθροῖς.

Ἄνθρωπον διανθέντα ὑπὸ τῶν ἰδίων ἐχ-

ἐχθρῶν, καὶ μετὰ ζημίας μικρᾶς ἀπαλλαγέντα βουλόμενοι σημῆναι, λύκον ζωγραφοῦσιν, ἀπολέσαντα τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς. οὗτος [γὰρ] μέλλων θηρεύεσθαι, ἀποβάλλει τὰς τρίχας καὶ τὸ ἄκρον τῆς οὐρᾶς.

69. Quomodo hominem ab hostibus oppressum.

Circumuentum oppressumq. ab hostibus, & qui minimo damno sese discrimine exemerit, indicare volentes, lupum pingunt, amissa extrema cauda. Hic enim a venatoribus indagandus, pilos extremamq. caudam resecat.

ϛ. Πῶς ἄνθρωπον φοβούμενον τὰ ἐπισυμβαίνοντα αὐτῷ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς.

Ἄνθρωπον φοβούμενον τὰ ἐπισυμβαίνοντα αὐτῷ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς βουλόμενοι σημῆναι, λύκον καὶ λίθον ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ οὔτε σίδηρον, οὔτε ῥάβδον φοβεῖται, ἀλλὰ μόνον λίθον. ἀμέλει ἐάν τις προσρίψῃ τούτῳ λίθον, εὑρίσκει αὐτὸν πτοούμενον καὶ ὅπου ἂν πληγῇ τῷ λίθῳ ὁ λύκος, σκώληκας ἐκ τῆς πληγῆς ἀναφέρ-

71. Quomodo hominem ea timentem quæ ſibi ex improuiſo, occultaq. quadam ratione contingunt.

Eum qui diſcrimina timeat ſibi ex inſperato occultoq. obiecta, cum monſtrare voluerint; lupum ac lapidem pingunt. Hic enim neque ſibi a ferro neque a virga ſed a lapide duntaxat timet. Nimirum ſi quis in eum lapidem coniecerit, conſternatum illico deprehendet. & vbicumque lapis ei vulnus inflixerit; ibi ſuccreſcere ſolent pullulareq. vermes.

οα'. Πῶς ἄνθρωπον ἐπὶ θυμῷ σωφρονισθέντα ὑπὸ πυρός.

Ἄνθρωπον ὑπὸ πυρὸς σωφρονισθέντα, καὶ ἐπὶ θυμῷ, θέλοντες δηλῶσαι, λέοντας καὶ δᾶδας ζωγραφοῦσιν· οὐδὲν γὰρ ἄλλο φοβεῖται ὁ λέων, ὡς τὰς ἀνημμένας δᾶδας. καὶ ὑπ' οὐδενὸς δαμάζεται ὡς ὑπὸ τούτων.

71. Quomodo hominem ob iracundiam igne castigatum.

Hominem igne castigatum, idq. ob furorem, volentes monstrare, leo-

leones & faces pingunt. Nihil enim æque timet leo, atque accensas faces, nullaq. magis re domatur, quam his.

οϛ. Πῶς ἄνθρωπον πυρέττοντα, καὶ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ θεραπευθέντα.

Ἄνθρωπον πυρέττοντα καὶ ὑφ᾽ ἑαυτοῦ θεραπευθέντα βουλόμενοι δηλῶσαι, λέοντα ζωγραφοῦσι πίθηκον βρώγοντα. ἐκεῖνος γὰρ ἐὰν πυρέξῃ, φαγὼν πίθηκον ὑγιαίνει.

72. Quomodo febricitantem hominem, qui ſibi ipſe medeatur.

Eum qui ſebri laborans ſe ipſè curet, monſtrantes, Leonem pingunt, qui ſimiam voret. Is enim febre correptus, ſi ſimiam vorarit, protinus conualeſcit.

ογ'. Πῶς ἄνθρωπον σωφρονισθέντα ἀπὸ τῆς προτέρας ἐξωλείας.

Ἄνθρωπον ἀπὸ ἐξωλείας τῆς προτέρας ὕστερον σωφρονισθέντα βουλόμενοι δηλῶσαι, ταῦρον ζωγραφοῦσι περιδεδεμένον ἀγριο-

ἀγριοσυκέᾳ. οὗτος γὰρ ὅταν ὀργᾷ, δεσμεῖται ἀγριοσυκῇ, καὶ ἡμεροῦται.

73. Quomodo hominem prioribus damnis & calamitatibus admonitum ac emendatum.

Eum qui ex iis in quas paulo ante inciderit calamitatibus postea modestior euaserit, si innuere velint, taurũ pingunt caprifico reuinctũ. Is enim si ferociat; ligatus mansuescit.

οδ'. Πῶς ἄνθρωπον σωφροσύνην ἔχοντα ἀμετάβλητον.

Ἄνθρωπον σωφροσύνην ἔχοντα ἀμετά-

μετάβλητον, καὶ μὴ σταθηρὸν, βουλόμενοι σημῆναι, ταῦρον ζωγραφοῦσι περιδεδεμένον τὸ δεξιὸν γόνυ. τοῦτον γὰρ ἐὰν δήσῃς τῷ δεξιῷ γόνατι, καρποδέσμιον παρακολουθοῦντα εὑρήσεις.

74. Quo modo hominem necdum certa ſtabiliq. temperantia prǽditum.

Dubiæ parumq. ſtabilis temperantiæ hominem volentes oſtendere, taurum pingunt dextro genu alligatum. Hunc enim ſi dextro genu vinxeris; iuncturam pedis conſequi deprehendes.

οέ. Πῶς ἄνθρωπον προβάτων ϗ αἰγῶν φθορόοικον.

Ἄνθρωπον προβάτων ϗ αἰγῶν φθορόοικον βουλόμενοι σημῆναι, αὐτὰ τὰ ζῶα γράφουσι βόσκοντα κόνυζαν. ταῦτα γὰρ φαγόντα κόνυζαν, ἀποθνήσκει δίψῃ καταχεθέντα.

7ς. Quomodo domesticū ouium & caprarum mactatorem.

Eum qui mactandis ouibus & capris

pris domum exhaurit & perdit, volentes ſignificare, eadē pingunt animantia conyza veſcentia. Hanc enim herbam vbi paſta fuerint, ſiti detenta pereunt.

οϛ´. Πῶς ἄνθρωπον βώζοντα δηλοῦσιν.

Ἄνθρωπον βώζοντα βουλόμενοι σημῆναι, κροκόδειλον ζωγραφοῦσιν ἔχοντα τὸ στόμα ἀνεῳγμένον. οὗτος γὰρ.

76. Quomodo hominem edentem innuunt.

Vescentem hominem significantes, pingunt crocodilum ore aperto. Hic enim. * ----------

οζ. Πῶς ἅρπαγα ἄνθρωπον καὶ ἀνενέργητον σημαίνουσιν.

Ἅρπαγα, ἄνθρωπον καὶ ἀνενέργητον βουλόμενοι σημῆναι, κροκόδειλον ἔχοντα ἴβεως πτερὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ζωγρα-

φοῦσι

φοῦσι· τοῦτο γὰρ ἐὰν ἴβεως πτερῷ θίγῃς, ἀκίνητον [αὐτὸν] εὑρήσεις.

77. Quomodo rapacem & inertem.

Rapacem ſimul & pigrum inertemq. hominem ſignificant, crocodilum pingentes qui ibis pennam in capite habeat. Hunc enim ſi Ibis penna tangas, immotum deprehendes.

οή. Πῶς γυναῖκα γεννήσασαν ἅπαξ.

Γυναῖκα γεννήσασαν ἅπαξ βουλόμενοι

σημῆναι, λέαιναν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ δὶς οὐ κυΐσκει.

78. Quo modo mulierem ſemel enixam.

Semel enixam mulierem ſignificant leænam pingentes. Hæc enim bis vterum non fert.

οθʹ. Πῶς ἄνθρωπον γεννηθέντα κατὰ τὴν ἀρχὴν ἄμορφον.

Ἄνθρωπον ἄμορφον γεννηθέντα κατὰ τὴν

τὴν ἀρχήν, ὕστερον δὲ μορφωθέντα βουλόμενοι σημῆναι, ἄρκτον ἐγκυμονοῦσαν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ αἷμα συνεστραμμένον καὶ πεπικὸς τίκτει. ὕστερον δὲ τοῦτο θαλπόμενον ἐν τοῖς ἰδίοις μηροῖς διατυποῦται, καὶ τῇ γλώττῃ λειχόμενον τελειοῦται.

79. Quomodo hominem primum rudem, informemq. editum.

Hominem qui initio quidem informis natus ſit, ſed poſtea formam acceperit, innuunt, depicta vrſa prægnante. Hæc nanque ſanguinem primum condenſatum & concretũ parit: hunc poſtea propriis fouens fœmoribus, efformat, linguaq. lambens perficit.

genio valeat ad ea dignoſcenda quæ vtilia ſint, volentes ſignificare, elephantum pingunt cum ſua proboſcide. Hac enim odoratur, & incidentia conſequitur.

πα΄. Πῶς ἄνθρωπον βασιλέα φεύγοντα μωρίαν καὶ ἀφροσύνην.

Ἄνθρωπον βασιλέα φεύγοντα μωρίαν καὶ ἀφροσύνην βουλόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα καὶ κριὸν ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ θεωρῶν τὸν κριὸν φεύγει.

81. Quo modo regem a ſtultitia imprudentiaq. abhorrentem.

Regem qui omni ſtudio ſtultitiam fugiat atque imprudentiam, ſignificant, elephantum & arietem ſimul pingentes. Ille enim viſo ariete fugit.

πβ'. Πῶς βασιλέα φεύγοντα φλύαρον ἄνθρωπον.

Βασιλέα φεύγοντα φλύαρον ἄνθρωπον βουλόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα ζωγραφοῦσι μετὰ χοίρου. ἐκεῖνος γὰρ ἀκούων φωνῆς χοίρου, φεύγει.

82. Quo modo regem qui nugatorem auerſetur.

Regem qui nugacem vitet hominem, ſignificant, elephantum cum porco pingentes. Is enim voce porci audita, aufugit.

πϛ΄. Πῶς ἄνθρωπον ὀξὺν μὲν κατὰ τὴν κίνησιν, ἀσκέπτως δὲ καὶ ἀνοήτως κινούμενον.

Ἄνθρωπον ὀξὺν μὲν κατὰ τὴν κίνησιν, ἀσκέπτως δὲ καὶ ἀνοήτως κινούμενον βουλόμενοι σημῆναι, ἔλαφον καὶ ἔχιδναν ζωγραφοῦσιν. ἐκείνη γὰρ ὁρῶσα τὴν ἔχιδναν, φεύγει.

83. Quo modo hominem qui celeriter quidem, ſed inconſulto inconſiderateq. moueatur.

Eum ſignificantes qui agilis ſit & velox, abſque iudicio tamen ac ratione feratur, ceruum depingunt, & viperam. Hac ſiquidem conſpecta, temere in fugam vertitur ceruus.

πδ΄. Πῶς ἄνθρωπον προνοούμενον τῆς * ἰδίας ταφῆς.

οἰκίας τροφῆς.

Ἄνθρωπον προνοούμενον τῆς ἰδίας ταφῆς

φῆς βουλόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα ζωγραφοῦσι κατορύττοντα τοὺς ἰδίους ὀδόντας. τούτους γὰρ πεσόντας λαβὼν κατορύττει.

84. Quomodo hominem qui suæ prospiciat sepulturæ.

Vt denotent eum qui de sua solicitus est sepultura, elephantem pingunt proprios dentes defodientem. Hos enim vbi exciderint acceptos in terram condit.

πέ. Πῶς ἄνθρωπον ζήσαντα τέλειον βίον.

Ἄνθρωπον ζήσαντα τέλειον βίον θέλοντες

λοντες δηλῶσαι, κορώνην ἀποθανοῦσαν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ ζῇ ἑκατὸν ἔτη κατ' Αἰγυπτίους. τὸ δὲ ἔτος κατ' Αἰγυπτίους τεττάρων ἐνιαυτῶν.

85. Quo modo hominem qui plenam iuſtamq. ætatem vixerit.

Eum qui iuſtam hominis ac legitimam vixerit ætatem, volentes mõſtrare, cornicem mortuam pingunt. Hæc enim centum iuxta Aegyptiorum morem computatis annis viuit. Conſtat autem Aegyptiacus annus quatuor vſitatis & communibus annis.

πϛ΄. Πῶς ἄνθρωπον ἑαυτῷ κρύπτοντα κακίαν.

Ἄνθρωπον ἐμφωλεύοντα ἑαυτῷ κακίαν, καὶ ἀποκρύπτοντα ἑαυτὸν, ὥστε μὴ γνωσθῆναι τοῖς ἰδίοις, θέλοντες σημῆναι, πάρδαλιν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ κρύφα τὰ ζῶα θηρεύει, μὴ συγχωροῦσα τὴν ἰδίαν ὁρμὴν ἀφιέναι καταδιωκτικὴν οὖσαν τῶν ἄλλων ζώων.

οέ. Πῶς ἄνθρωπον προβάτων καὶ αἰγῶν φθορόοικον.

Ἄνθρωπον προβάτων καὶ αἰγῶν φθορόοικον βουλόμενοι σημῆναι, αὐτὰ τὰ ζῶα γράφουσι τρώγοντα κόνυζαν. ταῦτα γὰρ φαγόντα κόνυζαν, ἀποθνήσκει δίψῃ κατασχεθέντα.

75. Quomodo domesticũ ouium & caprarum mactatorem.

Eum qui mactandis ouibus & capris

pris domum exhaurit & perdit, volentes ſignificare, eadē pingunt animantia conyza veſcentia. Hanc enim herbam vbi paſſa fuerint, ſiti detenta pereunt.

οϛʹ. Πῶς ἄνθρωπον βώζοντα δηλοῦσιν.

Ἄνθρωπον βώζοντα βουλόμενοι σημῆναι, κροκόδειλον ζωγραφοῦσιν ἔχοντα τὸ στόμα ἀνεῳγμένον. οὗτος γὰρ.

76. Quomodo hominem edentem innuunt.

Veſcentem hominem ſignificantes, pingunt crocodilum ore aperto. Hic enim. * ....

οζ. Πῶς ἅρπαγα ἄνθρωπον καὶ ἀνενέργητον σημαίνουσιν.

Ἅρπαγα, ἄνθρωπον καὶ ἀνενέργητον βουλόμενοι σημῆναι, κροκόδειλον ἔχοντα ἴβεως πτερὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ζωγρα-

φοῦσι

φασί· τοῦτο γὰρ ἐὰν ἴβεως πτερῷ θίγῃς, ἀκίνητον [αὐτὸν] εὑρήσεις.

77. Quomodo rapacem & inertem.

Rapacem simul & pigrum inertemq. hominem significant, crocodilum pingentes qui ibis pennam in capite habeat. Hunc enim si Ibis penna tangas, immotum deprehendes.

οη'. Πῶς γυναῖκα γεννήσασαν ἅπαξ.

Γυναῖκα γεννήσασαν ἅπαξ βουλόμενοι

σημῆναι, λέαιναν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ δὶς οὐ κυΐσκει.

78. Quo modo mulierem semel enixam.

Semel enixam mulierem significant leænam pingentes. Hæc enim bis vterum non fert.

οθ'. Πῶς ἄνθρωπον γεννηθέντα κατὰ τὴν ἀρχὴν ἄμορφον.

Ἄνθρωπον ἄμορφον γεννηθέντα κατὰ τὴν

τὴν ἀρχὴν, ὕστερον δὲ μορφωθέντα βουλόμενοι σημῆναι, ἄρκτον ἐγκυμονοῦσαν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ αἷμα συνεστραμμένον καὶ πεπηκὸς τίκτει. ὕστερον δὲ τοῦτο θαλπόμενον ἐν τοῖς ἰδίοις μηροῖς διατυποῦται, καὶ τῇ γλώττῃ λειχόμενον τελειοῦται.

79. Quomodo hominem primum rudem, informemq. editum.

Hominem qui initio quidem informis natus ſit, ſed poſtea formam acceperit, innuunt, depicta vrſa prægnante. Hæc nanque ſanguinem primum condenſatum & concretũ parit: hunc poſtea propriis fouens fœmoribus, efformat, linguaq. lambens perficit.

ϖ'. Πῶς ἄνθρωπον ἰσχυρὸν, καὶ τῶν συμφερόντων ὀσφραντικόν.

Ἄνθρωπον ἰσχυρὸν, καὶ τῶν συμφερόντων ὀσφραντικὸν βουλόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα ζωγραφοῦσιν, ἔχοντα τὴν προβοσκίδα· ἐκεῖνος γὰρ ταύτῃ ὀσφραίνεται, καὶ κρατεῖ τῶν προσπιπτόντων.

8c. Quomodo robuſtum hominem, quæq. e re ſua ſint̃ ſubolfacientem.

Eum qui ſimul & viribus & ingenio

genio

genio valeat ad ea dignoscenda quæ vtilia sint, volentes significare, elephantum pingunt cum sua proboscide. Hac enim odoratur, & incidentia consequitur.

πά. *Πῶς ἄνθρωπον βασιλέα φεύγοντα μωρίαν καὶ ἀφροσύνην.*

Ἄνθρωπον βασιλέα φεύγοντα μωρίαν καὶ ἀφροσύνην βουλόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα καὶ κριὸν ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ θεωρῶν τὸν κριὸν φεύγει.

81. Quo modo regem a stultitia imprudentiaq. abhorrentem.

Regem qui omni studio stultitiam fugiat atque imprudentiam, significant, elephantum & arietem simul pingentes. Ille enim viso ariete fugit.

πβʹ. Πῶς βασιλέα φεύγοντα φλύαρον ἄνθρωπον.

Βασιλέα φεύγοντα φλύαρον ἄνθρωπον βουλόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα ζωγραφοῦσι μετὰ χοίρου. ἐκεῖνος γὰρ ἀκούων φωνῆς χοίρου, φεύγει.

82. Quo modo regem qui nugatorem auerſetur.

Regem qui nugacem vitet hominem, ſignificant, elephantum cum porco pingentes. Is enim voce porci audita, aufugit.

πϛʹ. Πῶς ἄνθρωπον ὀξὺν μὲν κατὰ τὴν κίνησιν, ἀσκέπτως δὲ καὶ ἀνοήτως κινούμενον.

Ἄνθρωπον ὀξὺν μὲν κατὰ τὴν κίνησιν, ἀσκέπτως δὲ καὶ ἀνοήτως κινούμενον βουλόμενοι σημῆναι, ἔλαφον καὶ ἔχιδναν ζωγραφοῦσιν. ἐκείνη γὰρ ὁρῶσα τὴν ἔχιδναν, φεύγει.

83. Quo modo hominem qui celeriter quidem, sed inconsulto inconsiderateq. moueatur.

Eum significantes qui agilis sit & velox, absque iudicio tamen ac ratione feratur, ceruum depingunt, & viperam. Hic siquidem conspecta, temere in fugam vertitur ceruus.

πδ'. Πῶς ἄνθρωπον φρονούμενον τῆς * ἰδίας ταφῆς.

Ἄνθρωπον φρονούμενον τῆς ἰδίας ταφῆς

°χ'ας
ξέφης.

ϕῆς βελόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα ζωγραφῦσι κατορύττοντα τὺς ἰδίυς ὀδόντας. τύτυς γὸ πεσόντας λαβὼν κατορύττει.

84. Quomodo hominem qui suæ prospiciat sepulturæ.

Vt denotent eum qui de sua solicitus est sepultura, elephantem pingunt proprios dentes defodientem. Hos enim vbi exciderint acceptos in terram condit.

πέ. Πῶς ἄνθρωπον ζήσαντα τέλειον βίον.

Ἄνθρωπον ζήσαντα τέλειον βίον θέλοντες

λοντες δηλῶσαι, κορώνην ἀποθανοῦσαν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ ζῇ ἑκατὸν ἔτη κατ' Αἰγυπτίους. τὸ δὲ ἔτος κατ' Αἰγυπτίους τεττάρων ἐνιαυτῶν.

85. Quo modo hominem qui plenam iuſtamq. ætatem vixerit.

Eum qui iuſtam hominis ac legitimam vixerit ætatem, volentes mõſtrare, cornicem mortuam pingunt. Hæc enim centum iuxta Aegyptiorum morem computatis annis viuit. Conſtat autem Aegyptiacus annus quatuor vſitatis & communibus annis.

πϛ´. Πῶς ἄνθρωπον ἑαυτοῦ κρύπτοντα κακίαν.

Ἄνθρωπον ἐμφωλεύοντα ἑαυτοῦ κακίαν, καὶ ἀποκρύπτοντα ἑαυτὸν, ὥστε μὴ γνωσθῆναι τοῖς ἰδίοις, θέλοντες σημῆναι, πάρδαλιν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ κρύφα τὰ ζῶα θηρεύει, μὴ συγχωροῦσα τὴν ἰδίαν ὁρμὴν ἀφιέναι κατὰ διωκτικὴν οὖσαν τῶν ἄλλων ζώων.

86. Quo modo hominē qui ſuum ſcelus ac maleficium tegat.

Deſignantes hominem qui ſceleſtum ſuum ac malignum occultet animum, ne a ſuis noſcatur, pardum pingunt. Hic ſiquidem clanculum alia perſequitur animantia, nec ſinit impetum ac pernicitatem innoteſcere, qua in illis perſequendis vtitur.

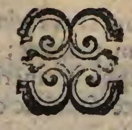
πζ. Πῶς ἄνθρωπον δόξα πατούμενον διὰ κολακείας.

Ἄνθρωπον δόξα πατούμενον διὰ κολακείας.

κείας βουλόμενοι σημῆναι, ἔλαφον μετ᾽ αὐλητοῦ ἀνθρώπου ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ θηρεύεται ἀκούουσα ἡδέα συείσματα ᾀδόντων, ὡς κατακηλεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

87. Quomodo hominem adulatione deceptum.

Eum qui aſſentatione captetur, innuentes, ceruum cũ tibicine pingũt. Is enim dum ſuauiſſimum audiens canentium modulatum, ingenti veluti demulcetur voluptate, facile in venatorum manus incidit.

πή. Πῶς πρόγνωσιν εὐκαρπίας οἴνου.

Πρόγνωσιν εὐκαρπίας οἴνου βουλόμενοι σημῆναι, ἔποπα ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ ἐὰν πρὸ τοῦ καιροῦ τῶν ἀμπέλων κράζῃ, εὐοινίαν σημαίνει.

88. Quomodo præſagium copioſæ vindemiæ.

Præſagium copiæ vini ſignificantes, vpupam pingunt: quæ ſi ante vitium tempus cecinerit, inſignem vini bonitatẽ ſimul ac copiam prænunciat.

πθ'. Πῶς ἄνθρωπον, ὑπὸ σταφυλῆς βλαβέντα.

Ἄνθρωπον ὑπὸ σταφυλῆς βλαβέντα, καὶ ἑαυτὸν θεραπεύοντα βουλόμενοι σημῆναι, ἔποπα ζωγραφοῦσι, καὶ ἀδίαντον τὴν βοτάνην. οὗτος γὰρ βλαβεὶς ὑπὸ σταφυλῆς, ἀδίαντον ἀποτιθέμενος εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα θεραπεύεται.

89. Quomodo hominem, cui vuæ esus nocuerit.

Vuæ esu laesum & sese curantem

 notan-

π΄. Πῶς ἄνθρωπον ἰσχυρὸν, καὶ τῶν συμφερόντων ὀσφραντικόν.

Ἄνθρωπον ἰσχυρὸν, καὶ τῶν συμφερόντων ὀσφραντικὸν βουλόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα ζωγραφοῦσιν, ἔχοντα τὴν προβοσκίδα· ἐκεῖνος γὰρ ταύτῃ ὀσφραίνεται, καὶ κρατεῖ τῶν προσπιπτόντων.

8c. Quomodo robuſtum hominem, quæq. e re ſua ſint ſubolfacientem.

Eum qui ſimul & viribus & ingenio

genio valeat ad ea dignoſcenda quæ vtilia ſint, volentes ſignificare, elephantum pingunt cum ſua proboſcide. Hac enim odoratur, & incidentia conſequitur.

πά. Πῶς ἄνθρωπον βασιλέα φεύγοντα μωρίαν καὶ ἀφροσύνην.

Ἄνθρωπον βασιλέα φεύγοντα μωρίαν καὶ ἀφροσύνην βουλόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα καὶ κριὸν ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ θεωρῶν τὸν κριὸν φεύγει.

81. Quo modo regem a ſtultitia imprudentiaq. abhorrentem.

Regem qui omni ſtudio ſtultitiam fugiat atque imprudentiam, ſignificant, elephantum & arietem ſimul pingentes. Ille enim viſo ariete fugit.

πα′. Πῶς βασιλέα φεύγοντα φλύαρον ἄνθρωπον.

Βασιλέα φεύγοντα φλύαρον ἄνθρωπον βουλόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα ζωγραφοῦσι μετὰ χοίρου. ἐκεῖνος γὰρ ἀκούων φωνῆς χοίρου, φεύγει.

82. Quo modo regem qui nugatorem auersetur.

Regem qui nugacem vitet hominem, significant, elephantum cum porco pingentes. Is enim voce porci audita, aufugit.

πϛ'. Πῶς ἄνθρωπον ὀξὺν μὲν κατὰ τὴν κίνησιν, ἀσκέπτως δὲ καὶ ἀνοήτως κινούμενον.

Ἄνθρωπον ὀξὺν μὲν κατὰ τὴν κίνησιν, ἀσκέπτως δὲ καὶ ἀνοήτως κινούμενον βουλόμενοι σημῆναι, ἔλαφον καὶ ἔχιδναν ζωγραφοῦσιν. ἐκείνη γὰρ ὁρῶσα τὴν ἔχιδναν, φεύγει.

83. Quo modo hominem qui celeriter quidem, ſed inconſulto inconſiderateq. moueatur.

Eum ſignificantes qui agilis ſit & velox, abſque iudicio tamen ac ratione feratur, ceruum depingunt, & viperam. Hac ſiquidem conſpecta, temere in fugam vertitur ceruus.

πδʹ. Πῶς ἄνθρωπον προνοούμενον τῆς * ἰδίας ταφῆς.

* ὀχ΄ας τροφῆς.

Ἄνθρωπον προνοούμενον τῆς ἰδίας ταφῆς

3

φῆς βουλόμενοι σημῆναι, ἐλέφαντα ζωγραφοῦσι κατορύττοντα τοὺς ἰδίους ὀδόντας. τούτους γὰρ πεσόντας λαβὼν κατορύττει.

84. Quomodo hominem qui ſuæ proſpiciat ſepulturæ.

Vt denotent eum qui de ſua ſolicitus eſt ſepultura, elephantem pingunt proprios dentes defodientem. Hos enim vbi exciderint acceptos in terram condit.

πέ. Πῶς ἄνθρωπον ζήσαντα τέλειον βίον.

Ἄνθρωπον ζήσαντα τέλειον βίον θέλοντες

λοντες δηλῶσαι, κορώνην ἀποθανοῦσαν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ ζῇ ἑκατὸν ἔτη κατ' Αἰγυπτίους. τὸ δὲ ἔτος κατ' Αἰγυπτίους τεττάρων ἐνιαυτῶν.

85. Quo modo hominem qui plenam iustamq. ætatem vixerit.

Eum qui iustam hominis ac legitimam vixerit ætatem, volentes mõstrare, cornicem mortuam pingunt. Hæc enim centum iuxta Aegyptiorum morem computatis annis viuit. Constat autem Aegyptiacus annus quatuor vsitatis & communibus annis.

πϛ΄. Πῶς ἄνθρωπον ἑαυτῷ κρύπτοντα κακίαν.

Ἄνθρωπον ἐμφωλεύοντα ἑαυτῷ κακίαν, καὶ ἀποκρύπτοντα ἑαυτὸν, ὥστε μὴ γνωσθῆναι τοῖς ἰδίοις, θέλοντες σημῆναι, πάρδαλιν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ κρύφα τὰ ζῶα θηρεύει, μὴ συγχωροῦσα τὴν ἰδίαν ὁρμὴν ἀφιέναι καταδιωκτικὴν οὖσαν τῶν ἄλλων ζώων.

86. Quo modo hominē qui ſuum ſcelus ac maleficium tegat.

Deſignantes hominem qui ſceleſtum ſuum ac malignum occultet animum, ne a ſuis noſcatur, pardum pingunt. Hic ſiquidem clanculum alia perſequitur animantia, nec ſinit impetum ac pernicitatem innoteſcere, qua in illis perſequendis vtitur.

πζ. Πῶς ἄνθρωπον ἐξαπατώμενον διὰ κολακείας.

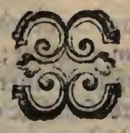
Ἄνθρωπον ἐξαπατώμενον διὰ κολακείας

.ὁ 3

κείας βουλόμενοι σημῆναι, ἔλαφον μετὰ αὐλητοῦ ἀνθρώπου ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ θηρεύεται ἀκούουσα ἡδέα συρίσματα ᾀδόντων, ὡς κατακηλεῖσθαι ὑπὸ τῆς ἡδονῆς.

87. Quomodo hominem adulatione deceptum.

Eum qui aſſentatione captetur, innuentes, ceruum cũ tibicine pingũt. Is enim dum ſuauiſſimum audiens canentium modulatum, ingenti veluti demulcetur voluptate, facilè in venatorum manus incidit.

πή. Πῶς πρόγνωσιν εὐκαρπίας οἴνου.

Πρόγνωσιν εὐκαρπίας οἴνου βουλόμενοι σημῆναι, ἔποπα ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ ἐὰν πρὸ τοῦ καιροῦ τῶν ἀμπέλων κράζῃ, εὐοινίαν σημαίνει.

88. Quomodo præſagium copioſæ vindemiæ.

Præſagium copiæ vini ſignificantes, vpupam pingunt: quæ ſi ante vitium tempus cecinerit, inſignem vini bonitatē ſimul ac copiam prænunciat.

πθ'. Πῶς ἄνθρωπον, ὑπὸ σταφυλῆς βλαβέντα.

Ἄνθρωπον ὑπὸ σταφυλῆς βλαβέντα, καὶ ἑαυτὸν θεραπεύοντα βουλόμενοι σημῆναι, ἔποπα ζωγραφοῦσι, καὶ ἀδίαντον τὴν βοτάνην. οὗτος γὰρ βλαβεὶς ὑπὸ σταφυλῆς, ἀδίαντον ὑποτιθέμενος εἰς τὸ ἑαυτοῦ στόμα θεραπεύεται.

89. Quomodo hominem, cui vuæ esus nocuerit.

Vuæ esu laesum & sese curantem

notantes, vpupam pingunt, & adiantum herbam. Hæc enim ſi vua comeſta læſa fuerit, adiantum ori inſerens, certo decurſo ſpatio, priſtinam recipit valetudinem.

ζ. Πῶς ἄνθρωπον ἑαυτὸν φυλάττοντα ἀπὸ ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν.

Ἄνθρωπον ἀπὸ ἐπιβουλῆς ἐχθρῶν ἑαυτὸν φυλάττοντα βουλόμενοι σημῆναι, γέρανον γρηγοροῦσαν ζωγραφοῦσιν· αὗται γὰρ ἑαυτὰς φυλάττουσι γρηγοροῦσαι κατ' ὄρδινον ἐν πάσῃ τῇ νυκτί.

90. Quomodo hominem ſibi ab hoſtium inimicorumve inſidiis cauentem.

Sibi ab aduerſariorum inſidijs cauentem cũ volũt ſignificare; gruem vigilãtem pingunt. Hæ enim hoc ſe ipſas præſidio cuſtodiunt, tota nocte per vices excubias agentes.

ϟα'. Πῶς γέροντα ὑπὸ λιμοῦ ἀποθανόντα.

Γέροντα ὑπὸ λιμοῦ ἀποθανόντα θέλοντες δηλῶσαι, ἀετὸν ἐπικεκαμμένον

ἔχοντα τὸ ῥάμφος ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ γηράσκων ἀποκάμπτεται τὸ ῥάμφος αὐτοῦ, καὶ λιμῷ ἀποθνήσκει.

91. Quo modo ſenem fame enectum.

Senem qui fame perierit, volentes monſtrare, aquilã pingunt adunco roſtro. Huic enim ſeneſcenti aduncum fit roſtrum, itaque inedia perit.

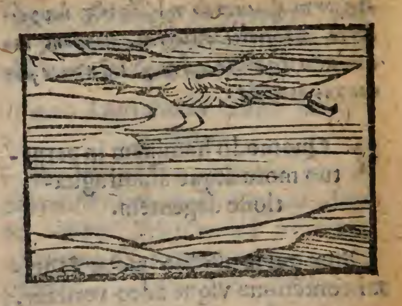
ϟϛ΄. Πῶς ἄνθρωπον ἐν κινήσει καὶ θυμῷ διάγοντα.

Ἄνθρωπον ἀεὶ ἐν κινήσει καὶ θυμῷ διά-

διάγοντα καὶ μήτε ἐν τῷ τρέφεσθαι ἡσυχάζοντα βουλόμενοι σημῆναι, κορώνης νεοσσοὺς ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ ἱπταμένη τρέφει τοὺς νεοσσούς.

92. Quomodo hominem in perpetuo motu atque animi agitatione degentem.

Eum qui in aſſiduo motu & animi contẽtione vſque adeo verſetur, vt ne veſcens quidem quieſcat, ſignificantes, cornicis pullos pingunt. Hæc enim etiam volans pullos paſcit.

ϟγ΄. Πῶς ἄνθρωπον εἰδότα μετέωρα.

Ἄνθρωπον εἰδότα τὰ μετέωρα θέλοντες σημῆναι, γέρανον ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ ὑψηλῶς πάνυ ἵπταται, ἵνα θεάσηται τὰ νέφη, μὴ ἄρα χειμάζῃ, ἵνα ἐν ἡσυχίᾳ διαμένῃ.

93. Quomodo hominē sublimium rerum peritum.

Eorū quæ in sublimi gignūtur gnarū significantes, gruem volantē pingunt.

gunt. Illa enim alte admodum volat, vt nubes e proximo conſpiciat, neque tempeſtate agitetur, atque ita altam agat quietem.

ϟδʹ. Πῶς ἄνθρωπον ἀποταξάμενον τὰ ἴδια τέκνα δι' ἀπορίαν.

Ἄνθρωπον ἀποταξάμενον τὰ ἴδια τέκνα δι' ἀπορίαν βουλόμενοι σημῆναι, ἱέρακα ἐγκύμονα ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ τίκτων τρία ὠὰ, τὸ ἓν μόνον ἐπιλέγεται καὶ τρέφει, τὰ δὲ ἄλλα δύο κλᾷ: τοῦτο δὲ ποιεῖ, διὰ τὸ κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον τοὺς ὄνυχας ἀπολύειν, καὶ ἐντεῦθεν μὴ δύνασθαι τὰ τρία βρέφη τρέφειν.

94.

94. Quo modo hominem proprios a se dimittentem liberos ob paupertatem.

Hominem qui inopia pressus liberos valere iusserit, notantes, accipitrem prægnantem pingunt. Is enim cum tria oua pariat, vnum quod nutriat seligit, reliquis duobus fractis. Hoc autem facit, quod per id tẽpus vngues amittat, ideoq. tres pullos simul educare nõ possit.

ϟέ. Πῶς ἄνθρωπον ὀκνοῦντα τὴν διὰ τῶν ποδῶν κίνησιν ποιεῖσθαι.

Ἄνθρωπον ὀκνοῦντα τὴν διὰ τῶν ποδῶν.

δῶν κίνησιν ποιεῖσθαι βουλόμενοι σημῆναι, κάμηλον γράφουσιν. ἐκείνη γὰρ μόνη τῶν ἄλλων ζώων τὸν μηρὸν κάμπτει, διὸ καὶ * κάμηρος λέγεται. ἄλ. κάμμηρος.

95. Quo modó hominem mouendis pedibus cunctabundum ac lentum.

Hominem pedum motu tardum & segnem volentes monstrare, camelum pingunt. Hic enim solus ex omnibus animantibus femur intercundum inflectit, quare etiam κάμμηρος Græce hoc est cammerus a fæmoris inflexione dicitur.

ϟϛʹ. Πῶς ἄνθρωπον ἀναιδῆ καὶ κατὰ τὴν ὅρασιν ὀξύν.

Ἄνθρωπον ἀναιδῆ, καὶ κατὰ τὴν ὅρασιν ὀξὺν θέλοντες δηλῶσαι, βάτραχον ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ αἷμα οὐκ ἔχει, εἰ μὴ ἐν μόνοις τοῖς ὀφθαλμοῖς. τοὺς δὲ ἐκεῖ αἷμα ἔχοντας, ἀναιδεῖς καλοῦσιν. διὸ καὶ ὁ ποιητής. οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο.

98. Quomodo impudentem hominem, acutiq. ac celeris viſus.

Hominem inuerecundum & viſu celerem deſignantes , ranam pingunt. Hæc enim non alibi ſanguinem habet quam in oculis. Porro qui illos ſanguine reſperſos habent, impudentes dicunt. Ergo & poeta: Ebrie , luminibus canis,effrons, pectore cerui.

ϟζʹ. Πῶς ἄνθρωπον μὴ δωνηθέντα κινεῖν.

Ἄνθρωπον πολὺν χρόνον μὴ δωνηθέντα

θέντα κινεῖσθαι, ὕστερον δὲ κινηθέντα τοῖς ποσὶ βουλόμενοι σημῆναι, βάτραχον ἔχοντα τοὺς ὀπισθίους πόδας ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ γεννᾶται ἄπους, ὕστερον δὲ αὐξανόμενος, περιλαμβάνει τοὺς ὀπισθίους * πόδας.

πρότερον.

97. Quomodo hominem qui ſeſe mouere nequiuerit.

Hominem qui cum diu ſeſe mouere non potuerit, poſtea tandem pedibus moueatur, demonſtrantes, ranam pingunt poſteriores pedes habentem. Hæc enim primum ſine pedibus naſcitur, ſed poſtea dum augetur, pedes * aſſumit poſteriores.

prius

ϟη΄. Πῶς ἄνθρωπον πάντων ἐχθρόν.

Ἄνθρωπον πάντων ἐχθρὸν καὶ ἀπε-χοινισμένον θέλοντες δηλῶσαι, ἔγχελυν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ οὐδενὶ τῶν ἰχθύων συνευρίσκεται.

98. Quo modo omnibus inimicum hominem.

Omnibus infeſtum, & qui cæterorum conſortium fugiat, oſtendere volentes, anguillam pingunt. Hæc enim cum nullo alio piſce cõmercium habere deprehenditur.

ϟθ΄.

ϟθ'. Πῶς ἄνθρωπον σώζοντα πολλοὺς ἐν θαλάττῃ.

Ἄνθρωπον σώζοντα πολλοὺς ἐν θαλάττῃ θέλοντες σημῆναι, νάρκην τὸν ἰχθὺν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ ὅταν ἴδῃ τοὺς πολλοὺς τῶν ἰχθύων μὴ δυναμένους κολυμβᾶν, συλλαμβάνει πρὸς ἑαυτὴν καὶ σώζει.

99. Quo modo hominem multos in mari seruantem.

Hominem multos in mari seruã-
tem

tem signare volentes, torpedinem piscem pingunt. Hæc enim vbi pisces multos viderit, qui natare non possint; ad se trahit, ac eos seruat.

ϛ. *Πῶς ἄνθρωπον τὰ χρήσιμα καὶ τὰ ἄχρηστα κακῶς ἀνηλωκότα.*

Ἄνθρωπον τὰ χρήσιμα καὶ τὰ ἄχρηστα κακῶς ἀνηλωκότα βουλόμενοι σημῆναι, πολύποδα ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ πολλὰ καὶ ἀσώτως ἐσθίων, παρατίθεται τὴν τροφὴν εἰς τὰς θαλάμας, καὶ ὅταν ἀναλώσῃ τὰ χρήσιμα, τότε καὶ ἄχρηστα ἐκβάλλει.

100. Quo modo hominem qui vtilia ſimul & inutilia male conſumpſerit.

Hominem qui vtilia ſimul & inutilia male conſumpſerit, indicantes, polypum pingunt. Ille enim cum multa eaque intemperanter voret, cibum in cauernas reponens congerit, & cum vtilia conſumpſerit, tum & quæ ſuperſunt inutilia abijcit.

ϛα΄. Πῶς ἄνθρωπον τῶν ὁμοφύλων κρατήσαντα.

Ἄνθρωπον τῶν ὁμοφύλων κρατήσαντα

τὰ βουλόμενοι σημῆναι, κάραβον καὶ πολύποδα ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ τοὺς πολύποδας κρατεῖ, καὶ τὰ πρωτεῖα φέρει.

101. Quomodo eum qui suæ gentis hominibus imperitat.

Suæ nationis & generis hominibus imperantem cum denotare volunt; carabum & polypum pingunt. Ille enim polypis imperat, interq; eos primas tenet.

ρβʹ. Πῶς ἄνθρωπον μὴ προνοούμενον ἑαυτοῦ.

Πατέρα, ἢ ἄνθρωπον μὴ προνοού-

μενον ἑαυτοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν οἰκείων προνοούμενον θέλοντες σημῆναι, πίνναν καὶ καρκῖνον ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ ὁ καρκῖνος μένει κεκολλημένος τῇ σαρκὶ τῆς πίννης, καὶ καλεῖται πιννοφύλαξ ἀκολούθως τῷ ὀνόματι. ἡ οὖν πίννα διόλου κέχηνεν ἐν τῷ κόγχῳ πεινῶσα. ὅταν οὖν σὺ αὐτῆς κεχηνυίας παρεισέλθῃ ἰχθύδιόν τι, ὁ πιννοφύλαξ δάκνει τῇ χηλῇ τὴν πίνναν. ἡ δὲ αἰσθομένη καταμύει τὸν κόγχον, καὶ οὕτως κυνηγετεῖ τὸ ἰχθύδιον.

102. Quo modo hominem qui sui curam rationemq. non habeat.

Patrem, aut hominem qui ſe ipſe non curet, ſed a domeſticis & propinquis curetur, volentes ſignificare, oſtreum & cancrum pingunt. Hic enim carni oſtrei velut agglutinatus manet: vnde & ex conſecutione nominis, πιννοφύλαξ, quaſi oſtrei cuſtos vocatur. Oſtreum igitur

tur plane hiat in concha esuriens. Si itaque dum hiat, pisciculus aliquis irrepserit, mordet cancer vngula ostreum: quod sentiens concham claudit, atque ita pisciculum venatur.

ϱγ'. Πῶς ἄνθρωπον * λάμψαν ἔχοντα. λάμιαν

Ἄνθρωπον * λάμψαν ἔχοντα βουλόμενοι σημῆναι, σκάρον ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ μόνος τῶν ἰχθύων μαρυκᾶται, καὶ πάντα τὰ προσπίπτοντα ἰχθύδια ἐσθίει. λάμιαν

103. Quo modo hominem ingluuie laborantem.

Hominem gulæ deditum designare volentes, scarum pingunt. Is enim vnus ex piscibus ruminat, & omnes occursantes pisciculos deuorat.

ρδʹ. Πῶς ἄνθρωπον τὴν ἑαυτοῦ βοφὴν ἐμοῦντα.

Ἄνθρωπον ἐμοῦντα τὴν ἰδίαν βοφὴν,

καὶ

καὶ πάλιν ἀπλήστως ἐσθίοντα βουλόμενοι σημῆναι, ἔνυδρον γαλέον ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ κύει μὲν διὰ τοῦ στόματος, νηχόμενος δὲ καταπίνει τὸν γόνον.

104. Quo modo hominem cibos vomentem.

Eum qui vbi ſumptos cibos euomuerit, auide rurſum cibos vorat, vt ſatiari non poſsit, ſignificantes, felem aquaticum pingunt. Is enim ore parit, & natans fœtũ abſorbet.

ρε. Πῶς ἄνθρωπον ἐπὶ φόνῳ κολασθέντα.

Ἄνθρωπον ἐπὶ φόνῳ κολασθέντα, καὶ

μεταμεληθέντα βουλόμενοι σημῆναι, τρυγόνα περιπεπλεγμένην ἀγκίστρῳ ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ καταχεθεῖσα ῥίπτει τὴν ἐν τῇ οὐρᾷ ἄκανθαν.

105. Quo modo hominem ob cædem factam ſupplicio affectum.

Hominem qui cædis admiſſæ pœnas dederit, quemq. pœnituerit, deſignare volentes, turturem laqueo implicatam pingunt. Hæc enim capta ſpinam, quam in cauda habet, abijcit.

ϛϛʹ. Πῶς ἄνθρωπον ἀφειδῶς κατεσθίοντα τὰ ἀλλότρια.

Ἄνθρωπον ἀφειδῶς κατεσθίοντα τὰ ἀλλότρια καὶ ὕστερον καταναλωκότα τὰ ἴδια, βουλόμενοι σημῆναι, πολύποδα ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ ἐὰν ἀπορήσῃ βορῆς τῆς ἀπὸ ἄλλων, τὰς ἰδίας πλεκτάνας ἐσθίει.

106. Quo modo eum qui profusius alienis vescatur.

Eum qui & aliena intemperanter

ter decoquat, & demum sua consumpserit, designantes, polypũ pingunt. Is enim si victu aliunde quæsito indiguerit, propria edit flagella.

ρζʹ. Πῶς ἄνθρωπον ἐπὶ καλῷ ὁρμήσαντα.

Ἄνθρωπον ἐπὶ καλῷ ὁρμήσαντα, καὶ ἀντὶ τούτου κακῷ περιπεσόντα βουλόμενοι σημῆναι, σηπίαν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ ἐὰν ἴδῃ τινὰ βουλόμενον αὐτὴν θηρεῦσαι, προΐεται εἰς τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς κοιλίας τὸ μέλαν, ὥστε ἐκ τούτου μηκέτι αὐτὴν βλέπεσθαι, καὶ οὕτω φεύγει.

107.

107. Quomodo eum qui rerũ honeſtarum amore flagret.

Eum qui toto pectore in res pulcherrimas incumbit, ac tamen in calamitates incidat, volentes innuere, ſepiam pingunt. Hæc enim ſi viderit a quopiã ſibi inſidias ſtrui, in aquam ex aluo nigerrimum effundit ſanguinem. ex quo fit vt iam conſpicua non ſit, atque ità euadat.

ρή. Πῶς ἄνθρωπον συνοχέα καὶ ἐνωτικόν.

Ἄνθρωπον συνοχέα καὶ ἐνωτικὸν βουλόμενοι σημῆναι, λύραν ζωγραφοῦσιν·

ϟθ'. Πῶς ἄνθρωπον σώζοντα πολλοὺς ἐν θαλάττῃ.

Ἄνθρωπον σώζοντα πολλοὺς ἐν θαλάττῃ θέλοντες σημῆναι, νάρκην τὸν ἰχθὺν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ ὅταν ἴδῃ τοὺς πολλοὺς τῶν ἰχθύων μὴ δυναμένους κολυμβᾷν, συλλαμβάνει πρὸς ἑαυτὴν καὶ σώζει.

99. Quo modo hominem multos in mari seruantem.

Hominem multos in mari seruātem

tem signare volentes, torpedinem piscem pingunt. Hæc enim vbi pisces multos viderit, qui natare non possint; ad se trahit, ac eos seruat.

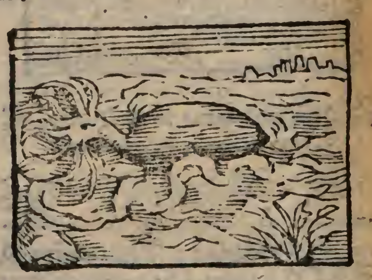

ρ΄. Πῶς ἄνθρωπον τὰ χρήσιμα καὶ τὰ ἄχρηστα κακῶς ἀνηλωκότα.

Ἄνθρωπον τὰ χρήσιμα καὶ τὰ ἄχρηστα κακῶς ἀνηλωκότα βουλόμενοι σημῆναι, πολύποδα ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ πολλὰ καὶ ἀσώτως ἐσθίων, παρατίθεται τὴν βορὰν εἰς τὰς θαλάμας, καὶ ὅταν ἀναλώσῃ τὰ χρήσιμα, τότε καὶ ἄχρηστα ἐκβάλλει.

100. Quo modo hominem qui vtilia ſimul & inutilia male conſumpſerit.

Hominem qui vtilia ſimul & inutilia male conſumpſerit, indicantes, polypum pingunt. Ille enim cum multa eaque intemperanter voret, cibum in cauernas reponens congerit, & cum vtilia conſumpſerit, tum & quæ ſuperſunt inutilia abijcit.

ϛα΄. Πῶς ἄνθρωπον τῶν ὁμοφύλων κρατήσαντα.

Ἄνθρωπον τῶν ὁμοφύλων κρατήσαντα

τα βουλόμενοι σημῆναι, κάραβον καὶ πολύποδα ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ τοὺς πολύποδας κρατεῖ, καὶ τὰ πρωτεῖα φέρει.

101. Quomodo eum qui suæ gentis hominibus imperitat.

Suæ nationis & generis hominibus imperantem cum denotare volunt; carabum & polypum pingunt. Ille enim polypis imperat, interq; eos primas tenet.

ρβ'. Πῶς ἄνθρωπον μὴ πορνευόμενον ἑαυτοῦ.

Πατέρα, ἢ ἄνθρωπον μὴ πορνευό-

tur plane hiat in concha esuriens. Si itaque dum hiat, pisciculus aliquis irrepserit, mordet cancer vngula ostreum: quod sentiens concham claudit, atque ita pisciculum venatur.

ϟγ'. Πῶς ἄνθρωπον * λάμειαν ἔχοντα. λάμιαν

Ἄνθρωπον * λάμιαν ἔχοντα βουλόμενοι σημῆναι, σκάρον ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ μόνος τῶν ἰχθύων μαρυκᾶται, καὶ πάντα προσπίπτοντα ἰχθύδια ἐσθίει. λάμιαν

103. Quo modo hominem ingluuie laborantem.

Hominem gulæ deditum designare volentes, ſcarum pingunt. Is enim vnus ex piſcibus ruminat, & omnes occurſantes piſciculos deuorat.

ρδʹ. Πῶς ἄνθρωπον τὴν ἑαυτοῦ βορὰν ἐμοῦντα.

Ἄνθρωπον ἐμοῦντα τὴν ἰδίαν βορὰν,

καὶ πάλιν ἀπλήστως ἐσθίοντα βουλόμενοι σημῆναι, ἔνυδρον γαλέον ζωγραφοῦσιν. οὗτος γὰρ κύει μὲν διὰ τοῦ στόματος, νηχόμενος δὲ καταπίνει τὸν γόνον.

104. Quo modo hominem cibos vomentem.

Eum qui vbi ſumptos cibos euomuerit, auide rurſum cibos vorat, vt ſatiari non poſsit, ſignificantes, felem aquaticum pingunt. Is enim ore parit, & natans fœtũ abſorbet.

ρέ. Πῶς ἄνθρωπον ἐπὶ φόνῳ κολασθέντα.

Ἄνθρωπον ἐπὶ φόνῳ κολασθέντα, καὶ

μεταμεληθέντα βουλόμενοι σημῆναι, τρυγόνα περιπεπλεγμένην ἀγκύστρῳ ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ καταχεθεῖσα ῥίπτει τὴν ἐν τῇ οὐρᾷ ἄκανθαν.

105. Quo modo hominem ob cædem factam supplicio affectum.

Hominem qui cædis admissæ pœnas dederit, quemq. pœnituerit, designare volentes, turturem laqueo implicatam pingunt. Hæc enim capta spinam, quam in cauda habet, abijcit.

ρϛ΄. Πῶς ἄνθρωπον ἀφειδῶς κατεσθίοντα τὰ ἀλλότρια.

Ἄνθρωπον ἀφειδῶς κατεσθίοντα τὰ ἀλλότρια καὶ ὕστερον καταναλωκότα τὰ ἴδια, βουλόμενοι σημῆναι, πολύποδα ζωγραφοῦσιν. ἐκεῖνος γὰρ ἐὰν ἀπορήσῃ βορᾶς τῆς ἀπὸ ἄλλων, τὰς ἰδίας πλεκτάνας ἐσθίει.

106. Quo modo eum qui profusius alienis vescatur.

Eum qui & aliena intemperanter

ter decoquat, & demum sua consumpserit, designantes, polypū pingunt. Is enim si victu aliunde quæsito indiguerit, propria edit flagella.

ρζʹ. Πῶς ἄνθρωπον ἐπὶ καλῷ ὁρμήσαντα.

Ἄνθρωπον ἐπὶ καλῷ ὁρμήσαντα, καὶ ἀντὶ τούτου κακῷ περιπεσόντα βουλόμενοι σημῆναι, σηπίαν ζωγραφοῦσιν. αὕτη γὰρ ἐὰν ἴδῃ τινὰ βουλόμενον αὐτὴν θηρεῦσαι, προΐεται εἰς τὸ ὕδωρ ἐκ τῆς κοιλίας τὸ μέλαν, ὥστε ἐκ τούτου μηκέτι αὐτὴν βλέπεσθαι, καὶ οὕτω φεύγει.

107. Quomodo eum qui rerũ honestarum amore flagret.

Eum qui toto pectore in res pulcherrimas incumbit, ac tamen in calamitates incidat, volentes innuere, sepiam pingunt. Hæc enim si viderit a quopiã sibi insidias strui, in aquam ex aluo nigerrimum effundit sanguinem. ex quo fit vt iam conspicua non sit, atque ità euadat.

ρή. Πῶς ἄνθρωπον συνοχέα καὶ ἐνωτικόν.

Ἄνθρωπον συνοχέα καὶ ἐνωτικὸν βουλόμενοι σημῆναι, λύραν ζωγραφοῦσιν·

αὕτη

αὕτη γὰρ συνέχειαν φυλάττει τῶν ἰδίων κρουμάτων.

108. Quo modo hominem qui vim quandam habeat sibi alios conciliandi ac deuinciendi.

Cũ hominem significant qui alios sibi continenter deuinciat & demereatur, lyram pingunt. Hæc enim continenter suum retinet concentum.

ρθʹ. Πῶς ἄνθρωπον πάλαι μὲν ἀποστάντα τῶν ἰδίων νοημάτων, ὕστερον δὲ γεγονότα τῆς ἑαυτοῦ φρονήσεως.

Ἄνθρωπον πάλαι μὲν ἀποστάντα τῶν

ἰδίων

ἰδίων νοημάτων, ὕστερον δὲ τῆς ἑαυτοῦ γενόντα φρονήσεως, καὶ τάξιν ἐπαγαγόντα τῇ ἑαυτοῦ ζωῇ βουλόμενοι σημῆναι, σύριγγα γράφουσιν. αὕτη γὰρ ἐπιστρεπτική ἐστι καὶ ἀναμνηστικὴ τῶν καταθυμίως πεπραγμένων *αὐτῷ, καὶ μάλιστα τεταγμένον ἐκτελοῦσα φθόγγον. *ἴσ. ἀνθρώπῳ.

109. Quo modo eum qui antea mente alienatus fuerit, sed postea resipuerit.

Eum volentes ostendere, qui cum quondam mente alienatus esset, ad se demum redierit, certumq. vitæ suæ ordinem ac rationem instituerit, fistulam pingunt. Hæc siquidem animum demulcet, & ea in memoriam reducit, quæ ex animi sententia & cum voluptate quis gesserit. Insuper & maxime compositū edit sonum.

ἴσως. ϛί. Πῶς ἄνθρωπον * ἴσον πᾶσι τὸ δίκαιον ἀπονέμοντα.

Ἄνθρωπον ἴσως πᾶσι τὸ δίκαιον ἀπονέμοντα βουλόμενοι σημῆναι, στρουθοκαμήλου πτερὸν γράφουσι. τοῦτο γὰρ τὸ ζῶον πανταχόθεν ἴσα ἔχει τὰ πτερυγώματα παρὰ τῶν ἄλλων.

110. Quomodo eum qui ius ex æquo omnibus tribuar.

Eum qui ius æqualiter omnibus impertiatur significare volentes, stru-

ſtruthiocameli pennam pingunt. Hoc enim animal præter cætera pēnas alarum vndequaque æquales habet.

ρια΄. Πῶς ἄνθρωπον φιλοκτίστην.

Ἄνθρωπον φιλοκτίστην βουλόμενοι σημῆναι, χεῖρα ἀνθρώπου γράφουσιν· αὕτη γὰρ ποιεῖ πάντα τὰ κτίσματα.

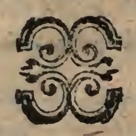
Ὥρου Ἀπόλλωνος νειλῴου ἱερογλυφικῶν.

Τέλος.

111. Quo modo hominem ædificandi ſtudioſum.

Aedificandi cupidum hominem volentes innuere, hominis manum pingunt. Hæc enim omnia efficit opera.

Ori Apollinis Niliaci ſacrarum ſculpturarum Finis.

LECTORI.

Hieroglyphicis Ori Apollinis alia quædam ſubiecimus hinc inde excerpta : quæ quod eodem ſpectent, tibi non ingrata fore, beneuole lector, augurabamur.

112. Quomodo futuram vitam aut ſalutem.

Vitam aut ſalutem futuram indicantes, geminas lineas ducebant, quarum tranſuerſa altera alteri in perpendiculi modum ductæ ſuper-

ſterneretur. Atque eius rei nulla illis alia ſuppetebat ratio, niſi quod hæc diuini cuiuſdam myſterij ſignificatio eſſet.

113. Quo modo duas regis præcipuas virtutes.

Duas primarias regis virtutes depicto ſceptro & ſuperne oculo, ſignificabant: ſceptro quidem eximiã hominis poteſtatem, oculo prouidentiam innuentes, qua eum par eſt in populum intueri.

114. Quo pacto mortem seu hominis exitum.

Hominis exitum innuentes, fusum pingebant,& fili extremum resectum, quasi a colo diuulsum. finguntur siquidem a poetis Parcæ hominis vitam nere: Clotho quidem colum gestans: Lachesis quæ Sors dicitur, nens: Atropos vero inconuertibilis seu inexorabilis Latine redditur, filum abrumpens.

115. Quo modo vitam.

Vitam innuentes ardentem lampada pingebant: quod tantiſper dũ accenſa lampas eſt, luceat, extincta verò tenebras offundat. ita & anima corpore ſoluta, & aſpectu & luce caremus.

116. Quo modo laborem.

Bouinum caput carne nudatum delineabant, vbi vellēt laborem occulté demonſtrare. bouinum quidem caput, quod aratio omnis boū miniſterio abſoluatur: carne vero nudatum, quod laborioſi homines plerumque macilenti ſunt.

117. Quo modo Deum.

Oculo picto Deum intelligebant, quod vt oculus quicquid sibi propositum est intuetur, sic omnia Deus cognoscit ac videt.

118. Quo modo Manes.

Manes; hoc eſt Infernos deos ſignificabant, depicta ſine oculis facie, ac ſuperne geminis oculis: oculis deos, vt iam dictum eſt, intelligentes: facie autem abſque oculis, eos, qui apud Inferos ſunt atque in tenebris.

FINIS.

Ἐκ τῶν Σουΐδα.

Ὡραπόλλων, φαινεβύθεως κώμης τοῦ πανοπολίτου, γραμματικὸς, διδάξας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, καὶ ἐν Αἰγύπτῳ, εἶτα ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπὶ Θεοδοσίου. ἔγραψε τεμενικὰ, ὑπόμνημα Σοφοκλέους, Ἀλκαίου, εἰς Ὅμηρον. λαμπρὸς μὲν ἐπὶ τῇ τέχνῃ ἄνθρωπος, καὶ τῶν πάλαι λογιμωτάτων γραμματικῶν οὐδὲν ἧττον μεῖον κλέος ἀπενεγκάμενος.

E SVIDA.

Horapollo, ex Phaenebytide pago Panopolitanae præfecturae, grāmaticus Alexandriae docuit, & in Aegypto, tandem Constantinopoli, ſub Theodoſio. Scripſit τεμενικὰ, id eſt, de lucis ac templis, & commentarios in Sophoclem, Alcaeum, Homerum: vir arte celebris, gloria nulli veterum doctiſſimorum Grāmaticorum ſecundus.

INDEX COPIOSISSIMVS

eorum quæ in Oro Apolline, & in additis Hieroglyphicis Latinis, aut aliarum rerum signa, aut signata repe- riuntur.

Prior numerus librum, posteriores Hieroglyphicum indicant.

Acerra conflagrans. lib.1. hier,22.
Accipiter. l.1. hier.6. 7.& lib. 2. 14.
Acuti visus homo. l.2. 96.
Adiãtus herba, l.2.89
Adulatione deceptus l.2.87
Aedificandi cupidus. l.2.111
Aegyptiæ litteræ. l.1. 36
Aegyptus. l.1.22
Aequinoctia. l.1.16
Aeuum. l.1.1
Amens. l.1.50
Anguilla. l.2.98
Anemones flos. l.1.7
Anguis in cuius medio domus. l.1.57
Anguis caudã ori admouens in orbis figuram. l.1.55
Anguis vigilans. l.1. 56
Anima. lib.1.6
Anima hominis masculi. l.1.1
Animus seu ira. l.1.17
Annus quomodo designetur. l.1.3
Annus instans. l.1.5
Annus quot dies habeat. l.1.11
Antiqua origo. l.1.30
Apertum ac patens. l.1.26
Apes. l.1.58
Aqua & ignis. l.1.41
Aquila. l.2.53.91
Aquilæ pullus. l.2.2
Armatus homo. l.2.11

Aranm, lib.1.7
Aspectus. l.1.21
Astromyon. l.1.3
Assiduè laborans. l.2.92
Atramentum. 1.36
Auditus. 1.45
Auditus acutus. 2.64
Auersio. 2.21
Auidus. 2.104
Auris picta. 2.22

B

Bai & baieth quid apud Aegyptios significent. 1.7
Basiliscus. 1.1
Belli acies. 2.5
Boni viries. 2.3
Bouinũ caput. 2.116

C

Cæcus homo. 2.59
Cædis admissæ pœnas dans 2.105
Cælum & terra. 1.21
Cælum rorem fundẽs 1.35
Calamitates intrepidè ferens. 2.68
Calamitatibus prioribus emendatus. 2.109
Camelus. 2.95
Cancer cum Ostreo. 2.102
Canis. 1.37.38
Canis auersus. 2.21
Capita duo. 1.24
Capite carens ambulans. 1.54
Capra. 2.64
Carabus & polypus. 1.101
Castor. 2.61
Cauens sibi ab inimicorum insidijs. 2.90
Ceruus. 2.20.83
Ceruus cum tibicine, 2.87
Cibum vomẽs. 2.104
Cicida. 2.52
Ciconia. 2.55
Cognitio. 1.48
Colũba. 1.53.& l.2.45
Columba nigra. 2.30
Conciliandi sibi alios vi præditus. 2.108
Concordia. 2.10
Confugiens ad proprium patronum, nequeadiutus. 2.48
Conyza. 2.75
Continenter laborãs. 2.92
Cor. 2.34
Cor supra acerrã. 1.22
Cor hominis faucibus appensum. 2.3

Cornix. 2.85
Cornices duæ. 1.8.9
Cornicis pulli. 2.92
Coturnix. 1.46
Coturnicis os. 2.9
Cribrum. 1.36
Crocodilus. 1.63.65. & lib. 2.76.77
Crocodili cauda. 1.66
Crocodili oculi. 1.64
Crocodili veſpa. 1.23
Cucupha. 1.51
Cul cum copia. 1.44
Cuſtos domus. 1.39. 56
Cycnus. 2.37
Cynocephalus. 1.14. 16

D

Debilis homo, laſciuiens tamen. 2.49
Deſponſata mulier. 1.13.
Deus. 1.1.6.13.& 1.2.117
Digitus. 2.6.12
Dimenſio. 2.12
Doctrina. 1.35
Domi ſeſe continens. 1.60
Domum mactandis ouibus & capris exhauriens. 2.75
Drachmæ duæ. 2.11

E

Eccori. 1.8
Elephantus. 2.90.91. 92
Equa lupum calcans. 2.42
Equi cadauer. 2.41
Equus fluuiatilis. 1.52

F

Faces. 2.71
Facies ſine oculis. 2.118
Fatum. 2.13.& 2.27
Febricitans. 2.72
Feles Aquaticus. 2. 104
Filius. 1.49
Fiſtula. 2.109
Fœcundus. 1.63
Folia. 2.25
Formica. 1.48.l.2.160
Formicarum diſceſſus. 2.32
Fortis ſimul & tēperans. 1.44
Fullo. 1.61
Fumus. 2.15
Furens. 1.63
Fuſus. 2.114
Futurum opus. 2.22

G

Gratus animus. 1.51
Grues. 2.90.94
Guſtus. 2.31

H
Hieracion herba. 1.6
Hippopotami. 1.52 & l.2.19
Hirundinis natura & pictura. 2.29
Homo inualidus, & qui aliorum auxilio egeat. 2.31
Homo lapsus suos occultans. 2.63
Homo multos seruās in mari. 2.99
Homo non habēs per se bilē, sed ab alio commotus. 2.45
Homo peregrè nunquam profectus. 1.23
Homo accusatus, & ideo ægrotās. 2.57
Homo castigatus resipiscens. 2.73
Homo metuens. 2.71
Homo saltatione gaudens. 2.51
Hominis status. 2.8
Homo primum rudis & informis editus. 1.25.& l.2.79
Homo qui ad iustam ætatem vixit. 2.85
Homo qui vtilia & inutilia malè con-
sumpserit. 2.190
Homo seipsum curās ex oraculi responso. 2.43
Homo seipsum curās. 2.102
Homo sibi ipsi dāna dans. 2.61
Homo suū scelus tegens. 1.86
Homo tardus in mouendis pedibus. 2.95.97
Homo tuto vrbem incolens. 1.46
Horoscopus. 1.40
Hora. 2.19
Horus. 1.17
Humilitas. 1.6
Hyæna. 2.65.66.67.68
Hydria. 1.21
I
Ibis Mercurio sacra. 1.34
Ichneumon. 1.31
Ignis & aqua. 1.41
Igne castigatus. 2.71
Igne combustus. 2.58
Ignis fumo designatur. 2.15
Imago vmbilico tenus cum gladio depicta. 2.18
Immun-

Immundities. 1.46
Imperans hominibus sui generis. 2.101
Impietas. 2.18
Impossibile. 1.54
Impudens. 2.97
Impudentia. 1.47
Inexpertus. 2.27
Ingratus & iniustus 1.52
Ingratus in promeritos. 1.53
Inimico superior. 2.67
Inimico inferior. 2.67
Inimicus & infestus omnibus. 2.98
Inimicus cum pari inimico congrediens. 2.33
Insanus. 1.63
Instabilis. 2.65
Instauratio diuturna. 2.54
Intemperans. 2.106
Interitus. 1.47
Inundatio. 1.32
Ira. 1.14. & l.2.36
Isis. 1.3
Iudex. 1.37.38
Iunco scribunt Ægyptij. 1.36
Iunco. 1.11
Ius æquum omnibus reddens. 2.110

L

Labor. 2.116
Lampas ardens. 2.115
Leæna. 2.78.
Leo. 1.18.19.20.21. & l.2.36.71.72
Lepus. 1.26
Liber signatus. 2.25
Liberi matri insidiàtes. 2.56
Liberes dimittens ob paupertatem. 2.94
Limes. 1.11
Linea super lineam. 2.28.112
Lineæ decemplanæ. 1.28
Lingua supra oculum cruentum. 1.27
Litteræ. 1.14
Litteræ Aegyptiæ. 1.36
Longæuus. 1.20
Lumbus hominis. 2.8
Luna. 1.14.62
Lunæ ortus. 1.15
Lupus. 1.21. & l.2.69.70.

M

Magistratus. 1.37.38. & l.2.10
Manus vna arcum, altera

tera scutū tenens. 2.5
Manes. 2.118
Manus hominis. 2.111
Mars & Venus 1.8
Masculus. 2.1
Mater. 1.4.62
Minerua. 1.11
Misericors. 1.11
Morbus. 2.7
Mors. 2.24.114
Mula. 2.39
Mulier abortum faciens. 2.42
Mulier lactans & bene nutriens. 2.50
Mulier quæ infantes fœminas aut mares peperit. 2.40
Mulier semel enixa. 2.78
Mulier sterilis. 2.39
Mulier vidua. 2.30
Mulier viri præstans opera. 2.34
Mundus. 1.10
Mus. 1.47
Musa. 2.27
Musca. 1.47
Mustela. 2.34

N

Nataliciū sidus. 1.40
Natatio. 1.14
Nefanda res & abominanda. 1.41
Nili inundatio. 1.21
Nox. 2.1
Nuptiæ. 1.9
Nycticorax. 2.24

O

Obsidio. 2.26
Occasus. 1.65
Oculus. 1.27. & 1.2.117
Onocephalus. 1.33
Oppressus ab hostibus 2.69
Opus 2.16
Orbis terrarum. 1.14
Origanum. 2.32
Ortus. 1.10.64
Os spinæ dorsi. 2.8
Os 1.31.43
Ostrea 2.101.102
Otis & æquus. 2.47

P

Pallium sacrum ferēs 1.39
Palma 1.34
Palumbus. 2.43
Papyri fasciculus. 1.30
Pardus. 2.65.86
Passer & noctua. 2.48
Pater signatur Scarabæo. 1.10
Pater. 2.62
Patris amans. 2.55

Patrimonium. 2.30
Pedes compacti & firmi. 2.2
Pedes hominis in æqua ob ambulantes. 1.54
Pelicanus 1.51
Perniciosus homo. 2.35
Populus regi obsequens. 1.58
Porcus. 2.35
Præstigium. 1.11
Præstantia. 1.6
Puritas. 1.41

Q

Quarta arui pars. 1.5
Quinarius numerus. 1.13

R

Ramus palmæ. 1.4
Rana 1.25
Rapax 1.63
Resipiscens 2.109
Rex custos. 1.56
Rex fugiens insipientiam. 2.81
Rex fugiens nugatorem 2.82
Rex orbis moderator. 1.56.59
Risus 1.37
Robur 1.18
Robustus homo 2.89
Ros è cælo 1.35

S

Sacer scriba 1.36.37
Sacerdos 1.14
Sacra ambres sacerdotū Ægyptiorū 1.36
Sacris initiatus. 2.52
Salamandra 2.58
Saltatione gaudens 2.51
Sanguis. 1.6.& l.2.23
Scala 2.26
Scarabæus 1.10.12.& 2.38
Scorpius & crocodilus 2.33
Senex fame cōfectus 2.91
Senex musicus 2.37
Sepia 2.107
Sepulturæ prospiciēs 2.84
Sermo. 1.27.& l.2.25
Serò rediens ex peregrin. 1.33
Serpens dimidiatus. 1.59
Serpens integer. 1.60
Sideralis scientiæ gnarus 2.94
Sidus 1.13
Silentium 1.28
Sidus natalitium. 1.40
Simia. 2.62.& l.2.63
Sol

Sol dominus visus. 1.6
Sol & Luna æuum notant 1.1
Solis ardor. 2.38
Solis circulus & discus 2.13
Solis cursus 2.3
Sothis. 1.3
Splen. 1.37
Stabile ac tutum. 2.9
Stella 1.3.& 2.1
Struthiocamelus. 2.110
Sublimitas. 1.6

T

Talpa. 2.59
Taurus 1.44.& 2.40
Taurus ligatus. 2.37.74
Tauri auricula. 1.45
Temperantiæ dubiæ homi. 2.73
Tempus 2.1
Tenebræ 1.66
Terribilis 1.20
Tonitru 1.29
Torpedo piscis. 2.99
Tumultus 2.11
Turtur. 2.50.51.105
Tutela & præsidium. 1.24

V

Vates 1.37
Vbæus quid significet 1.1
Venti. 2.14
Vermes 2.44
Vescens homo. 2.76
Vescens profusius alienis 2.106
Vespæ 2.23.41
Vetustissimum. 2.25
Victoria 1.6
Vigilans 1.17
Vindemia copiosa. 2.88
Vipera 2.56.83
Vir. 1.10
Vita. 2.115
Vltio 2.17
Vnigenitus 1.10
Vox remota 1.29
Vpupa 2.88.89
Vrinator 1.14
Vrsæ partus 2.79
Vuæ esu actus. 2.89
Vulcanus. 1.12
Vulpanser 1.49
Vultur. 1.11.12

FINIS.

BIBLIOTECA